

ΒΓΝ
ΔΒ

Η

ΕΝ ΜΥΚΟΝΩ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ

ΤΟΥΡΑΙΑΝΗ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

ΜΙΧΑΗΛ Χ. ΒΕΝΙΕΡΗ

Καθηγητοῦ ἐν τῇ Δημοσίᾳ Ἐμπορικῇ Σχολῇ
καὶ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἐρμούπολει Μυκονίων.

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΦΡΕΡΗ

—
1907

735

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Η

40

ΕΝ ΜΥΚΟΝΩ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ

ΤΟΥΡΛΙΑΝΗ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

ΜΙΧΑΗΛ Χ. ΒΕΝΙΕΡΗ

Καθηγητοῦ ἐν τῇ Δημοσίᾳ Ἐμπορικῇ Σχολῇ
καὶ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἐρμούπολει Μυκονίων.

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΦΡΕΡΗ

—
1907

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν σφραγίδα τῆς
ὠρισμένης πρὸς συλλογὴν τῶν συνδρομῶν αὐτοῦ
ἐπιτροπείας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Π. ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ

Ὁ νῦν ἡγούμενος τῆς Μονῆς,
 ὁ τὰ πάντα εἰς πρόοδον θεῖς ἐν αὐτῇ,
 ὁ λόγῳ τε καὶ ἔργῳ ἐπαξίως
 προϊστάμενος ὡς πατὴρ αὐτῆς
 καὶ μέλος προθυμότατον τοῦ Συνδέσμου
 τῶν ἐν Ἑρμουπόλει Μοναχῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΤΩ,

ΣΥΝΔΕΣΜΩ,

ΤΩΝ ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΜΥΚΟΝΙΩΝ

ΑΚΡΑΙΦΝΕΣ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ ΑΦΟΣΙΩΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΨΑΝΤΟΣ

ΜΙΧ. ΒΕΝΙΕΡΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Συναισθανόμενος τὴν ἱερὰν ὑποχρέωσιν, ἣν ἀνέλαβον γενόμενος πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑρμουπόλει Μυκονίων καὶ ἐπόμενος τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τοῦ 1ου ἄρθρου τοῦ ἡμετέρου καταστατικοῦ «τὴν δυνατὴν ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ναοῦ καὶ τῶν πέριξ οἰκημάτων αὐτοῦ», εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐν καὶ μόνον ὠνειροπόλησα καὶ τὴν πραγματοποιήσιν αὐτοῦ παντὶ σθένει ἐπεζήτητον, ὅπως ἢ διὰ τῆς τακτικῆς καταβολῆς τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου ἢ διὰ τῆς ἐξευρέσεως ὠρισμένου χρηματικοῦ ποσοῦ ἄλλοθεν φανῶ ἀντάξιός τῆς ἀποστολῆς μου. Ἐπειδὴ δὲ οἱ χρηματικοὶ πόροι τοῦ ἡμετέρου σωματείου εἶνε ἄγαν πενιχροὶ καταπολεμούμενοι μάλιστα ὑπὸ τινων ἀμβιβόλου πατριωτικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, ἔγνων ὑπέικων καὶ εἰς τὸν ἐκδηλωθέντα διακαῇ πόθον καὶ παράκλησιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ οὗ προϊσταμαι Συνδέσμου, ὅπως διὰ πρακτικωτέρου τρόπου, διὰ τῆς συντάξεως τοῦ παρόντος βιβλίου, περιλάβω ὕλην ἐνδιαφέρουσαν, μετ' ἀληθείας συντεταγμένην καὶ μέλλουσαν νὰ ἐπιδράσῃ τελεσφόρως πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ τοιούτου χρηματικοῦ πόρου.

Πρώτην ἔκδοσιν τοῦ παρόντος βιβλίου, ἣν καὶ ἔχω ὑπ' ὄψει, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κτιτορικὸν τῆς ἐν Μυκόνῳ ἱερᾶς Μονῆς Τουρλιανῆς», ἐφιλοπόνησεν ὁ ἐμὸς διδάσκαλος αἰοίδιμος Ἀντώνιος Βέλλης, σχολάρχης ἐν Μυκόνῳ, ἀνὴρ δοκιμώτατος μὲν ἐν τοῖς γράμμασι, στεροῦμενος δὲ τῆς δεούσης ὕλης περὶ τῆς ἐν Μυκόνῳ Μονῆς, ὅπως ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καταχωρισθῇ διὰ βραχέων ὁ βίος καὶ αἱ πράξεις πάντων τῶν διευθυνόντων αὐτὴν ἄτε τοῦ παρασχόντος αὐτῷ ταύτην θηρεύσαντος μόνον τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῷ.

Ἐπειδὴ δ' ὥς πρόεδρος καὶ δὴ μόνον ὡς ἐταῖρος τοῦ Σύνδεσμου τῶν ἐν Ἑρμουπόλει Μυκονίων ἀνέλαβον νὰ καταβάλω τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν κατὰ τὸ 1ον ἄρθρον αὐτοῦ, ὁ δὲ Σύνδεσμος φέρει τὴν ἐπωνυμίαν «ἡ Τουρλιανή», κρίνω ἐπάναγκες, ἵνα γράψω τινὰ περὶ τῶν πατριωτικῶν ἡμῶν σωματείων καὶ τῆς πορείας αὐτῶν.

Ὑπὸ αἰσίους οἰωνοὺς καὶ μετ' ἀπείρων παλμῶν τῆς καρδίας καὶ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ πρὸς τὴν γενέτειραν ἰδρύθησαν δύο Σύνδεσμοι τῶν Μυκονίων, ὁ ἐν Ἀθήναις καὶ ὁ ἐν Ἑρμουπόλει. Καὶ τὸν μὲν πρῶτον ἰδρυσε καὶ προΐσταται αὐτοῦ ὁ κ. Δημ. Βενιέρης, ἀνὴρ φιλόπατρις καὶ μεγαλόφρων, πάντας σχεδὸν τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν εὐεργετήσας καὶ χρηματικῶς ἀναδείξας, τὸν δὲ δεύτερον ἰδρυσε καὶ ἐπὶ διετίαν δραστηρίως προέστη αὐτοῦ ὁ ἐν Ἑρμουπόλει ἐπιχειρηματίας καὶ φιλόπατρις συμπο-

λίτης ἡμῶν κ. Γ. Κοντιζᾶς. Ἀμφότεροι οἱ Σύνδεσμοι οὗτοι ὑπὸ τῶν αὐτῶν συναισθημάτων φιλοπατρίας καὶ φιλανθρωπίας ἐλαυνόμενοι δὲν διαβιοῦμεν ὑπὸ τὴν κτηνώδη ἀτμόσφαιραν τοῦ ἀπράγμονος βίου οὐδὲ ὑπὸ τὸν μυσαρὸν καὶ δουλοπρεπῆ φθόνον τῆς προόδου, ἀλλὰ ζῶμεν ἐργαζόμενοι καθ' ἅπαν τὸ ἔτος, ὅπως πλὴν τῶν οἰκογενειακῶν ἡμῶν ὑποχρεώσεων πράττωμεν καὶ τι πλεόν· ζῶμεν ὑπὸ τὰ ὑψηλὰ ἐκεῖνα ἰδεώδη τῆς θρησκείας καὶ φιλανθρωπίας συναισθήματα, ἅπερ ἐν πάσῃ στιγμῇ συνέχουσι πάντα ἡθικὸν ἄνδρα καὶ τάττουσιν αὐτὸν ὡς στρατιώτην προθυμότετον τῇ πατρίδι. Ζῶμεν ἐν γείτονι κοινωνίᾳ ὑπὸ ζῶσαν σημαίαν τῆς ἰδίας πατρίδος, πρὸς ἣν τὰς ὑποχρεώσεις πάντες ὁμοθυμῶς στναισθανόμεθα καὶ δεόντως ἀναμετροῦντες ἐκτιμῶμεν. Διότι ἐν τῷ πολυτίμῳ ἰδρῶτι τῆς ἐργασίας ἡμῶν κύπτοντες καὶ τὸ ὄνομα τῆς φιλιότητος πατρίδος ὡς τὸ ἱερώτερον καὶ πολυτιμότερον τῶν ὄντων προφέροντες ἐνθουσιῶμεν ἀλλὰ δὲν ἀποκαρτεροῦμεν.

Αἱ πτυχαὶ τῶν σημαιῶν ἀμφοτέρων τούτων τῶν Συνδέσμων εἶνε ἱεραὶ, διότι ἀπεικονίζουσι τὸ λάβαρον τῆς προθυμίας, τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῶν ἐνθερμοτάτων πόθων, ὅπως πράξωμέν τι ἀγαθὸν πρὸς τὴν ἱερὰν ἡμῶν Μορὴν Τουρλιανήν· εἶνε εἰλικρινεῖς, διότι οὐδεὶς ξένος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρακολουθεῖ ἡμᾶς, ἀλλὰ πάντες ὄντες ἐταῖροι εἴμεθα ἀδελφοί, ὥσπερ μέλη ὁμονοοῦντα, τέκνα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας συμπάσχοντες καὶ συγχαίροντες ἡμῖν αὐτοῖς. Εἶνε φιλάνθρωποι, διότι προλαμ-

βάνουσι τὴν οἰκτρὰν δυστυχίαν καὶ παρέχουσι τὴν
 δέουσαν ὑλικὴν παραμυθίαν. Ὅθεν καὶ πᾶς ὁ ἐν
 φυλακῇ ὢν ἐκ τῶν ἐταίρων ἢ τῶν λοιπῶν συμπολι-
 τῶν ἡμῶν ἢ νοσῶν καὶ ἄπορος ὢν ἀείποτε εὖρεν
 ἡμᾶς προθυμοτάτους παρὰ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ.
 Εὐχῆς δὲ ἔργον θὰ ἦτο, εἰάν πάντες οἱ συμπολῖται
 ἐκθύμως συνέτρεχον ἡμῖν εἰς τὸ ἐπίμοχθον μὲν
 τοῦτο, ἀλλ' ἡδιστον καὶ εὐγενέστατον ἔργον, ὅπερ
 ἐκτιμήσαντες ξένοι, ἄνδρες εὐγενεῖς καὶ ἐν τῇ ἀνα-
 πύξει αὐτῶν ἄνδρες γενναίων συναισθημάτων παρέ-
 χουσιν ἡμῖν πλείστην ἡθικὴν καὶ πολῦτιμον ὑλικὴν
 δύναμιν. Ἰερὸν δὲ εἶνε τὸ χρῆμα τοῦ ἡμετέρου
 Συνδέσμου. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ δὲν πρέπει
 νὰ παρίδωμεν τὸ ὄνομα μεγαθύμου ἀνδρός, τοῦ κ.
 Γ. Γρώμαν, διευθυντοῦ τῶν ἐν Σερίφῳ μεταλλείων.
 Οὗτος Γερμανὸς μὲν ὢν τὴν καταγωγὴν, Ἕλληνα δὲ
 τὴν καρδίαν ὥς ἐν τοῖς Ἕλλησι γεννηθεὶς καὶ ἀνα-
 τραφεὶς, ὑπὲρ πάντα ἄλλον πολλάκις διὰ γενναίων
 δωρεῶν ἐπιδείξατο τὴν ἀγάπην αὐτοῦ πρὸς τὴν
 Μύκονον. Ἐσχάτως δὲ μάλιστα ὢν ἀρχῆθεν ἐταῖ-
 ρος τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου διὰ χιλιάδων δραχμῶν
 ἀνέλαβεν, ὅπως συμβάλῃται πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῆς
 Μονῆς ἡμῶν καὶ ὥς φιλοπρόοδος φιλανθρωπῶς καὶ
 προσηκόντως ἀμείβει τὴν ἡθικὴν καὶ τὴν σὺν τῇ τι-
 μῇ συναυξανομένην πρόοδον τῶν κατωτέρων κοινω-
 νικῶν στρωμάτων καὶ μάλιστα τῆς ἐργατικῆς τά-
 ξεως, ὑπὲρ ἧς καὶ Σχολεῖα ἴδια ἰδίαις δαπάναις
 ἰδρύσκει καὶ διατηρεῖ ἐν Σερίφῳ. Τοιοῦτοι ἄνδρες διὰ
 παντὸς μέσου ὑποβοηθοῦντες τὴν ἡθικὴν καὶ ὑλι-
 κὴν ἀνάπτυξιν τοῦ λαοῦ καὶ ἰδρύοντες Πύργους ἐ-

λευθερίας εἶνε ἄξιοι συγχαρητηρίων καὶ εὐεργέται
αὐτοῦ καὶ πρόκεινται ὡς τρανὸν παράδειγμα μιμή-
σεως ἄλλοις.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταδείκνυται πεπλανημένη
ἡ γνώμη τινῶν ἀντιφρονούντων πρὸς τὸν σκοπὸν
κοὐ πορείαν ἀμφοτέρων τούτων τῶν σωματείων τι-
μώντων τὴν πατρίδα καὶ τιμωμένων ὑπὸ ξένων,
ἀνδρῶν ἀφοσιωμένων πρὸς ταῦτα.

MIX. X. BENIERHS

Καθηγητής

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Η ΜΟΝΗ "ΤΟΥΡΛΙΑΝΗ,,

Ἡ Μονὴ «Τουρλιανή», τὸ σεπτὸν ἀγλαΐσμα τῆς Μυκόνου, ὁ περικαλλὲς ναὸς τῆς Παρθένου καὶ ἡ ἐν αὐτῷ δρῶσα καὶ μειδιῶσα θρησκεία, τὸ κατασκήνωμα δοξολογίας καὶ ἐλέους πολλῶν ἀστέγων ὑπάρξεων, τὸ κοινὸν κοὶ πολύτιμον κτῆμα ἀπάντων τῶν Μυκονίων καὶ πολλῶν ξένων, ὁ τόπος τῆς ἐγκαρτερήσεως διὰ τῆς ἐν αὐτῇ ἀσκουμένης ἐν τῇ ἐγκρατείᾳ ἀρετῆς καὶ λατρευομένης ἀδόλου θρησκείας παρεχούσης τὴν θεῖαν ἐλπίδα, ὁ βωμὸς οὗτος τοῦ Θεοῦ, εὐρίσκεται ἐν οἰκτρᾷ καταστάσει ἡμελημένος, καὶ ὁσημέραι καταρρέων. Ὅθεν οἱ μὲν ἐν αὐτῇ νῦν γέροντες, εὐδόκιμοί ποτε ἄνδρες ὑπάρξαντες καὶ φιλοτίμως δι' ἀφειδοῦς χειρὸς ἐπιχέοντες τὸ τῆς εὐδαιμονίας μεδίαμα, καταστάντες ἤδη ναυάγια τῆς ἀγχιστροφῆς τύχης, δεινῶς ταλαιπωροῦνται ἐν ταῖς δυσμαῖς τοῦ βίου αὐτῶν, πεινῶσιν οἰκτρῶς στερούμενοι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου καὶ πικρὸν παράπονον μόνον ἐπανθεῖ ἐπὶ τῶν χειλέων, δι' ὧν μετ' ἀπελπισμοῦ βαρὺς στεναγμὸς ἐκπέμπεται μετὰ εὐχῶν πρὸς τὸν ὑψίστον.

Τὰ κτήματα αὐτῆς εἴτε ἀμελῶς καλλιεργούμενα εἴτε καὶ διαρπαζόμενα δὲν ἀποδίδουσι τὸν προσήκοντα καὶ ἐπαρκῆ καρπὸν πρὸς διαβίωσιν τῶν ἐν

αὐτῇ μοναζόντων καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ. Πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, τὰ μὲν θραυσθέντα, τὰ δ' ἀπορρακωθέντα, κατέστησαν ἄχρηστα ἤδη, τὰ δὲ δωμάτια τῶν μοναχῶν δυσώδεις καὶ ἐπικίνδυνοι τρώγλαι. Εἰς ἐπίμετρον δὲ πάντων τούτων ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ναῷ κονιάματα, ἐφ' ὧν ἡ διακόσμησις καὶ αἱ εἰκόνες, κατέπεσον καὶ νῦν κινδυνεύουσι νὰ καταπέσωσι καὶ αὐτοὶ οἱ τοῖχοι ναοῦ τε καὶ περιβόλου.

Ἐν τοιαύτῃ δ' ἤδη καταστάσει οὔτε ἀληθεῖς μονάζοντες, ἀληθεῖς λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου, ἐκ συναισθήσεως τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἀποστολῆς παρέχουσι μέτωπον εὐπαίδευτον καὶ διαλάμπον ἐξ ἀρετῆς, οὐδὲ ἄνδρες φρονήματος καὶ δρῶντες ὡς ψυχὴ τῆς Μονῆς ἀναλαμβάνουσι μετὰ ζέσεως τὸν οἶακα τοιοῦτου σεσαθρωμένου σκάφους, ἐν ᾧ ἐνδαιτᾶται ἡ παχυλὴ μόνον καὶ ψυχοκτόνος ἀμαθία.

Ἡ ἐν Μυκόνῳ ἱερὰ Μονὴ «Τουρλιανὴ» διττὸν ἔχει προορισμὸν, καὶ ἐνδαιτήματος μοναχικοῦ βίου, καὶ εὐαγοῦς ἰδρύματος γηροκομείου, ἐν ᾧ ἐνδαιτῶνται ἔκπαλαι, ὡς εἴρηται, γέροντες ἀλκιμοὶ ποτε καὶ τολμηροὶ θαλασσοπόροι ὑπάρξαντες, νῦν δὲ καταστάντες ναυάγια τοῦ πλούτου καὶ τῆς εὐπορίας τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ἐξ οὗ χρόνου καὶ ἡ ἡλικία αὐτῶν καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἀτμοῦ ἀφώπλισαν αὐτοὺς καὶ περιήγαγον εἰς ἐσχάτην ἐνδειαν. Ἀριστος δ' αἶποτε ἐκρίθη ὁ προορισμὸς τούτου ὡς ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη εὐλαβῶς καὶ ἐπιμελῶς ἀπομάσσων τὰ δάκρυα τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ἐπιχέων ἄβηθον τὸ τῆς παραμυθίας βάλσαμον διὰ τῆς τροφῆς καὶ τῆς θρησκείας. Ὅθεν καὶ προθύμου ὑποστηρίξεως ἐτύγγανε παρὰ πάντων τῶν εὐπορούντων Μυκονίων καὶ πολλῶν ξένων. Μεγίστη δὲ κατασχύνῃ

ἡμῖν τοῖς νεωτέροις θὰ εἶνε νῦν, ἂν μὴ ἀνακόψω-
μεν ἐγκαίρως τὸν ἐπονείδιστον τοῦτον τῆς κατα-
στροφῆς ῥοῦν.

Προκειμένου δὲ περὶ θρησκευτικοῦ συναισθήμα-
τος καὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦτου ἔστω γνωστὸν ὑμῖν,
ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν εἴτε κινδυνεύοντες ἐκ νόσου,
εἴτε ἀπερχόμενοι ἐκ Μυκόνου χάριν ἐμπορίας, εἴτε
πρὸς τὰ κύματα μέλλοντες νὰ παλαίσωσι, μετὰ
δακρύων προσήρχοντο, ὅπως μετὰ τῆς ἐνθέρμου
προσευχῆς πρὸς τὴν Θεομήτορα εὐλαβῶς ἀποτίσω-
σιν ὡς ἀπαράβατον καθῆκον πόρον τινὰ ὑπὲρ τοῦ
εἰρημένου σκοποῦ. Ἐξ εὐγενῶν καρδιῶν δίκην πη-
γῶν εὐγενῆ εἰσι καὶ τὰ νάματα, τὸ δ' ἀποτέλεσμα
ἀληθῆς λειτουργία πρὸς τὸν Θεόν. Κινδυνεύοντες
δὲ καὶ ταύτην ἐπικαλούμενοι ἐσώζοντο διὰ τῆς
πίστεως ὑπὸ τῆς στιβαρᾶς χειρὸς ταύτης. Οἱ τοιοῦ-
τοι ἄνδρες διαβιοῦντες κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ
φροντίζοντες περὶ τῆς ἀγνότητος τοῦ οἰκογενεια-
κοῦ βίου εὐκόλως ἤντλουν δύναμιν ὑλικὴν καὶ
ἠθικὴν παρὰ μόνης τῆς θρησκείας ἐν τοῖς ἔργοις
αὐτῶν, ὧν ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ ἀληθῆς εὐδαιμονία
ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. Διότι ἅγιον ἦτο τὸ ὑπὲρ
πατρίδος συναίσθημα τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων καὶ ἅγιος
ὁ ἐνθουσιασμὸς αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Μονῆς, διότι κατε-
φρόνουν τῶν ταπεινῶν καὶ θηλυπρεπῶν ἐρίδων
καὶ ὡς ἀληθεῖς μάρτυρες διὰ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν
ἔργων ἀνυψοῦντο μέχρι τῆς πύλης τοῦ Οὐρανοῦ,
ἐξ ἧς εὐχὰς καὶ εὐλογίας κατέπεμπον πρὸς πάντα
αὐτῶν μνητὴν. Δι' ὃ καὶ ὁ ὑπὲρ τῆς Μονῆς ὁδο-
λὸς αὐτῶν ἀπορρέων ἐξ ἀπλῆς συνειδήσεως τοῦ
ἀγαθοῦ ἐπωκοδῶμει, ἐδίδασκε καὶ ἐποδηγέται τὴν
κοινωνίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς δικαιο-
σύνης καὶ εὐποιίας ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὅθεν γενώμεθα μιμηταὶ τῶν πατέρων ἡμῶν·
καταθῶμεν ἐμπράκτως τὸν ἱερὸν ἡμῶν σεβασμὸν
πρὸς τὴν σεπτὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος· βοηθή-
σωμεν διὰ τοῦ ἡμετέρου ὀβολοῦ τὴν Μονὴν ἡμῶν,
ὥς ἡμέτερον πατριαρχικὸν οἶκημα πεποιθότες εἰς
τὴν ἀξίαν τῆς ἡμετέρας πράξεως.

M. X. BENIERHS

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Η ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΟΔΟΣ

Ἐκ τῆς πόλεως Μυκόνου κατέναντι τοῦ ἐν Τήνῳ Αἰολείου ὄρους (Τσικνῆ) κειμένης ἐκκινῶν τις καὶ πρὸς θερινὰς ἡλίου ἀνατολὰς βαδίζων διευθύνεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μοῆν «Τουρλιανήν». Καὶ ἐν πρώτοις μὲν ἀφελὲς τὴν πόλιν ἀναβαίνει ὑψώμα τι, ὅθεν καθορᾶται αὕτη συνεχῶς λευκή, ὡς πεδιάς χιονοσκεπῆς, αἱ δὲ ὄμαλαι αὐτῆς ἀκταὶ καὶ αἱ πρὸς δυσμὰς νησίδες, αἱ μεταξὺ Μυκόνου καὶ Δήλου, ποιοῦσιν ἀρχὴν εὐαρέστων ἐντυπώσεων.

Ἐκ τοῦ ὑψώματος δὲ τούτου εὐθέως προβαίνων προσέρχεται εἰς τὸ μέρος καλούμενον Ὀμβροδέκτης, ἐξ οὗ ἀριστερᾷ στρέφων τὰ ὄμματα βλέπει τὸ Χιακὸν πέλαγος καὶ ἐν ἡμέραις εὐδαίαις καὶ τὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας, καὶ μετ' οὐ πολὺ προσηλοῦται ὁ ὀφθαλμὸς ἀπενῆς εἰς πεδιάδα Μαράθι καλουμένην θελγόμενος ἐκ τῆς μαγευτικῆς ἐκτάσεως αὐτῆς πεποικιλμένης κατὰ τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ πρασινίζοντος πέπλου τῆς φύσεως· μετὰ ταύτης συνέχεται καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας εἶναι ἰδρυσμένον μονύδριον ἰδιόκτητον ὁμώνυμον, ἐν ᾧ τελεῖται ἐτησίως πάνδημος πανήγυρις.

Μετὰ λύπης δὲ ὁ ὁδοιπορῶν καταλείπει ὀπισθεν αὐτοῦ τὸ περιγραφὲν μέρος καὶ προχωρῶν ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχει πάντοτε πρόποδας χθαμαλῶν καὶ ἐνιαχοῦ σπορίμων ὀρέων, ἐξ ἀριστερῶν δὲ καθορᾶται ὄρμος εὐρύτατος πρὸς βορρᾶν ἀντιτείνων, Πάνορμος ὄνομα, ἐνθα κατασυντριβόμενα τὰ ἐκ Θράκης μὲν ὀρμώμενα διὰ τὴν μεγάλην δ' ἀπόστασιν αἰεὶ ὀγκούμενα κύματα, ἀγρίως βρυχῶνται διὰ τοῦ βορρᾶ θωπεύοντα τὰς ἀμώδεις ἀκτὰς.

Μεταξὺ δὲ τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς παραλίας ὑπάρχει κλιτὺς πρὸς τὰ χθαμαλὰ κατάρρυτός καὶ πεφυτεμένη καὶ σποράδην οἰκίαι κατάλευκοι, ἐν αἷς οἱ γεωργοὶ θέρους καὶ χειμῶνος οἰκοῦσι· τὴν θέσιν δὲ ταύτην ὀνομάζουσι Πτελέαν.

Παραλλάσσων δὲ ὀλίγον τὴν πορείαν καὶ πρὸς ἀπηλιώτου πνοᾶς προχωρῶν δεξιᾷ μὲν ἔχει πάντοτε ὑπωρείας, ἀριστερᾷ δὲ βλέπει ὄρος ἀκόρυφον καὶ κυλινδροειδὲς ἀπολήγον ἀποτόμως πρὸς βορρᾶν, Μοροέργον (Μόνορον) τὸ ὄνομα. Ὑπὸ τοὺς πρόποδας τούτου ὑπάρχει λεκάνη ἐπιμήκης ἐνυδρος καὶ καρποφόρος, ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ὑψώματος τῆς ὁποίας κεῖται ἐκ τῶν διαλελυμένων Μονῇ γυναικεία, «Παλαιοκαστριανή», οὕτως ὀνομασθεῖσα ἐκ τοῦ πλησίον αὐτῆς κειμένου Ἑνετικοῦ φρουρίου, εἰς ἣν καταφεύγουσαι ἤδη αἱ ἐκ τῶν τοῦ βίου δριμυτήτων ἀποκαμοῦσαι καὶ παραμυθίαν εὐρίσκουσαι ἐν τῇ μονώσει καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ τῶν ἐγκοσμίων λησμονοῦσαι καὶ ὑπὸ γλυκερῶν ἐλπίδων μελλούσης ἀμοιβῆς τρέφονται.

Ἐντεῦθεν δὲ πρὸς μεσημβρίαν τρεπόμενος καὶ μι-

κράν ἀνωφέρειαν ἀναβάς ἐκπλήττεται ἀληθῶς βλέπων τὸ ἔλως νέον καὶ μαγευτικὸν θέαμα, ὅπερ δυσκόλως κάλαμος δύναται νὰ ὑποτυπώσῃ.

Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν ταύτην Ὀμβροδέκτου ἱστάμενός τις καὶ στρέφων τὸ βλέμμα ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι ἀπαρκτίου πνοῶν (διότι πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ ὀρίζοντος ἐπιπροσθοῦσι δεξιόθεν μὲν τὸ ὄρος Κουκουλοῦ, ἀριστερόθεν δὲ γήλοφος) βλέπει μέγα λεκανόπεδον διηρημένον εἰς σχεδὸν τι κανονικὰ σχήματα χωρίζοντα τὰς ἰδιοκτῆτους γαίας, σπορίμους καὶ ἀμπελοφύτους. Ἐντὸς δὲ τῆς ἀπεράντου ταύτης ἐκτάσεως «Ἐμμαοῦς» καλουμένης καὶ μετ' ἄλλων ἐπιπέδων συνεχομένης εἶναι ὠκοδομημέναι πολλαὶ μὲν οἰκίαι σποράδην εἰς τοὺς πλουσιωτέρους τῶν πολιτῶν ἀνήκουσαι, χρήσιμοι εἰς θερινὴν κατοίκησιν, πλεῖσται δὲ ἀγροτῶν κατάλευκοι. Πρὸς τὴν παρέχουσαν δὲ τὴν τερπνὴν ταύτην θέσιν λεκάνην φαίνονται συνεχόμενα καὶ τμήματα θαλάσσης, τὸ τῶν Φωκῶν, τὸ τῆς Ἰκαρίας, καὶ πρὸς Μ. τὸ τῆς Πάρου καὶ Νάξου, ἀφανοῦς γινομένου τοῦ ὅλου αὐτῆς δι' ὑψηλῶν γηλόφων κεχωρισμένων διὰ τοίχων εἰς κανονικὰ σχήματα, κτήσεις ἰδίας. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ὀμβροδέκτου τέλος πρὸς μεσημβρίαν βαδίζων ἀπικνεῖται εἰς τὴν Μορὴν, ἥτις καὶ ἄπωθεν εἶναι ὁρατὴ ἐκ τοῦ ὑψιτενοῦς αὐτῆς κωδωνοστασίου. Ἀπέχει δὲ τῆς πόλεως σταδίους ὀκτώ, δύο σχεδὸν ὥρας.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ «ΤΟΥΡΛΙΑΝΗΣ»,

Κατὰ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος, (1542), ὅτε τὸ Αἰγαῖον ἐλυμαίνετο πειρατεία βλάπτουσα μάλιστα τὰ τῶν Νήσων παράλια, δύο Ἱερομόναχοι, τῆς Ἀρχοντίσεως μὲν ἐπιλεγόμενοι, ἀφωσιωμένοι δὲ εἰς τὴν ἐν παραλίοις τῆς Πάρου Ἱερὰν Μονὴν «Ἐκατονταπυλιανήν» ἀφέντες διὰ τοῦτο τὸ ἀσκητήριον αὐτῶν ἦλθον εἰς Μύκονον, εἰς μὴ συνεχεῖς ἐπιδρομὰς ὑποκειμένην. Περιελθόντες δὲ τὴν νῆσον εὗρον ὡς τόπον πρὸς τὸν ἑαυτῶν σκοπὸν κατάλληλον τὴν ἐν μέσῃ τῇ νήσῳ σχεδὸν κειμένην ὠραίαν ἑνὸς καὶ γόνιμον λεκάνην, ἐν ᾗ ἦτο ἀγρὸς περιέχων ναῖσκον, ἐνθα ἐμόναζε σεβαστὴ τις γραῖα Τούρλη ὀνομαζομένη, ἣτις παρακληθεῖσα ὑπὸ τῶν εἰρημένων Ἱερομονάχων, ἐξηγηθέντων αὐτῇ τὸν σκοπὸν αὐτῶν, παρεχώρησε τὸν ἀγρὸν, ἵνα ἀνεγείρωσιν ἐν αὐτῷ Μοναστήριον ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ ἐπιλέγηται τὸ ἱδρυμα διὰ τοῦ ἑαυτῆς ὀνόματος, καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἐπίκλησις «Τουρλιανή».

Οἱ Ἱερομόναχοι δὲ οὗτοι, ὧν τὰ ὀνόματα δυστυχῶς δὲν διέσωσεν ἡμῖν οὔτε παράδοσις, οὔτε ἔγγραφον, δαπανήσαντες τὰ ἑαυτῶν καὶ σῶμα ἐπικαλεσάμενοι τὴν τῶν Μυκονίων συνδρομὴν ὀικοδόμησαν τὸν Ναὸν οὐχὶ εὐμεγέθη, ὅπως νῦν καθορᾶται κεκοσμημένος ὑπὸ ἐργῶν εὐσεβείας τεσσάρων σχεδὸν αἰώνων, ἃ οἱ φιλόκαλοι καὶ φιλότιμοι Μυκόνες κατέβαλον, ἀλλὰ μικρὸν Ναὸν περιφκοδομημένον, ἔχοντα κελλίᾳ τινὰ διὰ τε τοὺς συνασκουμένους καὶ τοὺς τῆς Μονῆς ὑπηρέτας καὶ γεωργούς.

Πρὶν δ' ἢ συντελεσθῇ ὁλοκλήρως ἡ οἰκοδομή, ἐν ᾧ οἱ Ἱερομόναχοι μετὰ τῶν προεστώτων τῆς κοινότητος συνεσκέποντο περὶ εἰκόνας, εἰς ὄνομα τῆς ὁποίας ἔμελλε νὰ τιμᾶται ὁ ναὸς, (διότι ὁ προὔπαρχων ναῖσκος ἦτο «τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου»), καὶ ἄλλοι ἄλλην ἀπεφαίνοντο γνώμην, παραδόξως εὐρέθη ἐπιπλέουσα τῶν παραλίων τῆς νήσου ὠραία εὐμεγέθης ἀρχαιοτάτη εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, ἔργον τοῦ Ἱερωτάτου Λουκᾶ, ὡς λέγεται, ἥς τὸ μῆκος εἶναι 0,45 τὸ δὲ πλάτος 0,60 τοῦ μέτρου. Ἐκ δὲ τῆς παλαιότητος καὶ τῆς ἐν τῇ θαλάσῃ μονῆς, εἰ καὶ ἐγένετο ἐξίτηλος, σῶζει ὅμως τὰς τῆς τέχνης τελειότητας καὶ ἐμπνέει σεβασμὸν πρὸς τε τοὺς ὁρῶντας καὶ τοὺς εὐλαβῶς προσκυνοῦντας. Ταύτην λοιπὸν παραλαβόντες καὶ ἀναβιβάσαντες εἰς τὸν εἰρημένον ναὸν οἱ τε Ἱερομόναχοι, ὁ κληρὸς καὶ ἅπας ὁ εὐλαβὴς τῆς νήσου λαὸς ἐν ἐκκλησιαστικῇ παρατάξει καὶ πομπῇ ἀνεστύλωσαν ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐντεῦθεν ἐπεκράτησεν ἡ καὶ νῦν ἔτι ἐπικρατοῦσα συνήθεια νὰ καταβιβάζωσι τῇ πρώτῃ ἐβδομάδι τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς εἰς τὴν πόλιν τὴν εἰκόνα λιτανεύοντες, καὶ ὁμοιοτρόπως νὰ ἀναβιβάζωσιν αὐτὴν τῇ ἐβδομάδι τῶν ἁγίων Παθῶν. Διαρκούσης δὲ τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς ὁ λαὸς συντρέχει εἰς τὸν ναὸν, ἐν ᾧ ἡ εἰκὼν εἶναι ἐντεθρονισμένη, προσευχόμενος καὶ ἀγρυπνῶν.

Ἡ εὐλάβεια λοιπὸν τῶν κατοίκων πρὸς τὴν σεπτὴν ταύτην εἰκόνα, ἡ θεάρεστος πολιτεία τῶν κατὰ καιροὺς ἐν τῇ Μονῇ ἀσχοιμένων, ἡ συναρωγὴ τῆς ἐκάστοτε τοπικῆς ἐξουσίας, ἡ περίθαλψις καὶ

γηροκόμησις τῶν εἰς αὐτὴν προσφευγόντων ἐνδεῶν καὶ ἀναπήρων, τοιαῦτα ἔργα ἐνεποιῶν αἰσθήματα τοῖς κατοικοῖς τοῦ τόπου, ὥστε καὶ οἱ ὑγιεῖς καὶ οἱ ἐν ἀσθενείαις περιπίπτοντες ἢ ἀποθνήσκοντες εὐκατάστατοι ἀφιέρουν μέρος τῶν ἑαυτῶν κτημάτων εἰς τὴν Μονήν, ἥ διότι ἀντιλαμβανομένη ἐδωρεῖτο τοῖς ἐπικαλουμένοις ὑγίειαν καὶ σωτηρίαν ἐκ προφανοῦς κινδύνου, ἥ πρὸς μακαρισμὸν τῆς ψυχῆς αὐτῶν μετὰ θάνατον καλῶς ποιοῦντες· διότι τὶς θεαρεστοτέρα ταύτης ἀπόφασις ἢ πρᾶξις φιλάνθρωποτέρα τοῦ ἀφιεροῦν ἀγροὺς καὶ εἴ τι ἄλλο ἐν ἰδρύμασιν, ὧν τὸ καθεστὼς σταθερῶς εἶνε ἐστὶς εὐποιίας, φιλοξενίας καὶ ἐπιδαφιλεύσεως πάντων τῶν μέσων, ὅσα ἀπαλλάττουσι τοὺς ἐνδεεῖς γέροντας ἢ ἀναπήρους ἀπόρους τῶν δυσχερειῶν πρὸς ἰδίαν συντήρησιν; ἀγροὺς, ἐκ τῶν προϊόντων τῶν ὁποίων ἐμελλον νὰ σιτῶνται οἱ εἰς τὰς τῆς τύχης δυσμενείας περιπίπτοντες καὶ ἀποτέλεσμα τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν ἐν τῷ βίῳ τὴν κακοδαιμονίαν ἔχοντες; Πόσον θαρραλέος τῷ ὄντι ἀπέρχεται τις τῆς διαβατικῆς ταύτης διαμονῆς ἐν τῷ βίῳ, καὶ ὑπ' ὁποίων γλυκερῶν ἐλπίδων μελλούσης ἀμοιβῆς πληροῦται ὁ Χριστιανὸς ἐκεῖνος, ὅταν ἀποκοιμίζων πῶς τὸ τῆς φιλοστοργίας συναίσθημα καὶ τὴν ἐντεῦθεν τάσιν, ἵνα ἀφήσῃ ἀποθνήσκων πλείονα κληρονομίαν τοῖς τέκνοις ἢ τοῖς ὁμαίμοις, ἀφικνεῖται εἰς τὴν εὐαρεστοτάτην τῶν ἀνθρωπίνων ἀναμνήσεων ἢ συλλογισμῶν, ὅτι καὶ ζῶν ἐγένετο εὐεργέτης, καὶ ἀποθνήσκων καταλείπει ἀφορμὰς πρὸς μνήμην ἐπ' εὐποιᾶ;

Ἀφοῦ δὲ ἡ Μονὴ ὁπωσδήποτε συνετελέσθη καὶ

πολλοὶ μοναχοὶ ἀφωσιώθησαν ἐν αὐτῇ ἐντόπιοί τε καὶ μὴ, ἡ τοπικὴ ἐξουσία δὲν ἐπαύσατο ἐνεργοῦσα, ἕως οὗ ἔθετο αὐτὴν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἀσύδοτον καὶ ἐλευθέραν πάσης ὑποχρεώσεως, εἰ μὴ δύο λίτρας κηροῦ κατ' ἔτος εἰς σημεῖον ὑποταγῆς, ἐπιφυλαξαμένη καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπικυροῦν τὰς ἐκλογὰς τῶν ἡγουμένων, αἵτινες ἐγίνοντο ὑπὸ τε τῶν πατέρων τῆς Μονῆς καὶ δύο ἐπιτρόπων ἐντοπίων ἐκ τῶν προεστώτων, οἵτινες προσέτι ἦσαν ἐντεταλμένοι ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας νὰ διεκδικῶσι τὰ τῆς Μονῆς συμφέροντα καὶ ἐπιτηρῶσι τὰ τῆς διοικήσεως αὐτῆς· τὰ δὲ πρακτικὰ τῶν ἐκλογῶν ἐξήλεγγεν ὁ τε Πατριάρχης καὶ ἡ περὶ αὐτὸν Σύνοδος.

Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῶν εὐγενῶν καὶ ἐναρέτων τούτων Ἱερομονάχων, ἐξ Εὐρώπης τὸ γένος ἐλκόντων, μητρὸς μὲν Δουκίσσης, Ἀρχοντίσσης δὲ ἐν Πάρῳ μετονομασθείσης, οἱ πατέρες καὶ ἡ κοινότης ἐξέλεξαν ἡγούμενον Ἱερομόναχόν τινα Κρήτα, ὅστις παραιτηθεὶς τῆς ἡγουμενίας ἀπῆλθεν εἰς Ἅγιον Ὄρος. Τοῦτον διεδέξατο ἕτερος Ἱερομόναχος, τῆς Καλῆς ἐπιλεγόμενος, καὶ τοῦτον ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ τοῦτον ὁ ἐπιλεγόμενος Κολώνης. Τούτων δὲ πάντων ἀγνοεῖται ἢ τε ἐν τῇ ἡγουμενίᾳ διαμονή, τὸ ὄνομα καὶ αἱ πράξεις.

Ἐντεῦθεν ὁμως ἄρχεται τακτικῶς ἡ διαδοχὴ τῶν ἡγουμένων, ἡ αὐτῶν διαμονὴ καὶ τὰ πραχθέντα παρ' ἐκάστου αὐτῶν εἰς τὴν τῆς Μονῆς βελτίωσιν, διότι τὰ τοιαῦτα ἰδρύματα δὲν τελειοποιοῦνται ταχέως καὶ διὰ μιᾶς, ὅταν μάλιστα οἱ πόροι δὲν εἶναι ἀποθεματικοί, ἀλλ' ἐξευρίσκονται κατὰ μικρόν.

Τὸ 1612 ἐξελέχθη ἡγούμενος Φιλόθεός τις, καὶ τοῦτον διεδέξατο ὁ Ἡσαΐας Καλλιάρχης πενταετίαν διατελέσας ὡς τοιοῦτος· ἐπὶ τούτου ἡ Μονὴ ἐλεηλατήθη ὑπὸ βαρβάρων, οἵτινες διήρπασαν πάντα αὐτῆς τὰ χειμῆλια, καὶ τὰ πολιτιμότερα τῶν κινητῶν πραγμάτων· τὴν αὐτὴν δὲ τύχην ἔλαβον καὶ πάντα τὰ εἰς τὴν Μονὴν ἀνήκοντα διοικητικὰ ἔγγραφα, καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἔλλειψις εἰδήσεων καὶ γεγονότων πρὸς τὸν σκοπὸν καταλλήλων. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ διαρπαγῇ ἐξηφανίσθησαν καὶ τὰ σιγγίλια τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἐν οἷς καὶ τὰ περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς Μονῆς ὡς σταυροπηγιακῆς, ἡ κοινότης τῆς νήσου καὶ ὁ ἡγούμενος ἐξητήσαντο τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου, ὅπως ἀποστείλῃ ἀντίγραφον τῆς ἀναγνωρίσεως εἰς τὴν Μονήν. (1617)

Τὸν Ἡσαΐαν Καλλιάρχην διεδέξατο ὁ Ἰγνάτιος Καλλιάρχης (1634)· οὗτος ἔχων ἀδελφὸν Παΐσιον καὶ ἀδελφὰς Ἀγαθαγγέλην καὶ Ἀθανασίαν μοναχάς, καὶ ἀνεψιούς ἐξ ἀδελφῆς διώκησε μετ' αὐτῶν τὴν Μονήν ἐπιμελῶς αὐξήσας τὴν περιουσίαν αὐτῆς δι' ἀγορᾶς νέων κτημάτων. Μεταξὺ ὧν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας ταύτης ὑπῆρχε καὶ πρεσβύτερός τις Ἰωάννης Καλλιάρχης, ὅστις ἀποθανόντος τοῦ Θείου αὐτοῦ Ἰγνατίου ἐπροίκισεν εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Γεώργιον Καλλιάρχην τὴν Μονήν καὶ πάντα τὰ αὐτῆς· οὗτος δραξάμενος καταλλήλου εὐκαιρίας καὶ βασισθεὶς ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Μονῇ ἐκδουλεύσεων καὶ βελτίωσεων, ὥς οἱ πρόγονοι καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ ἐποίησαν, προσεπιμαρτυρούντων καὶ πολλῶν ἄλλων καὶ τοῦ πρώην Καίσαρείας Προέδρου Σίφνου Γεδεῶνος, ὅτι ἡ Μονή

ἀνέκαθεν περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν, καὶ διάφορα ἄλλα μετελθόντες μέσα, ἐξαπατήσαντες τὸ Πατριαρχεῖον ἔφθασαν νὰ λάβωσιν ἔγγραφον παρ' αὐτοῦ, δι' οὗ οὗτοι ἀνεγνωρίζοντο κτήτορες, διοικηταὶ καὶ δεσπόται τῆς Μονῆς. Κατὰ τῆς ἀδίκου ὅμως ταύτης ιδιοποιήσεως καὶ κατοχῆς οἱ τε ἐπίτροποι καὶ ἡ κοινότης διαμαρτυρηθέντες εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν καὶ δραστηρίως ἐνεργήσαντες ἀπέδειξαν, ὅτι κακῶς ἔπραξαν οἱ εἰρημένοι Καλλιάρχαι οἰκαιοποιηθέντες ξένα πράγματα. Τότε λοιπὸν ἐβεβαιώθη τὸ πατριαρχεῖον ἐκ τῆς εἰς αὐτὸ σταλείσης ἀναφορᾶς ὑπογεγραμμένης παρ' Ἱερέων καὶ λαϊκῶν, ὅτι ἀφ' ὅτου περιῆλθεν ἡ κατοχὴ τῆς Μονῆς καὶ ἡ κυριότης εἰς χεῖρας ιδιωτῶν δυνάμει τοῦ ἀπάτη χορηγηθέντος αὐτοῖς ἐγγράφου, οὐ μόνον ἀπώλεσε τὰς πρώην κοσμοῦσας τὸ ἴδρυμα τελειότητος, ἀλλ' ἤρξατο καὶ ἀποκλίνειν τοῦτο εἰς τὸ ἀνετώτερον· ἐπειδὴ δὲ παρεκάλουν τὸ πατριαρχεῖον νὰ λάβῃ μέρος ἐνεργὸν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ νὰ ἄρῃ τὴν κατοχὴν τῆς Μονῆς, νὰ ἐπαναγάγῃ δὲ αὐτὴν εἰς τὴν προτέραν θέσιν, ἀποδεξάμενον ὡς δικαίαν καὶ εὐλογον τὴν τῶν ἀνενεχθέντων αἵτησιν, ἀπεφάνετο συνοδικῶς ἅμα καὶ πατριαρχικῶς, ὅτι ἀκυροῖ μὲν τὸ προεκδοθὲν ἔγγραφον τὸ δοθὲν τῷ Ἱερεῖ Γεωργίῳ Καλλιάρχῃ, τὸ διαλαμβάνον περὶ τῶν εἰς αὐτὸν δῆθεν ἀνηκόντων κτητορικῶν δικαιωμάτων, ὡς ἀνίσχυρον καὶ οἷον ὑποκλαπέν, ἔγνω δ' ἵνα ἡ Μονὴ θεωρῇται καὶ αὖθις τῆς κοινότητος, ὡς ἐπὶ τῆς ἡγουμενίας τοῦ Ἱγνατίου Καλλιάρχου μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀντιποιηθέντος τὴν Μονὴν Ἱερέως Γεωργίου Καλλιάρχου. Ταῦτα δὲ ἐγένοντο ἡγουμένου Ἱγνατίου Δεσπούδα, ἡ Ραγουζαίου

τὸ 1719. Τὸ δὲ 1727 ἐκλέγεται ἡγούμενος ὁ Διονύσιος Νάζος, ὅστις ἀνωκοδόμησε τὴν πρόσοψιν τῆς Μονῆς, ἐγκτίσας ἐπὶ τοῦ πυλῶνος εἰκόνα λαμπράν, ἣτις διακοσμεῖ τὴν ὄψιν αὐτῆς. Τὸ δὲ 1732 ἐκλέγεται ἡγούμενος ὁ Γεράσιμος Μαραγκός, ὅστις εἰς τὴν σταλεῖσαν ἀναφορὰν πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον τὴν διαφεύδουσαν τὰ ἐν τῇ προεσταλμένη περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ὡμολόγησεν ἐγγράφως, ὅτι παιδιόθεν ἔλαβεν αὐτὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ ἐν τῇ Μονῇ ὁ Ἡσαΐας Καλλιάρχης καὶ ὅτι ἐγίγνωσκε πάντας τοὺς ρηθέντας κυρίους καὶ κατόχους τῆς Μονῆς αὐξήσαντας δι' ἀγορῶν ἰδίων τὴν περιουσίαν αὐτῆς καὶ βελτιώσαντας τὴν ὑπάρχουσαν. Τούτου δ' ἐτι ζῶντος ἐκλέγεται ἡγούμενος ἕτερος Ἰγνάτιος Καλλιάρχης, υἱὸς Γεωργίου Καλλιάρχου (1733), ὅστις ἐστάλη εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπὸ τῆς κοινότητος πρὸς τοὺς ἐκεῖ ὁμογενεῖς, ὅπως ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς Μονῆς λαβὼν ὑπόσχεσιν, ὅτι θέλει ἐκλεχθῇ αὐθις ἡγούμενος ἐπανελθὼν, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Τούτου δ' ἡγουμένου καὶ δαπανῶντος, συνδραμόντος προσέτι καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Βοεβόνδα, ἡργυρώθη ἡ καὶ νῦν ἐτι σωζομένη εἰκὼν τῆς Θεομήτορος ἐν τῷ δεξιῷ παρεκκλησίῳ ἐστυλωμένη, καὶ πολλαὶ ἄλλαι βελτιώσεις τῆς Μονῆς ἐγένοντο ἐκ τῶν συλλεγεῖσιν συνδρομῶν.

Τούτου δ' ἀποθανόντος (1737) ἐκλέγεται ἡγούμενος ὁ Ἰωσήφ Ἀβράμης, καὶ τούτου ἐτι ζῶντος ὁ Θεόδωσιος Σκορδίλης (1742) καὶ τούτου ἐτι ζῶντος ὁ ἀοίδιμος Ἰγνάτιος Μπάσουλας (1758)· καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτοῦ ἦν Νάζιος, Μυκονία δ' ἡ μήτηρ· διδαχθεὶς

δ' οὗτος τὰ γράμματα τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι Μυκόνῳ ἐχειροτονήθη Ἱερομόναχος ἐν τινι τῶν τῆς πόλεως ἱερῶν ναῶν, Ἀγίῳ Βλασίῳ. Ὁ ἐνάρετος οὗτος πατὴρ μετ' οὐ πολὺ καταρραδιουργηθεὶς καὶ κατηγορηθεὶς ὡς ἀναμιγνυόμενος δῆθεν εἰς τὰ πολιτικὰ τῆς πατρίδος καὶ τὰς ἐντεῦθεν συνεπειάς φοβηθεὶς ἀπῆλθεν εἰς Κρήτην, ἐνθα διορισθεὶς ἐφημέριος ἔμεινεν ἐκεῖ ἕξ ἱκανὸν χρόνον. Ἐγερθείσης δὲ ἐν Κρήτῃ ἐπαναστάσεως ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐπὶ Μυκονίου πλοίου ἐπιβιβασθεὶς φέρων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ δύο μεγάλας εἰκόνας, τὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου μετὰ τῆς τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου· αἱ εἰκόνες δ' αὗται περικοσμοῦσι μέχρι νῦν τὸν ναὸν τῆς Μονῆς. Κατὰ δὲ τὸν εἰς Μύκονον διάπλουν τὸ ἕξ' οὐ ἐπέβαινε πλοῖον ὁ ῥηθεὶς Ἰγνάτιος συλληφθὲν ὑπὸ πειρατῶν ἀπήχθη εἰς Μελίτην, ὅθεν οἱ ὁμογενεῖς λυτρώσαντες αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συμπλέοντας ἔπεμψαν ἕκαστον εἰς τὴν αὐτοῦ πατρίδα, τὸν δὲ Ἰγνάτιον κρατήσαντες ἐπὶ τινα χρόνον συνέστησαν ὕστερον εἰς τοὺς ἐν Φλωρεντία ὁμογενεῖς ὡς ἐφημέριον, ἐνθα καὶ διέμεινεν ἐπὶ πολὺ ἱερουργῶν πειθαναγκασθεὶς ἅμα νὰ μνημονεύῃ ἐν ταῖς ἱεροτελεστίαις τοῦ ὀνόματος τοῦ Πάπα, διότι ἄλλως δὲν ἐπετρέπετο τοῖς ἐκεῖ ὁμογενεῖσι νὰ ἔχωσιν ἴδιον ἐφημέριον. Καὶ οἱ μὲν ὁμογενεῖς ὠφελοῦντο ὑπὸ τοῦ ἐναρέτου τούτου καὶ ἀφόγου Ἱερέως πνευματικῶς, οὗτος δὲ πάλιν ἀντωφελεῖτο ὑπ' αὐτῶν ὕλικῶς, ἀφοῦ μάλιστα αἱ προθέσεις καὶ τάσεις αὐτοῦ ἐγένοντο τοῖς πᾶσι γνωσταί, ἐπειδὴ ἔτεινεν οὐχὶ εἰς κορεσμόν τῆς συνήθους πλεονεξίας, ἥτις γίνεται τὸ κυριεῦον καὶ

πρωτεύον αἶσθημα τῶν ὑλικῶν ἀνθρώπων ἀμελουμένον· ἡ ἀνυπαρκτοῦντος ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς ἐπαγγελίας, ὧν εἰσιν ἐν τῷ κόσμῳ κλητοί, ἀλλ' εἰς βελτίωσιν ἰδρύματος ἀληθῶς φιλανθρωπικοῦ, ὥς ἦτο καὶ εἶναι εἰσέτι ἡ Μονὴ αὕτη.

Εἰ δὲ καὶ ὁ Ἰγνάτιος εἰργάζετο πρὸς τὸν θεάρεστον τοῦτον σκοπὸν, συνησθάνετο ὅμως πάντοτε λύπην ἐνδόμυχον ἐν τῇ καρδίᾳ, διότι παρὰ τοὺς κανόνας τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλησίας ἐμνημόνευεν ἱερουργῶν Ἱεράρχου σχισματικοῦ, κεχωρισμένου καὶ ἀλλοτρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, Ἀπελθὼν δὲ τῆς Φλωρεντίας διηυθύνθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐνθα παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς περὶ αὐτὸν Συνόδου ὡμολόγησε συντετριμμένος ὅ,τι ἔπραττεν ἱερουργῶν ἐν Φλωρεντίᾳ· ὁ δὲ Πατριάρχης καὶ ἡ Σύνοδος συγχωρήσαντες αὐτῷ προέτρεψαν καὶ παρήνεσαν, ὅπως δαπανήσῃ εἰς ἀγαθοεργίας εἴ τι ἐκτίσασθ' ἐκ τῆς ἐκεῖ ὑπηρεσίας.

Ὁ ἐνάρετος λοιπὸν καὶ σώφρων οὗτος πατήρ ἀπαρεγκλίτως ἀκολουθήσας καὶ τὰς ὀρθὰς συμβουλὰς τῶν γεραρῶν ἀρχιερέων ἀπεφάσισεν ἐπανελθὼν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πατρίδα νὰ δαπανήσῃ ἐν αὐτῇ τὰ ἀποκτηθέντα πάντα διὰ πολλῶν πόνων χρήματα· ἐπανελθόντα δὲ ὑπεδέξατο ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ ὁ τότε ἄρχων τοῦ τόπου Δημήτριος Μαυρογένης, ὅστις ἦτο αὐτὸς οὗτος, ὅστις κατεδίωξεν αὐτὸν καὶ τρόπον τινὰ ἐξεδίωξεν ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ. Οὗτος μαθὼν καὶ βεβαιωθείς κατὰ τὴν μακρὰν τοῦ Ἰγνατίου ἀποδημίαν, ὅτι τὰ κατηγορημένα ἦσαν διαβολαὶ καὶ συκοφανταί κατ' ἐναρέτου κληρικοῦ, φιλοφρόνως ὑποδεξάμενος ἐν

τῷ πλουσίῳ αὐτοῦ οἰκῷ καὶ συγγνώμην ἐξαιτησάμε-
 νος παρ' αὐτοῦ ἐγένετο αὖθις φίλος. Ἐπειδὴ δὲ οἱ
 πατέρες τῆς Μονῆς πάντες ἦσαν γέροντες καὶ οὐδεὶς
 ἠδύνατο νὰ ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν αὐτῆς, ὁ ἤδη
 φίλος Μαυρογένης προέτεινεν αὐτῷ νὰ δεχθῇ τὴν ἡγου-
 μενίαν, ὅπερ καὶ παρεδέξατο ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ δοθῇ
 αὐτῷ ἄδεια νὰ ἀνακαινίσῃ ἢ ἀνοικοδομήσῃ ἐκ θεμελίων
 τὴν τε Μονὴν καὶ τὸν ἱερὸν Ναὸν ἰδίαις δαπάναις.
 Μετὰ ταῦτα δεξαμένης τῆς κοινότητος τὸν τεθέντα
 ὅρον καὶ ἅμα συναντιλαβομένης ἤρξατο τοῦ ἔργου
 καὶ ἐπεραίωσεν αὐτὸ περὶ τὸ 1767, καὶ οὕτω ἡ Μονὴ
 συνετελέσθη ὡς ἡδὴ ὑπάρχει. Ἀλλ' ὁ ἤδη μεγαλοπρε-
 πῆς καὶ ἡὔρεπισμένος ναὸς ἔμενε τότε ἐσωτερικῶς
 ἀκαλλώπιστος καὶ πολλὰς ἐλλείψεις ἔχων, ἐξαντλη-
 θέντων τῶν πόρων εἰς τὴν εὐμεγεθὴ οἰκοδομήν αὐτοῦ.
 ὁ δὲ ἐνεργητικὸς καὶ πολυπράγμων οὗτος ἀνὴρ νυκτὸς
 καὶ ἡμέρας ἀσχολούμενος εἰς ἐξεύρεσιν ἐτι πόρων
 καὶ μέσων πρὸς τελειοποίησιν τοῦ ὀγκώδους ἔργου,
 ἀπεφάσισε τέλος νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν.
 Ζητήσας δὲ παρ' αὐτῆς συστατικὰ πρὸς τοὺς ἀπαντα-
 χοῦ ὀρθοδόξους Χριστιανούς περιῆλθεν οὕτως ἐφωδια-
 σμένος διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης ἀποτελεσματικῶς.
 Ἐπανελθὼν δὲ μεθ' ἱκανῆς χρημάτων ποσότητος καὶ
 ὕλικοῦ πρὸς ἐργασίαν καταλλήλου καὶ μετὰ γλυπτῶν
 ἐκ τῶν ἀρίστων τῆς Εὐρώπης ἐκαλλιτέχνησε τὸ ἤδη
 ὑπάρχον εἰκονοστάσιον (Τέμπλον) μετὰ πολλῆς κομ-
 ψότητος ὁμοίως καὶ τὸν ἱερὸν ἁμβωνα, τὸν ἀρχιερατι-
 κὸν θρόνον, τὸν ἱερὸν θόλον (Κουβούκλιον), τὸν ἐπὶ
 τῆς ἀγίας Τραπέζης γλυπτὸν ἐπὶ τεσσάρων τορευτῶν
 στύλων ἐστηριγμένον, χρυσῷ δὲ καὶ ποικίλοις χρώ-

μασιν ἐξησκημένον· ὁμοίως ἐντέχνως κατεσκεύασε καὶ τὰ στασεῖδια τοῦ καθολικοῦ καὶ τινας θρονίσκους καὶ ἅπαντα τὸν ναὸν κατεστίλβωσε καὶ διὰ ζωγραφιῶν κατεκόσμησεν. Ὁ δὲ ναὸς ὠκοδομημένος ἐν μέσῳ τῶν κελλίων τῆς Μονῆς ἔχει μῆκος μὲν 20 Β. μέτρων, πλάτος δὲ 13, τρισυπόστατος δὲ ὢν στηρίζεται ἐπὶ ὀκτῶ μαρμαρίνων στύλων, ἐξ ὧν ἐξ μὲν εἰσιν ἐν τῷ καθολικῷ, τρεῖς ἐκατέρωθεν, δύο δὲ ἐντὸς τοῦ θυσιαστηρίου, ἐφ' ὧν ὁ θόλος καὶ ἡ κόγχη. Εἰσέρχεται δέ τις διὰ τριῶν θυρῶν, ἐξ ὧν ἡ μεγάλη ἐν μέσῳ· παράθυρα δὲ ἔχει ὀκτώ, τέσσαρα ἐφ' ἑκάστης τῶν πλευρῶν, ἄνω δὲ τῶν θυρῶν ἀνὰ ἐν παράθυρον, καὶ ἄνω τῆς μεγάλης θύρας καὶ τοῦ παραθύρου ὑπάρχει τόξον, ἐφ' οὗ εἶναι ὠκοδομημένον ἀτελῶς παλαιὸν κωδωνοστάσιον. Ὁ θόλος ἔχει τέσσαρα ἐπιμήκη παράθυρα, ἅπερ μετὰ τῶν θόλων τῶν παρεκκλησίων ἀποτελοῦσι σταυρικὸν σχῆμα· ἐπὶ δὲ τῆς μεγάλης θύρας εἰσὶν ἐπιγεγραμμένα τὰδε·

« Ἀνηγέρθη ὁ Θεὸς καὶ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Τουρλιανῆς διὰ συνδρομῆς τοῦ Πανοσιωτάτου καθηγούμενου Κυρίου Κυρίου Μπάσολα, καὶ τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν τῆς Νήσου Μυκόνου, καὶ ἡ χάρις αὐτῆς ἅς μᾶς βοηθῇ ».

Ἀπὸ τῆς προσόψεως δὲ τοῦ ναοῦ μέχρι τῆς πρὸς δυσμὰς μεγάλης εἰσόδου εἰς τὴν Μονὴν ὑπάρχει αὐλὴ λευκοῖς μαρμάροις ἐστρωμένη· πᾶσα δὲ ἡ Μονὴ ἐν πλαισίῳ σχήματι ὠκοδομημένη ἔχει μῆκος μὲν 47, πλάτος δὲ 31 Β. μέτρων.

Εἰσερχόμενος δέ τις εἰς τὴν Μονὴν διὰ τῆς μεγάλης θύρας ἔχει ἀριστερᾷ μὲν κρήνην ἐκ λευκοῦ μαρ-

μάρου στηριζομένην ἐπὶ δύο ἐπίσης μαρμαρίνων στύλων μετὰ κιονοκράνων, ἐκ δὲ τοῦ ἐν μέσῳ κρουνοῦ ἐκρέει γλυκὺ καὶ καθαρὸν ὕδωρ, ὅπερ διοχετεύεται ὑπογείως καὶ ἐνιαχοῦ ἐπιφανῶς ἐκ πολὺ ἀπέχοντος ὅρους «Κουκουλοῦ». Ἐκ δεξιῶν δὲ ἄρχονται τὰ ἰσόγεια κελλία εἴκοσι καὶ ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν κατὰ πᾶσαν τὴν τῆς Μονῆς περιφέρειαν μέχρι τῆς πρὸς ἀριστερὰν ἄκρας, ὅπου ἡ ρηθεῖσα κρήνη.

Ἐκ τούτων δὲ τὰ μὲν ἑπτὰ χρησιμεύουσιν ὡς ἀποθῆκαι τῆς Μονῆς, μαγειρεῖον καὶ ἐστιατόριον τῶν ὑπηρετῶν καὶ γεωργῶν τῆς Μονῆς, τὰ δὲ λοιπὰ διὰ τοὺς γέροντας ἐντοπίους καὶ ξένους· ἐπὶ δὲ τούτων εἰσὶν ὠκοδομημένα κελλία ἀνώγαια εἴκοσι καὶ δύο, εἰς ἃ ἀναβαίνει τις διὰ δύο λιθίνων κλιμάκων καὶ εἰσέρχεται ἀμέσως ἐκ τῆς αὐτῆς ἱστοπέδου αὐλῆς ἐστηρικμένης ἐπὶ λιθίνων τόξων. Ἐν τοῖς κελλίοις τούτοις ἀσκοῦνται οἱ τῆς Μονῆς πατέρες· τὰ δὲ μᾶλλον εὐάερα καὶ εὐρύχωρα εἶναι ὠρισμένα εἰς ὑποδοχὴν τῶν προσκυνητῶν ἐν οἰαδῇποτε ὥρᾳ ἥθελον ἔλθει. ἀριστερὰ δὲ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὴν Μονὴν ὑπάρχει κλῆμαξ μαρμαρίνη, δι' ἧς ἀναβαίνων τις εἰς ἐξώστην εἰσέρχεται εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ ἡγουμενείου, πρὸς δυσμᾶς τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι δύο πρὸς ὕπνον δωμάτια. Ἐν αὐτῇ ὑποδέχεται ὁ ἡγούμενος τοὺς προσκυνητάς τῆς ἐπισήμου τάξεως. Εἶναι δὲ ἐσκευασμένη σεμνῶς ἅμα καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐξ ἀφιερωμάτων εὐκαταστάτων Μυκονίων· ἐν αὐτῇ ἤρτηνται εἰκόνες ἀρχιερέων, ἡγουμένων τινῶν καὶ πολλῶν ἄλλων συμπολιτῶν καὶ ξένων διὰ γενναίων δωρεῶν εὐεργετησάντων τὴν Μονήν.

Πρὸς ἀνατολὰς δὲ τοῦ ἡγουμενείου εἶναι τὸ σκευοφυλακεῖον, ἐν ᾧ εἰσιν ἡσφαλισμένα τὰ ἱερὰ σκεύη, τὰ ἱερὰ ἄμφια, ἡ βιβλιοθήκη τῆς Μονῆς, τὰ ἔγγραφα καὶ τὸ γραφεῖον αὐτῆς. Ταῦτα πάντα ἐγένοντο δαπάναις τοῦ ἀοιδίου Ἰγνατίου Μπάτουλα.

Ἐκ πάντων δὲ τούτων καθορᾷ τις, ὅτι εἰς μόνος ἄνθρωπος ἀνωκοδόμησε τὴν τέως ἀτελεστάτην Μονήν, πράξας ὅ,τι ἀπὸ τῆς πρώτης θεμελιώσεως δὲν ἔπραξαν τοσοῦτοι διελθόντες ἐν αὐτῇ τὸν βίον καὶ ἐπὶ πολὺ ἐν τῇ ἡγουμενίᾳ μέιναντες, διότι διεβίωσεν οὐχὶ ἀπραγμόνως. Πόσον τῷ ὄντι χαίρει τις ἀφηγοῦμενος ἢ ἀναγινώσκων τὰς πράξεις τοιούτων μοναστῶν, οἵτινες ἀρνούμενοι ἑαυτοῦς, καὶ ἐν ὑστέρω τιθέμενοι τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν, ὥς ἡ φύσις ἐπιβάλλει παντὶ θνητῷ, σπεύδουσιν ἀδιαλείπτως εἰς ἔργα κοινωφελῆ, ἐν οἷς οἱ ἀπὸ τῆς τύχης ἐγκαταλελειμμένοι, καὶ ὑπὸ τῆς δυστυχίας σπαρασσόμενοι εὐρίσκουσιν ἄμεσον ἀντίληψιν, παραμυθίαν καὶ περίθαλψιν ἐν γήρατι μάλιστα, πόσον ἀληθῶς ἔλκει τὴν προσοχὴν καὶ κινεῖ πρὸς μίμησιν ὁ βίος τοιούτων πατέρων, οἵτινες ὀλιγώρως φερόμενοι πρὸς τὰ ἑαυτῶν ὡς πρόγραμμα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἑαυτῶν βίου ἔχουσι τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην καὶ οὕτως παρέχουσιν ἑαυτοῖς μὲν ἡθικὴν εὐφροσύνην, ἐν ᾧ πράττουσι ταῦτα, καταλείπουσι δὲ μνήμην ἀθάνατον μετὰ θάνατον; Καὶ ἐξ αἰσθήσεως δὲ τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισθείσης οἱ τοιοῦτοι ἀγάλλονται αἰεὶ τοῦ γήενου σκηνούς ὀλιγωρήσαντες καὶ περὶ τὰς ψυχικὰς τέρψεις ἐσπευσμένως ἀσχοληθέντες.

Ἰνα δέ τις κάλλιον μάθῃ τὴν διαρκῆ καὶ σύντο-

νον προθυμίαν τοῦ ἀγαθοῦ τούτου πατρὸς πρὸς καλ-
 λωπισμὸν καὶ εὐπρέπειαν τοῦ εὐκτηρίου τούτου αἵ-
 κου, ἔστω γνωστὸν, ὅτι τοσοῦτον ἐφλέγετο ποθῶν
 τὴν Μονὴν τελειότερον ἡυτρεπισμένην, ὥστε μετα-
 βάς ἐν γήρατι βαθυτάτῳ εἰς τὴν γενέτειραν Νάξον
 καὶ ἐκποιήσας πάντα τὰ εἰς αὐτὸν περιελθόντα πα-
 τρόθεν καὶ μητρόθεν κτήματα, καὶ δὴ καὶ τὰ ποίμνια,
 ἔδαπάνησε πάνθ' ὅσα ἔλαβεν ἐκ τούτων εἰς τε ἀργύ-
 ρωσιν τῶν εἰκόνων τῆς Μονῆς, εἰς κοσμήματα αὐ-
 τῶν ἐκ λίθων τιμίων καὶ εἰς χρυσὰ στέμματα· παρὰ
 δὲ τὴν Μονὴν ὠκοδόμησεν ἀνεμόμυλον καὶ ἐν τῇ
 πόλει οἰκίαν εὐρύχωρον ἔτι καὶ νῦν σφριζομένην, ἀνο-
 ρύζας ἐντὸς τῆς αὐλῆς φρέαρ, ἵνα οἱ ἐκάστοτε κατερ-
 χόμενοι εἰς τὴν πόλιν πατέρες δι' ὑποθέσεις τῆς Μο-
 νῆς ἀναπαύωνται ἐν αὐτῇ καὶ πρὸς ὥραν ἀποτιθῶσι
 τὴν διὰ τὴν Μονὴν προμήθειαν· ὅθεν καὶ μέχρι σή-
 μερον καλεῖται «Πηγάδιον τοῦ ἡγουμένου». Προσέτι
 δύο ἐκ τῶν ἀγρῶν τῆς Μονῆς μετεποίησεν εἰς κήπους
 μεγάλους ὀρύζας ἐν αὐτοῖς φρέατα καὶ φυτεύσας
 διάφορα δένδρα, ἅπερ σήμερον θάλλοντα καὶ τὴν νά-
 πην κοσμοῦσιν, ἐν ἧ ἡ Μονή, καὶ καρποὺς φέρουσι.
 Προσέτι οὗτος προσήρμωσεν εἰκόνας ἐν τοῖς κενοῖς
 τοῦ εἰκονοστασίου, τεχνήματα ἀριστοτεχνῶν, ὧν ἡρ-
 γύρωσε τὰς ἐπισημοτέρας. Τέλος τοιοῦτον ἀπειργά-
 σατο τὸν ναὸν τοῦτον ὁ ἔνθους οὗτος καὶ ἀρνησίκοσμος
 Ἱερομόναχος, ὥστε εἶναι ἀδύνατον εἰσερχόμενός τις
 εἰς αὐτὸν νὰ μὴ ἐκστῇ καὶ ἐκπλαγῇ, καθορῶν ὅτι ἐν
 αὐτῷ ἡ θεότης ἐπιβάλλει σεβασμὸν καὶ συναίσθησιν
 πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων,
 καὶ ἐξερχόμενος νὰ μὴ ὑποχρεωθῇ νὰ συντελέσῃ τὸ

καθ' ἑαυτὸν ἢ εἰς τὴν διακόσμησιν ἢ εἰς τὴν τῆς περιουσίας αὐτῆς αὐξήσιν, ἣτις διατρέφει τοὺς ἐν τῇ πελάγει τοῦ βίου ναυαγούς· ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀληθῶς μακαρίου τούτου ἡ κοινότης τῆς Μυκόνου δι' ἐπιστήμου αὐτῆς ἐγγράφου ἀφιέρωσε τῇ Μονῇ τὸ πρὸς ἀνατολὰς τῆς νήσου κείμενον νησύδριον «Τραγονήσιον», χρήσιμον εἰς νομὴν τῶν ποιμνίων τῆς Μονῆς».

Τούτου ἡγουμένου ἐγένοντο τὰ πλείονα τῶν ἀφιερωμάτων· διότι βλέποντες οἱ χριστιανοὶ ὁπόσας μὲν περιποιήσεις ἐλάμβανον οἱ ἐν αὐτῇ ἐγκαταβιούντες ἐνδεεῖς, ὁπόσας δὲ φιλοφροσύνης οἱ εἰς αὐτὴν τυχαίως προσερχόμενοι, ἀδιαλείπτως ἀφιέρουν. Μεταξὺ τῶν μεγάλων ἀφιερωτῶν ἀριθμεῖται καὶ ὁ εὐπατρίδης Βάος, ὅστις ζηλωτὴς καὶ μιμητὴς τοῦ ἁγνοῦ καὶ ἀσπίλου βίου, ὃν οὗτοι ἐβίου, γενόμενος, ἐγκαταλιπὼν τὸν βίον καὶ τὰς ἀπατηλὰς καὶ ἡδεῖας αὐτοῦ ῥίπας, ἀφιερῶσας αὐτῇ τὰ καλλίτερα τῶν ἑαυτοῦ κτημάτων ἐζήσε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς ἐν αὐτῇ μετονομασθεὶς Καλλίνικος· ἐπίσης ἐν τοῖς μεγάλοις ἀφιερωταῖς συγκαταλέγονται καὶ οἱ Δημήτριος Μαυρογένης, Ζαννῆς καὶ λοιποὶ Δεσοῦδαι, ὡς φαίνεται ἐν τοῖς Κώδιξι τῆς Μονῆς.

Ὁ δὲ ἀοίδιμος ἐπίσκοπος Λητίσης Ἀνθιμος ἀφιέρωσεν εἰς τὴν Μονὴν τὴν πλησίον αὐτῆς κειμένην οἰκίαν, «Δεσποτικά» ἐντεῦθεν καλουμένην πέριξ ἔχουσαν κῆπον καὶ ἀγρὸν, ὡς καὶ τὰς ἀρχιερατικὰς αὐτοῦ στολὰς· ὁμοίως καὶ ὁ ἐπίσκοπος Οὐζῆτης Ἀνθιμος. Ὁ δὲ σεβαστὸς, φιλόπτωχος καὶ ἐνάρετος Δανιὴλ, καὶ ὁ προκάτοχος αὐτοῦ Κυκλάδων Ἀνθιμος ὁ Κο-

μνηνός, τῶν αὐτῶν συναισθημάτων ἐμφορούμενοι ἀφῆ-
καν ἀποθνήσκοντες ἀρχιερατικὰς στολὰς τῇ Μονῇ, ποι-
μαντορικὰς βράδους διαφόρων εἰδῶν πεποικιλμένας
καὶ μίτρας χρυσοκεντήτους.

Ἐνταῦθα δὲ γενόμενοι καὶ ἀφορμὴν δικαίαν λαμ-
βάνοντες ἐκ τῶν ἀφιερωμάτων τοῦ πολυμαθοῦς ἐπι-
σκόπου Κυκλάδων Ἀνθίμου τοῦ Κομνηνοῦ πρὸς τὴν
Μονήν, γιγνώσκοντες δ' ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς πρακτικὰς
ἀρετὰς αὐτοῦ, δὲν δυνάμεθα νὰ παραδράμωμεν τὰ
κατὰ τὸν βίον αὐτοῦ.

Ὁ σεβαστὸς καὶ σεβάσμιος οὗτος Ἱεράρχης, ἐξ
Ἡλίουπόλεως, ἀφείλ τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ δραμὼν
εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπαναστάσαν ἠγωνίσαστο τὸν ὑπὲρ
αὐτῆς ἀγῶνα δαπανῶν, ἀγορεύων δημοσίᾳ καὶ πάντα
τὰ ἑαυτοῦ πωλήσας φλεγόμενος νὰ ἴδῃ τὴν μητέρα
τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν φώτων ἐλευθέραν. Μετὰ δὲ
τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων ἐπί-
σκοπος Κυκλάδων γενόμενος ἐποίμανε τὸν ἐμπορικὸν
καὶ φιλότεχνον τῆς Σύρου λαὸν ὡς καὶ τὸν τῆς Τή-
νου καὶ Μυκόνου ἐπωφελῶς μέχρι τοῦ 1841· ὁ βίος
αὐτοῦ ἦτο κόσμιος ἅμα καὶ μεγαλοπρεπής, ὅ,τι δὲ
ἐκ τυχηρῶν ἐλάμβανεν, ἔδαπάνᾳ ἀγογγύστως εἰς πε-
ρίθαλψιν πτωχῶν, καὶ ἀποκατάστασιν κορῶν, ὁρσανῶν
καὶ εἰς ἀγαθοεργίας· ὁ βίος αὐτοῦ μέχρι γήρως ἦτο
σειρὰ μελέτης ἐκκλησιαστικῆς, ἐξ ἧς τοσαύτην ἐκτῆ-
σατο δεινότητα εἰς τὸ λέγειν καὶ λαλεῖν ἀπ' ἄμβω-
νος, ὥστε ὁ εὐλαβὴς τῆς Ἑρμουπόλεως λαὸς, ὅστις
τότε ἔθαλλεν ἐμπορικῶς, ὅσον νῦν βιομηχανικῶς,
ἔσπευδε καθ' ἐκάστην ἑορτὴν τῶν νηστειῶν, ἵνα ὤφε-
ληθῇ ψυχικῶς τε καὶ ἡθικῶς, μεταρσιούμενος εἰς θείας

σφαίρας διὰ τοῦ Θεοῦ ἄσματος καὶ ἀκροώμενος τοῦ ἠθικολόγου τούτου ἐκκλησιαστικοῦ ῥήτορος· πάντα δὲ ταῦτα τὰ δωρηθέντα ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων τούτων εἰσὶν ἀναγεγραμμένα ἐν τοῖς κώδιξι τῆς Μονῆς.

Ἀλλὰ πῶς νὰ παρέλθωμεν ἄνευ θλίψεως τὴν μνήμην τῆς εὐήχου πνευματικῆς σάλπιγγος, τοῦ αἰοιδίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξάνδρου, τοῦ μεγάλου τούτου καὶ πρώτου ἐν τῷ ἰδίῳ κύκλῳ ἀνδρός, τοῦ δεινοῦ καὶ θαυμαστοῦ ἐπιστήμονος καὶ περιφανοῦς τῆς ἐλληνικῆς Ἱεραρχίας σεμνώματος; Τὸ βραχὺ διάστημα τῆς Ἱεραρχίας αὐτοῦ βεβαίως δὲν ἐπέτρεψεν αὐτῷ νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ἡμετέραν Μονὴν ὕλικά βοηθήματα, οὐχ ἥττον καὶ τὰ ἀρχιερατικά ἄμφια καὶ σκεύη, ὅσα παρὰ τῆς Μονῆς προσωρινῶς ἔλαβεν, ἀπέδωκεν ἐγκαίρως καὶ προσηκόντως ἐπισκευασμένα καὶ ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς μορφώσεως τῶν κατοίκων τῆς νήσου ἡμῶν ἀνεκδότως εἰργάσθη, καὶ ὑπὲρ τῆς τακτοποιήσεως τῆς ἡμετέρας Μονῆς ἱκανῶς ἐμόχληται. Ἄν δὲ μὴ προῦλάμβανεν ὁ θάνατος νὰ ἐπενέγκῃ αὐτῷ τὴν ἐκ τῆς γῆς μετάστασιν, βεβαίως πλείστας ὅσας ἠθικὰς καὶ ὕλικὰς ὠφελείας ἐμελλε νὰ προσπορίσῃ αὐτῇ. Οἱ πατέρες ἐν τούτοις τῆς Μονῆς τῶν τριῶν τούτων αἰοιδίων ἱεραρχῶν τὰ ὀνόματα ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῦ ναοῦ βιβλίοις ἀναγράψαντες οὐ παύονται μνημονεύοντες τῶν ὀνομάτων καὶ δεόμενοι ὑπὲρ τῆς μακαρίας μνήμης καὶ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτῶν.

Παραλιπόντες ἀνωτέρω ὑποσυνάπτομεν ἤδη, ὅτι ὁ ἀληθὴς τύπος τῆς ἀρετῆς καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐφαρμόσας τὰς τῆς καρδίας ὑπαγορεύσεις Ἰγνάτιος Μπάτσουλας, εἶχε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡγουμε-

νίας αὐτοῦ καὶ τὴν ἐξῆς πρακτικὴν τακτικὴν :

Κατὰ πᾶσαν ἐπίσημον ἐορτὴν διένεμεν ἐπαρκῶς πρὸς πάσας τὰς πενομένας οἰκογενείας τῆς πόλεως πάντα τὰ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἐπιτήδεια, ἵνα μὴ μεταξὺ ἐορταζόντων μένωσιν αὐταὶ ἐστερημέναι τῶν χρειωδῶν. Εἶθε ὁ σοφὸς δημιουργὸς καὶ πλάστης τοῦ ἀνθρώπου νὰ εὐδοκῇ, ἵνα ἐκάστοτε πέμπῃ εἰς τε τὰς κοινωνικὰς τάξεις καὶ τὰ ἱερὰ κατασκηνώματα πολλοὺς τοιούτους, ὅπως δεικνύηται ἐναργέστερον καὶ ἔτι ἐκτενέστερον ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀνθρώπων τῶν θείων τελειότητων. Εἶθε τὸ μαῦρον σάβανον, τὸ ῥάσαν, ὅπερ οἰκεία θελήσει ἐνδύονται πολλοὶ καὶ ὁμολογοῦσιν, ὅτι ἀρνοῦνται τὸν πλάνον βίον καὶ ὅτι γίνονται ἀποκόσμιοι, εἶθε νὰ ἀνέπλασσε τούτους ἡθικῶς κατὰ τὴν χάριν, ἣν ἐδέξαντο, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν, ἣν ὑπέσχοντο.

Τοῦ ἀειμνήστου τούτου πατρὸς παραιτηθέντος τῆς ἡγουμενίας διὰ γῆρας, διάδοχος ἐγένετο (1792) ὁ αἰδιδίμος Μεθόδιος Κοντὸς χρηστὸς τὰ ἥθη καὶ ἀντάξιός τοῦ προκατόχου αὐτοῦ. Οὗτος τὴν κεχαραγμένην ὑπὸ τοῦ Ἰγνατίου βαδίσας ὁδὸν καὶ σεβαστὸς διὰ βίου σεμνότητα παρὰ πᾶσι καταστάς ἀνήγειρε μεγαλοπρεπὲς καὶ πολυδάπανον κωδωνοστάσιον ἐκ μαρμάρου λευκοῦ ἔχοντος κατὰ τὴν βάσιν διάφορα φιλανθρωπίας καὶ φιλοξενίας σύμβολα δεικνύοντα τῷ εἰσερχομένῳ ξένῳ, ὅτι προχείρως εὐρίσκει ἄρτον, μαγεῖρευμα, οἶνον καὶ τυρόν. Τούτου ἡγουμένου ἀφιερώθησαν τῇ Μονῇ παρὰ τε Μυκονίων καὶ ἄλλοδαπῶν ἡργυρωμένα Εὐαγγέλια μετὰ λίθων τιμίων, ἁγία δισκοπότηρα καὶ ἄρτοφόριον ἀργυροῦν πεποικιλμένον λίθοις πολυτίμοις καὶ ἄλλα τοιαῦτα καὶ τὸ πάντων πολυτιμότερον, ἐπιτάφιος θρῆ-

νος χρυσοκέντητος, βυζαντινῆς κατασκευῆς, ὅστις ὁρώμενος ἐμποιεῖ ἀντίθετα συναισθήματα, καθηδύνει ἅμα καὶ συγκινεῖ· οὗτος μετεποίησε πολλοὺς σχεδὸν χέρσους ἀγροὺς εἰς ἀμπελῶνας πρὸς αὕξησιν τῶν εἰσοδημάτων τῆς Μονῆς, καὶ διὰ τοῦ χρηστοῦ αὐτοῦ τρόπου καὶ τῆς ἰδιαζούσης συμπεριφορᾶς ἡ Μονὴ προσεκτήσατο πάμπολλα.

Εἰ καὶ ἡ Μονὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἶχε πολλὴν κτηματικὴν περιουσίαν, δὲν ἐξήρκει ὅμως τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα εἰς διατροφήν καὶ ἱματισμὸν τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων καὶ λοιπῶν· διὰ τοῦτο οἱ φιλότιμοι καὶ φιλόανθρωποι Μυκόνιοι πλοίαρχοι ἀπεβίβαζον ἐκάστοτε ἐκ τῶν ἑαυτῶν πλοίων σῖτον, ἐδώδιμα καὶ χρήματα οἷονεὶ μέτοχον ἔχοντες αὐτὴν εἰς τὰ ἑαυτῶν πλοῖα. Ἐπὶ τούτου ἡ Μονὴ ἠδύνατο νὰ τρέφῃ πολλὰ μεγάλα ζῶα, ἐπειδὴ εἶχον γαίης βοσκησίμους τὰ περὶ αὐτὴν ἀκρωτήρια· ἀλλὰ τὰς κατὰ καιροὺς πολιτικὰς ἀνωμαλίας λαμβάνοντες ἀφορμὴν πολλοὶ τῶν χωρικῶν ἐξ ἀκαταλογίστου ἀγροικίας ἐσφετερίζοντο πολλὰ τῶν τοιούτων ποιοῦντες αὐτὰ κτήσεις ἰδίας. Ἐκτοτε ἡ Μονὴ ἐστερήθη τῶν ἐκ τῆς κτηνοτροφίας εἰσοδημάτων, πολλὰ δὲ τούτων καὶ ἐξεποιήθησαν νομίμως περιελθούσης τῆς Μονῆς εἰς μεγίστας ἀνάγκας. Ἀλλὰ ταῦτα μνημονεύονται καὶ δικαιολογοῦνται ἐν τοῖς Κώδιξιν. Οὗτος ὠκοδόμησε τὴν μεγάλην τῆς ὑποδογῆς αἵθουσαν, νεώριον διὰ τὰ πλοῖα τῆς Μονῆς καὶ πολλὰ κτήματα ἐβελτίωσε καὶ εἰς ἀγοράς πολλῶν τοιούτων προέβη.

Ἐπὶ τούτου συνέβη καὶ τραγικὴ τις σκηνή, τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει νὰ παραλίπωμεν. Τὸ 1809 πλοῖον

Ὁθωμανικὸν ἐκ Καρυστίας προσωρμίσθη εἰς τὰ μεσημβρινὰ τῆς νήσου παράλια κατὰ τὴν θέσιν «Τσαγγάρη» καλουμένην, ὥραν μίαν τῆς Μονῆς ἀπέχουσιν καὶ ἀπεβίβασε Τούρκους πρὸς λεηλασίαν. Εὐρεθέντος δὲ ἐκεῖ τοῦ ποιμνίου τῆς Μονῆς οἱ ἐξελθόντες τοῦ πλοίου ἔνοπλοι, ὅπως ἀδεῶς καὶ ἡσύχως πράττωσι τὰ ἑαυτῶν, δέσαντες καὶ μαστιγώσαντες ἀντιστάντας τοὺς ποιμένας ἐβασάνιζον αὐτοὺς μὴ διδόντες αὐτοῖς τροφήν οὔτε ὕδωρ. Μαθόντες δὲ ταῦτα παρά τινος χωρικοῦ ὃ τε ἡγούμενος καὶ οἱ ἐκεῖ παρατυχόντες προεστῶτες τῆς πόλεως Λεονάρδος Βαλέτας καὶ Σταμάτιος Γιαννακόπουλος πέμψαντες δύο ἄνδρας τὸν Νικόλαον Βαρώνην καὶ Γεώργιον Ἀποστόλην ἐκάλουν δι' αὐτῶν τοὺς ὀθωμανοὺς εἰς τὴν Μονήν, ὅπως προτρέψωσιν αὐτοὺς νὰ παύσωσι τὴν λεηλασίαν καὶ νὰ λύσωσι τοὺς δεσμώτας ποιμένας. Ἐνόπλοι λοιπὸν οἱ ὀθωμανοὶ παρακολουθοῦντες τοὺς ἀποσταλέντας ὠδηγήθησαν εἰς τὴν Μονήν ἐπιβεωρήσαντες τὰ ἑαυτῶν ὅπλα ὀλίγον πρὶν ἢ εἰς ταύτην εἰσέλθωσιν. Καὶ ὁ μὲν ἀρχηγὸς τῆς ληστρικῆς ταύτης συμμορίας ἀναβὰς μεθ' ἑνὸς ἀκολούθου ὑπηρέτου εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἵθουσαν τοῦ ἡγουμενείου, ἔνθα ἦσαν καθήμενοι οἱ τε προεστῶτες καὶ οἱ πατέρες τῆς Μονῆς, οἱ δὲ λοιποὶ συμμοριῖται ἔμειναν ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ὑπὸ τὴν Αἵθουσαν. Ἐνῷ δὲ ἡρώτων αὐτὸν τίς ὁ σκοπὸς τῆς προσωρμίσσεως εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον καὶ ἄλλα τοιαῦτα, προσέθηκαν, ὅτι ἀδικοῦσι διαρπάζοντες τὰ ποίμνια, λεηλατοῦντες τὴν χώραν, καὶ βασανίζοντες ἀνθρώπους οὐδὲν ἄτοπον πράξαντας. Ἐν τῷ μεταξὺ ἠκούσθησαν ἐκ τῆς αὐλῆς κραυγαὶ διὰ τὴν ἐξῆς αἰ-

τίαν. Ὁ πλοίαρχος Ἀντώνιος Ράκας ἀνέβη ἐκ τῆς πόλεως μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ διὰ νὰ προσκυνήσῃ. Εἰσελθοῦσα δὲ πρώτη ἡ γυνὴ τὴν μέταυλον θύραν καὶ ἰδοῦσα αἰφνης τοὺς θωμανοὺς ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς στοᾶς καθημένους ἐνόπλους ἐκπλαγεῖσα ἔπεσε χαμαὶ λιπόθυμος. Εἰσελθὼν δ' εἶτα καὶ ὁ σύζυγος καὶ ἰδὼν αὐτὴν ἐκτάδην κατὰ γῆς κειμένην ἐξέστη καὶ οὗτος· συνελθὼν δὲ καὶ ἀναλαβὼν αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας εἰσήγαγεν εἰς ἓν τῶν πλησίον κατωγείων καὶ ἐξελθὼν ἐπυροβόλησεν ἀσκόπως οἶονεὶ ἀπειλῶν καὶ εἶτα ἐξῆλθε τοῦ Μοναστηρίου. Εἰς δὲ τούτων ἀναδραμὼν εἰς τὴν αἴθουσαν εἶπε τῷ ἀρχηγῷ «κάτω ζητοῦσι νὰ κακοποιήσωσιν ἡμᾶς». Οὗτος δ' ὡς ἤκουσε ταῦτα, ἀναπηδήσας ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην καὶ δοθέντος αὐτοῖς προστάγματος ἐπυροβόλησαν ἅπαντες κατὰ τοῦ Ἀντωνίου Ντεντῆ, ὅστις πάραυτα ἔπεσε νεκρὸς ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς αἱματόφυρτος· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος Κοντοφραῖος πυροβολήσας καὶ πληγώσας ἓνα τῶν θωμανῶν ἦλθεν εἰς χεῖρας μεθ' ἑτέρου τοιούτου. ὁ δὲ ἀρχηγὸς ἐπὶ τοῦ ἐξώστου ἔτι ἰστάμενος ἐπυροβολήθη ἐκ τοῦ ἀπέναντι κωδωνοστασίου ὑπὸ τινος Μιχαὴλ Δαμάλα καὶ ἐπληγώθη τὸ μέτωπον ἐλαφρῶς· ὁ δὲ παριστάμενος τῷ πληγέντι ἀρχηγῷ ὑπηρέτης ἰδὼν αὐτὸν καθημαγμένον τείνας τὸ ὄπλον ἐφόνευσε τὸν πυροβολήσαντα· οἱ δὲ προεστῶτες ἔντρομοι ἐκ τοῦ ὀπισθεν παραθύρου ἔφυγον· τοῦτ' αὐτὸ ἔπραξε καὶ ὁ λήσταρχος, ὅστις ὀλίγον ἀπομακρυνθεὶς ἐκάλει τοὺς ληστὰς περὶ ἑαυτόν. Τότε τῶν Ἱερομονάχων τις Διονύσιος Καβέστρος ἐκ τῶν δωμάτων τῆς Μονῆς ἐκάλει τοὺς πέριξ οἰκοῦντας χωρικοὺς εἰς βοή-

θειαν. Ἐκεῖθεν δ' ἰδὼν ὁ Καθέστρος τὸν ὀθωμανὸν τὸν συμπλακέντα μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ φονεύσαντα αὐτὸν καταπηδήσας ἐκ τοῦ δώματος καὶ ἐπιτεθείς ἐφόνευσεν αὐτὸν δι' ἐγχειριδίου. Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ στιγμὴν εἰσπερχόμενος καὶ ὁ ἀρτοποιὸς τῆς Μονῆς Σταμάτιος Χάσκας ἔπεσε νεκρὸς πρὸ τῆς θύρας πυροβοληθείς. Φοβηθέντες δὲ οἱ ὀθωμανοὶ μὴ ἔλθωσιν ἐκ τῶν πέριξ οἰκίσκων πολλοί, ἀράμενοι τοὺς νεκροὺς αὐτῶν καὶ τὸν τραυματίαν λήσταιρχον ἔσπευδον εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐπιβιβάσθοντες ἀπέπλευσαν.

Τὸν μακάριον τοῦτον Μεθόδιον Κοντὸν διεδέξατο ἐν τῇ ἡγουμενίᾳ ὁ Διονύσιος Χασιώτης ἢ Βλαχογιάννης, ὅστις ἀποθνήσκων (1818) ἀφῆκε τῇ Μονῇ πολλὰ κτήματα περιελθόντα εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ ἐκ δύο Κρησσῶν γυναικῶν, αἵτινες ἐμόναζον ἐν τῷ ἐν Ἀμπελοκήπῳ μονυδρίῳ «Ἀγίῳ Γεωργίῳ». Ἐπὶ τῆς ἡγουμενίας τούτου ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι τὸ Τραγονήσιον τὸ ὑπὸ τῆς κοινότητος ἀφιερωθὲν (1768) δι' ἐπισήμου ἐγγράφου εἶναι κτῆμα αὐτῆς ἀπαλλοτριώτον. Κατὰ δὲ τὸ 1822 ἐξελέχθη ἡγούμενος ὁ Νεόφυτος Γρύμπλας ἀνὴρ ἀσθενικὸς καὶ οὐδὲν διαπράξας καὶ μετὰ τοῦτον ὁ Λεόντιος Γρυπάρης (1828) ἀπράγμονα βίον διάγων. Εἵτα δ' ἐξελέχθη τὸ δεύτερον (1836) ὁ Διονύσιος Χανιώτης, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου πάντα τὰ κτήματα «Ἀγίου Γεωργίου ἀμπελοκήπου» ἐδωρήθησαν ὑπὸ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ εἰς τὴν Μονήν. Μετὰ τοῦτον ἐξελέχθη ἡγούμενος (1838) ὁ Ἰγνάτιος Παρθένης οἰκονόμος τῆς γῶρας ἀνὴρ σεβασμοῦ. Τοῦτον διεδέξατο ὁ Διονύσιος Κοσμάς, (1839) καὶ τοῦτον ὁ Μακάριος

Καλλιάρχης, (1845), ἀρχιδιάκονος παρὰ τῷ ἀειμνή-
στῳ ἐπισκόπῳ Κυκλάδων Ἀνθίμῳ Κομνηνῷ, καὶ
ἀπὸ τοῦ 1845 Ἐπίσκοπος Καρυστίας τιμώμενος ἐπ'
ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ. Οὗτος φιланθρωπότατος ὢν πολ-
λὰς ὠφελείας ἀφειδῶς μέχρι τοῦ θανάτου παρεῖχεν
εἰς τὴν Μονὴν μετὰ τῶν αὐτοῦ ἀδελφῶν.

Κατὰ δὲ τὸ 1849 ἐξελέχθη ὑπὸ τῶν πατέρων ἡγού-
μενος ὁ Γρηγόριος Φραγκάκης. Οὗτος ἐβελτίωσε τὴν
ἐν γένει περιουσίαν τῆς Μονῆς. Καὶ πρῶτον μὲν πολ-
λὰ τῶν ὑπὸ χωρικῶν ἐν ἀνωμάλοις καιροῖς σφετε-
ρισθέντα κτήματα τῆς Μονῆς διεξεδίκησεν ἐν δικα-
στηρίοις καὶ αὖθις ἀπέδωκεν αὐτῇ, πολλὰ δὲ ἀπὸ πολ-
λοῦ κεχερσωμένα εὐφόρους ἀγροὺς ἐποίησε· τὸ πα-
λαιὸν κωδωνοστάσιον ὑπὸ καταπεσόντος κεραυνοῦ ἐ-
τοιμόροπον καταστὰν ἀνεκαίνισε διὰ πολλῶν δαπαν-
ῶν ἐκ Τήνου καλέσας γλύπτας καὶ μάρμαρα μετε-
νεγκῶν παρασχόντων καὶ τῶν Μυκονίων τὴν συν-
δρομὴν αὐτῶν· ἐπεσκεύασε πολλὰ τῶν πρὸς ἀνατο-
λὰς τῆς Μονῆς κελλία ἄχρηστα ὑπὸ τῆς παλαιότη-
τος. Τὸ μακρόθεν διοχετευόμενον ὕδωρ δι' ὕδραγω-
γείου ἀποξηρανθέντος καὶ ἀχρήστου καταστάντος ἀπο-
κατέστησε. Τὰς πρὸ τῆς προσόψεως τῆς Μονῆς αὐ-
λὰς δηλίας πλαξὶν ἐπέστρωσε, τοὺς θόλους τοῦ ναοῦ
ἐπεκόσμησε, φρέαρ κλιμακωτὸν ἐν Τραγονησίῳ διὰ
τὰ ποίμνια ὥρυξε, πλοῖα εἰς μεταφορὰν αὐτῶν ἐναυ-
πήγησεν, ἀγροικίας πολλὰς ἐπιδιώρθωσε καὶ διὰ πολ-
λῶν θρεμμάτων τὴν Μονὴν ἐπλούτισεν· ἔτι δ' ὥκο-
δόμησε ναοὺς τῶν ἁγίων Νικολάου καὶ Ἀρτεμίου
μέχρι σήμερον σφζομένους. Οὕτω δὲ καλῶς διώ-
κει τὰ τῆς Μονῆς καὶ τοιαύτην αὕτη ἐκτήσατο

φήμην, ὥστε πολλοὶ βεβλαμμένοι τὰς φρένας, εἰς ἐπισήμους οἰκογενείας ἀνήκοντες, προσῆλθον εἰς τὴν Μονήν. Ἐκ δὲ τῆς ἥς ἀπῆλαιον οὗτοι ἐν αὐτῇ περιποιήσεως, οἱ μὲν ἀναφρονήσαντες ἀπῆλθον ἐν καλῇ σώματος καὶ ψυχῆς καταστάσει, οἱ δ' ἄλλοι ἐν αὐτῇ βελτίους ἑαυτῶν ἐγένοντο. Ἐπελθόντος δ' αὐτῷ τοῦ γήρατος προώρως δι' ἐκουσίου τοῦ σώματος πόνους διεβίου ἐπὶ τινα χρόνον σύμβουλος τῆς Μονῆς τιμώμενος ὑφ' ἀπάντων.

Τούτου διάδοχος ἐγένετο (1869) ὁ πατρόθεν μὲν Κεφαλὴν, Μυκόνιος δὲ μητρόθεν Νεόφυτος Κολλύρης. Πληρωθέντος δὲ καὶ τοῦ τῆς ἡγουμενίας αὐτοῦ χρόνου ἐξελέχθη κοινῇ τῶν πατέρων ψήφῳ ὁ Ἐκκλησιαστικὴν μὲν ἱκανότητα κεκτημένος, διοικητικὴν δὲ μεγίστην δραστηριότητα δεικνύων Νεόφυτος Βερτόπουλος (1874). Ὁ μεγαλοπράγμων οὗτος ἀνὴρ μετὰ πολλοῦ σθένους καὶ φιλοτιμίας ἀναλαβὼν τὸν οἶακα τῆς Μονῆς δύναται προσηκόντως νὰ καταλεχθῇ μετὰ τῶν ἀειμνήστων ἐκείνων ἡγουμένων, οἵτινες εἰργάσθησαν ἐπιμόνως καὶ ἀνενδότης, ἵνα φέρωσιν αὐτὴν εἰς τὴν ὑψίστην περιωπὴν· διότι ἐν τῷ ὀλίγῳ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ χρόνῳ καὶ χρέη τῆς Μονῆς ἀπέσβεσε, καὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν αὐτῆς δραστηρίως καὶ γεωπονικῶς ἐποίησε καὶ μετ' εὐσυνειδησίας διεχειρίζετο πάντα τὰ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα καὶ τὴν κτηνοτροφίαν ἐν γένει ἐπηύξησεν. Ὁ ἀνὴρ οὗτος διατελέσας ἐφημέριος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ πλήστης τιμῆς ἀπολαύων ἡγωνίζετο γράφων πρὸς ὁμογενεῖς καὶ παντὶ σθένει ὠφελῶν χρηματικῶς τὴν Μονήν, ἥς ἐγένετο ἀληθῶς ἐπίσημος πατὴρ λόγῳ τε καὶ

ἔργῳ· τοσαύτην δὲ πίστιν καὶ πειθῶ παρεῖχεν ἡ ἐπιστολὴ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐπισήμους ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενεῖς, ὧν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἦτο πνευματικὸς πατήρ, ὥστε μετ' ἄρρητου ἐνθουσιασμοῦ καὶ προθυμίας ἔσπευδον οἱ λαμβάνοντες αὐτήν, ὅπως ἐπιτελῶσι τὸ ἱερὸν αὐτῶν καθήκον ἀποκρινόμενοι καὶ πέμποντες γενναίαν χρηματικὴν καταβολήν. Ὅθεν καὶ ἀληθοῦς ζωὴ καὶ ἀκμὴ τῆς Μονῆς ἦτο ὁ Νεόφυτος Βερτόπουλος. Ἐπὶ τούτου ἤσχοῦντο ἐν αὐτῇ πέντε μὲν ἱερομόναχοι, δέκα δὲ μοναχοὶ, ἐγηρεσκοῦντο δ' ἔτι πέντε καὶ δέκα γέροντες ἐνδεεῖς. Καὶ τὰ μὲν ἐτήσια εἰσοδήματα τῆς Μονῆς ἀνῆρχοντο εἰς 14 χιλιάδας δραχμῶν ἐκ δημητριακῶν καρπῶν, οἴνων καὶ προσφορῶν τῶν προσκυνητῶν, τὰ δ' ἐξοδα εἰς 11 χιλιάδας δραχμῶν, ἐξ ὧν ἡμείβοντο οἱ γεωργοὶ ὑπηρέται. Ὑπερήφανος δ' αὕτη τότε ἀνταπεκρίνετο ἐγκαίρως εἰς πάσας τὰς ἐθνικὰς αὐτῆς ὑποχρεώσεις, περὶ τὴν διατήρησιν ἱερατικῶν σχολῶν κ. λ. π. Ἡ ἡγουμενία τοῦ ἀειμνήστου Νεοφύτου Βερτοπούλου ἤθελε σημειωθῇ διὰ σειρᾶς ἔτι μειζόνων καὶ παμπόλλων πράξεων ὑπὲρ τῆς Μονῆς, ἂν μὴ τὸ ἐπάρατον πλῆγμα τοῦ θανάτου ἀπότομον ἐτίθει τὸν τῆς προόδου φραγμὸν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐθρήνησαν πάντες οἱ μοναχοὶ μεθ' ἀπάσης τῆς κοινωνίας τῆς Μυκόνου ὡς ἀπολέσαντες τὸν ἀγαθὸν αὐτῶν πατέρα καὶ ἐνθουσιῶντα προστάτην.

Τοῦτον διεδέξατο ἐν τῇ ἡγουμενίᾳ καὶ αὖθις ὁ Νεόφυτος Κολύρης (1884). Τοσοῦτον δ' ἐπὶ τούτου ἡ Μονὴ τότε ἐξ ἀφορίας τῶν καιρῶν καὶ ἐξ ἐλλείψεως ἐτέρου τινὸς ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ πόρου εἶχεν ἐκπέσει, τοσοῦτον τὰ χρέη αὐτῆς ηὔξήθησαν ἔκ τε

ἔθνικῶν καὶ κοινωνικῶν ὑποχρεώσεων καὶ πιέσεων, ὥστε τὸ μὲν δικαστικοὶ καθ' ἑκάστην κλητῆρες ἀνεργόμενοι εἰς Ἄνω Μερὰν ἐπεδίδοσαν ἀγωγὰς τῶν Μυκονίων παντοπωλῶν κατὰ τοῦ ἡγουμένου ἀντιπροσωπεύοντος τὴν Μονήν, τὸ δ' ἐγένετο παντελὴς ἔλλειψις πάσης νέας πίστεως. Ὅθεν ἐπῆλθον καὶ οἱ ἄμαυροὶ ἐκεῖνοι τῆς πενίας χρόνοι ἐν τῇ Μονῇ, ὧν τὰς ἱερεμιάδας μετ' οἴκτου μεγαλοφώνως ἔψαλλεν ὁ ἐν αὐτῇ μονάζων μεμψίμοιρος ἱερομόναχος Νικηφόρος Λεβεντάκις. Ἐντεῦθεν ἐν τῇ τοσαύτῃ ἀπογνώσει τῶν τῆς Μονῆς τῶν ἀλλεπαλλήλως ἐκλεχθέντων ἡγουμένων ταύτης, αἰοδίου Χαραλάμπους Μ. Βενιέρη Ἀρχιμανδρίτου καὶ ἀρχιεπισκοπικοῦ εἶτα ἐπιτρόπου, ἀνδρὸς σώφρονος καὶ ἐμπείρου (1885), κ. Γρηγορίου Βουλιέρη Ἀρχιμανδρίτου (1886), κ. Εὐγενίου Σιγάλα Ἀρχοντος τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀνεψιοῦ τοῦ αἰοδίου Νεοφύτου Βερτοπούλου (1889) καὶ κ. Γρηγορίου Βερνῆ Ἀρχιμανδρίτου καὶ νῦν ἀρχιεπισκοπικοῦ ἐπιτρόπου, ἀνδρὸς ἐπίσης σώφρονος (ἀπὸ 27 Μαΐου τοῦ 1891 μέχρι 5 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους), τινὲς μὲν τούτων οὐδαμῶς ἠδυνήθησαν οὐδ' ἀπεπειράθησαν νὰ ἀντιστῶσιν εἰς τὴν κακοδαιμονίαν τοῦ χρόνου καὶ διευθύνωσιν ἀπροσκόπτως τὴν Μονήν, τινὲς δὲ μόλις ἀναλαβόντες μετὰ ζήλου τὸν οἶκα ταύτης ἀποκατερέησαντες ἀπέσχον ἐκ τελείας ἀπογοητεύσεως καὶ κατῆλθον ἐκ τῆς φαινομενικῆς περιωπῆς τοῦ ἄρχειν εἰς τὸ ταπεινὸν μὲν ἀλλ' ἀνέφελον καὶ ἀσφαλὲς ἔδαφος τῆς ἡτυχίας καὶ τῶν οἰκογενειακῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων.

Ἀπὸ δὲ τοῦ 1891 μέχρι τοῦ 1895 διὰ τῆς ἐκλο-

γῆς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἀντωνίου Ζ. Ἀντωνίνη
ὡς ἡγουμένου ἀνέτειλεν ἀληθοῦς καὶ εὐοίωνος
ἀστήρ τῇ Μονῇ πρὸς ἀναστύλωσιν καὶ περισυλλογὴν
τῶν οἰκτρῶς χειμαζομένων αὐτῆς ναυαγίων, ἅπερ αἱ
ἄπληστοι καὶ ἀρπακτικαὶ διαθέσεις τῶν πιστωτῶν
ἀπολέσασαι πᾶν ὀρησκειτικὸν καὶ πατριωτικὸν συν-
αίσθημα ἐπέτεινον πρὸς τέλειον ὄλεθρον καὶ καταπον-
τισμόν. Διότι ὁ εἰρημένος ἡγούμενος Ἀντώνιος Ζ.
Ἀντωνίνης, ὁ νῦν διαπρέπων ἐν Κωνσταντινουπό-
λει ὡς ἐκκλησιαστικῶς προϊστάμενος καὶ προσηκόν-
τως ἐκπροσωπῶν τὸν ἡμέτερον ἔθνισμόν, δι' οὗ τὰ
μάλιστα ἐν αὐτῇ τιμᾶται οὗτος, εἶνε ἡ εὐγενὴς φυ-
σιογνωμία, ὁ ἀνὴρ ἐκείνος ὁ πλείστας ἔσας μετ'
ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ συνενῶν ἀρετάς, εὐφυΐαν, εὐρυ-
μάθειαν θεολογικὴν τε καὶ φιλολογικὴν ὣν ἀπόφοιτος
τῆς Θεολογίας, εἰλικρίνειαν, πίστιν πρὸς τὸ αὐτοῦ
καθῆκον καὶ σθένος περιβαλλόμενον ὑπὸ πλείστων ἐλ-
πίδων, ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσχερεῖς περιστά-
σεις καὶ ὁρμίσῃ τὸ χειμαζόμενον σκάφος εἰς ποθητὸν
καὶ εὐδιον λιμένα. Ἐπὶ τετραετίαν ἐπάλαιεν οὗτος
ὡς γίγας κατὰ τῶν δεινοτάτων στοιχείων, τῆς ἐν τῇ
Μονῇ συντόνου πενίας καὶ τοῦ προσωπικῶς ὑπευθύ-
θῆναι, οὗ ἕνεκα κατερρίπτετο πολλάκις πρὸ τῶν δι-
καστηρίων καὶ τῶν ἐνοχλητικῶν ἀπαιτήσεων τῶν
παντοπωλῶν τὸ γόητρον τῆς Μονῆς. Μάτην ἐπει-
ράτο νὰ ἐπουλώνη πληγὰς, ἐν ᾧ ἐκ τοῦ ἡφαιστείου
τῆς ἐκ τῆς ἀφορίας δυστυχίας ἀντὶ αἰθρίας ἀχλὺς μό-
νον ἀνευ φωτεινῆς τινος ἀκτῆνος ἀνέθρῳσκε. Διότι ἡ
καταστροφή τοῦ ναυτικοῦ τῆς Μυκόνου συναπώλεσε
καὶ τὸν πατριωτισμόν καὶ πάντα ὀρησκειτικὸν ζῆλον

τῶν ἀστῶν τῆς Μυκόνου. Ὄθεν μαρανθέντος τοῦ ἱεροῦ ζήλου, μεθ' οὗ ἀνῆλθεν εἰς τὸ τοῦ ἡγουμένου ἀξίωμα ἐκάμφθη καὶ οὗτος ἐξ ἐπηρείας τῶν ἀτυχῶν περιστάσεων καὶ τεθλιμμένος κατέλιπε τὴν διεύθυνσιν τῆς Μονῆς. Ἐντεῦθεν ἐν τῷ σάλῳ τούτῳ τῶν τῆς Μονῆς ἐξελέχθησαν εἴτα ἡγούμενοι οἱ κ. Εὐγένιος Σιγάλας τὸ δεύτερον (1895), Ἀρσένιος Δερδῆμας (1899), καὶ κ. Φιλάρετος Παπουτσᾶς (1900) σανίδων μόνον ἀνευ ἐλπίδων ἀπτόμενοι καὶ νηχόμενοι. Τότε μετὰ πικροῦ παραπόνου, μεμφιμοιρίας καὶ δεινотάτων ἀρῶν ἀπάσης τῆς πόλεως εἶδομεν τὰ μὲν κτήματα τῆς Μονῆς ἀντὶ πινακίου φακῆς μισθωθέντα ἐν συναγωνισμῷ, ἅπαντα δὲ τὰ ζῶα αὐτῆς πωληθέντα καὶ τελείως ἀποξενωθέντα αὐτῆς· τὸ κακὸν ὅμως δὲν προῆλθεν ἐκ τῶν εἰρημένων προσώπων.

Ἐπῆλθε τέλος αἰθρία τις, καθ' ἣν ἡ τε ἐκκλησία διὰ τοῦ αἰοιδίου ἡμῶν Ἱεράρχου Μεθοδίου καὶ ἡ πολιτεία ἐπιδείξασαι ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Μονῆς ἀπεφάσισαν, ὅπως ἐκ συμφώνου διακανονίσωσι τὰ ἀναφεύonta ἐν αὐτῇ οἰκονομικά ζητήματα ὀρίσασαι τὸν ἀριθμὸν τῶν μοναζόντων, ὧν ἕκαστος κατὰ κλίμακα ἀξιώματος ἐλάμβανε τὸν προσήκοντα μισθὸν πρὸς διατροφήν· τότε ἐξευρέθη ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ἱεράρχου καὶ ὁ προσήκων ἡγούμενος αὐτῆς (9 Μαρτ. τοῦ 1902) κ. Ἀλέξανδρος Π. Ἀναργύρου, Ἀρχιμανδρίτης, ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτήριον εὐδοκιμώτατα διευθύνων ἐν Ἐρμουπόλει, ἀνὴρ φιλόπατρις καὶ φιλότιμος, τετιμημένον δὲ μέλος τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἐρμουπόλει Μυκονίων, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὁποίου ἡ Μονὴ κατενόησε τὴν στιβαρὰν καὶ πατρικὴν χεῖρα τῆς διοικήσεως

καὶ τὴν πρακτικὴν καὶ δημιουργικὴν ἐκείνην διανοίαν τὴν ἄγουσαν ταύτην εἰς ἀσφαλῆ πρόοδον. Ἡ Μονὴ ὅμως, εἰ καὶ μετὰ τὸν διακανονισμόν τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς ἀνεκτήσατο οὕτω πίστιν, οὐχ ἦτον ὅμως ἦτο ἄνευ τινὸς ἔρματος, ὅπως οὐριοδρομήσῃ· τὸ μὲν ἡ ἔλλειψις παντὸς ποιμνίου, τὸ δὲ ὁ δίκην αὐστηροῦ ἀλλ' ἀσυμφόρου τῇ Μονῇ ἐλέγχου διακανονισμὸς ἀντὶ χρημάτων τῶν τροφείων τῶν μοναζόντων ἔτι δὲ καὶ ἡ διαρπαγὴ τῶν καρπῶν παρ' ἀγροίκων καὶ ἀσεβῶν χωρικῶν ἦσαν δυσχερεῖς κωλύματα, ὧν τὴν ἄρσιν ἐποιήσατο μόνον ἡ δραστηριότης καὶ ἡ ἰκανότης περὶ τὸ διοικεῖν τοῦ ἡγουμένου Ἀλεξάνδρου. Ὅθεν πρίμνιον μὲν προβάτων καὶ βοῶν παρευθὺς ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ δι' ἐπιτροπείας δημιουργηθὲν συνέστη καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐποπλασσιάσθη μεγίστην ὠφελίαν παρέχον τῇ Μονῇ, πολλὰ κτήματα τῆς Μονῆς ἀποχερσωθέντα ἐκ τῆς ἀπαράτου ἐκείνης μισθώσεως ἤδη ἀνεκαινίσθησαν, ὁ δὲ πολιτικὸς ἐλέγχος ἤρθη ἀφελόντων ἤδη τῶν μοναζόντων, ὅπως ἐν ἀμίλλῃ πρὸς τὴν προθυμίαν τοῦ ἡγουμένου καὶ πατρὸς Ἀλεξάνδρου ἀγωνίζωνται τὸν καλὸν ἀγῶνα ἀντὶ τῆς τροφῆς, ἣν παρασκευάζει αὐτοῖς ἡ Μονή. Ὑπὸ τὴν διοίκησιν δὲ τοῦ ἐναρέτου τούτου κληρικοῦ καὶ διακεκριμένου τῶν ἡγουμένων τοῦ Κράτους λόγῳ κοινωνικῆς μορφώσεως, πρὸς δὲ μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἄκρας πεποιθήσεως ἀτενίζει νῦν ἅπαντα ἡ Μύκονος, ἐλπίς ὑπάρχει, ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ αὕτη εἰς τὴν προσήκουσαν αὐτῆς οἰκονομικὴν θέσιν.

Ἐνταῦθα ἔπεται σιγγίλιά τινα καταδηλοῦντα τὸ κράτος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τῆς Μονῆς «Τουρλιανῆς». Ἐπὶ τούτων ἐγένετο συντομία τις ἐλλείψει χώρου, πολλὰ δὲ τῶν ὀνομάτων τῶν συνοδικῶν παρελείφθησαν ὥς δυσδιάγνωστα ἐν τοῖς χειρογράφοις.

† ΙΑΚΩΒΟΣ

ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας
Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων ὅσα κανονικῶς ὑπὸ τῶν προγενεστέρων ἀγιωτάτων πατριαρχῶν ἐτελέσθησαν, καὶ ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων κατὰ καιροὺς εἰώθασιν ἐπιβεβαιοῦσθαι εἰς ἀσφάλειαν μείζονα, ἥ καὶ πρὸς διαμονὴν μακροτέραν ἀνακαινίζόμενα, ὅπως, αὐτὸ τοῦτό φημι, οὐ διέλειπε συνεχῶς ἐνεργούμενον ὡς ἐν πολλοῖς ἀναγκαῖον. Ἐδηλοποιήθη μὲν ἡμῖν διὰ μέσου τοῦ ἀπὸ Μυκόνου νήσου ὁσιωτάτου ἐν Ἱερομονάχοις Ἡσαίου τοῦ Καλλιάρχου, ὡς ἐκεῖ διατελεῖ Μονῳδριον, ἐν ᾧ αὐτὸς Ἡγούμενος ἵσταται, ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Τουρλιανῆς τὸ ἐπώνυμον ἔχον Πατριαρχικὸν καὶ σταυροπηγιακὸν ἀνεκαθεν ὑπάρχον, ἐζητήθη δὲ βεβαιωθῆναι καὶ προσεπικυρωθῆναι τὴν σταυροπηγιακὴν αὐτοῦ φιλοτιμίαν, οὗτινος τὰ παλαιγενῆ γράμματά φησι διαρπασθῆναι . . . . .

ἐνεφάνισε δ' ἡμῖν γράμματα τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερατεύσαντος Φιλαρέτου, δι' οὗ φησι μαρτυρῶν ὡς αἰχμαλωτισθέντος πρὸ καιροῦ τοῦ Μοναστηρίου καὶ σχεδὸν ἐρημωθέντος, σὺν τοῖς λοιποῖς ἐκείνου κτή-

μασιν ἐξαπώλονται καὶ τὰ σιγγιλιώδη τῆς σταυρο-
πηγίας αὐτοῦ γράμματα, ἐπὶ τούτοις καὶ πολλῶν
χρόνων ἀπόδειξις συνεχομίσατο τῶν κατὰ διαφόρους
καιροὺς ἐξαρχικῶς παραλαβόντων ἐκ τοῦ αὐτοῦ Μο-
ναστηρίου τὸ ἐτήσιον Κηροῦ λίτρας δύο, ...

οἷς πληροφορηθέντες εὐμενῶς ἀπεδεξάμεθα τὴν αἴ-
τησιν αὐτοῦ, δικαίαν οὔσαν, καὶ εὐλογον, καὶ διέ-
γνωμεν τὴν ἀρχαίαν τοῦ αὐτοῦ Μοναστηρίου σταυ-
ροπηγιακὴν δύναμιν, καὶ ἐνέργειαν. ....

Τούτου χάριν τῷ κανονικῷ ἔθει χρώμενοι τῆς καθ’
ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης ἐκκλησίας γράφομεν καὶ
ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερω-
τάτων ἀρχιερέων, καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύ-
ματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν,
ἵνα τὸ διαληφθὲν Μοναστήριον κατὰ τὴν Μύκονον
ἐπ’ ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, τὸ καλούμενον «Τουρ-
λιανή» μετὰ πάντων τῶν κτημάτων καὶ ἀφιερω-
μάτων αὐτοῦ κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων, ὅσα νῦν
ἔσχηκε καὶ ὅσα εἰς τὸ ἐξῆς προσεπικτήσεται κατὰ
τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ κατάστασιν ὑπάρχη καὶ λέγη-
ται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται πατριαρχικόν,
σταυροπηγιακόν, ἐλεύθερον, ἀσύδοτον, ἀδούλωτον,
καὶ ἀκαταπάτητον, μηδενὶ ἐτέρῳ ὑποκείμενον, εἰμὴ
τῷ πατριαρχικῷ μόνῳ θρόνῳ, ὑπ’ αὐτοῦ τε ἐξουσια-
ζόμενον καὶ προστατευόμενον καὶ ἀνακρινόμενον,
.....

μνημονευομένου ἐν αὐτῷ τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόμα-
τος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς κατὰ τὴν τάξιν

τῶν σταυροπηγίων, μηδενὸς ἔχοντος ἄδειαν, μήτε τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως κατεπεμβαίνειν αὐτοῦ, καὶ ἐπηρεάζειν, καὶ ἐνοχλεῖν καὶ ἀπαίτησίν τινα ποιεῖν ὀλοτελῶς, καὶ οὐδενί τινι τῶν πάντων ὀφείλει παρέχειν, οὔτε πολὺ, οὔτε ὀλίγον, ὡς ἐλεύθερον, καὶ ἀσύδοτον, εἰμὴ μόνον τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τὸ διαληφθὲν ἐτήσιον ἐκεῖνο ἡγουν κηροῦ λίτρας δύο, χάριν ὑποταγῆς, κατὰ τὴν τάξιν τῶν σταυροπηγίων· ὀφειλόντων τῶν ἐν αὐτῷ συνασκουμένων Πατέρων διάγειν ἐλευθέρως μὲν, κοσμίως δὲ καὶ σεμνῶς . . . . .

Ὅς δ' ἂν ὀψέποτε διὰ πλεονεξίαν διασεῖσαι φανῇ βουλευθεὶς τὴν σταυροπηγιακὴν ἐλευθερίαν τοῦ αὐτοῦ Μοναστηρίου, καὶ ζητῆσαι δόσιν τινὰ λαβεῖν ἐξ αὐτῶν, ἢ τοῦ Μοναστηρίου ἀποσπᾶσθαι κτῆμα καὶ ἀφίερωμα, ἢ ἄλλην τινὰ προξενῆσαι ζημίαν, ὁποίας οὗτος ὑπάρχων τάξεως, καὶ ὁποίου βαθμοῦ, ἀφωρισμένος εἴη ἀπὸ Θεοῦ κυρίου Παντοκράτορος καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον, αἱ πέτραι καὶ ὁ σίδηρος λυθήσονται, αὐτὸς δὲ οὐδαμῶς, ἢ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἰούδα, καὶ ταῖς Πατρικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπόδικος· ὅθεν εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν Πατριαρχικὸν συνοδικὸν ἐπιβεβαιωτήριον γράμμα καὶ ἐδόθη αὐτῷ 1617, Νοεμβρίῳ. Ἰνδικτιῶνος 11. (1) *Ἰωάννης Ντ. α'*

† ΙΑΚΩΒΟΣ

ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης
καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

(1). Ἐν τῇ σιγγιλίῳ τούτῳ ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβου, ὅπερ κατὰ τὴν Πατρολογία ἀναφέρεται τὸ 1679.

† ΝΕΟΦΥΤΟΣ

Ελέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας
Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Οἱ προστασίαν κοινὴν Θεόθεν ἐπιτετραμμένοι οὐ
μόνον τὰ καλῶς ἔχοντα καὶ μηδεμιᾶς βλάβης πεπει-
ραμένα περιέπειν ὀφείλουσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ὅπως ποτὲ
τῆς ἰδίας καταστάσεως διεστηκότα καὶ τὸ εὖ εἶναι
ἀποβεβληκότα κηδεμονίας μᾶλλον ἀξιοῦν καὶ ἀνα-
λαμβάνειν, χρέος ἀπαραίτητον ἔχουσι, μάλιστα δὲ
πάντων οἱ τῆς ἱερᾶς προστασίας προβεβλημένοι, καὶ
τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου τοὺς οἵκτας ἐγκεχειρισμέ-
νοι, τῷ τοιούτῳ κανόνι τῆς προνοίας καὶ ἐπιμελείας
χρώμενοι ἐπὶ τῶν ἀπανταχοῦ ἁγίων ἐκκλησιῶν τοῦ
Θεοῦ ἱερῶν τε καὶ σεπτῶν σκηνωμάτων ὡς ἐπαγρυ-
πνεῖν ἀπαραιτήτως ὀφείλοντες . . . . .

Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ τὸ κατὰ τὴν ἁγιωτάτην ἀρ-
χιεπισκοπὴν Σίφνου ἐν τῇ νήσῳ Μυκόνῳ κείμενον
ἱερὸν καὶ σεβάσμιον Μοναστήριον, τὸ τιμώμενον ἐπ'
ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου ἐπικεκλημέ-
νον δὲ τῆς Τουρλιανῆς, ἀνωθεν μὲν καὶ ἐξ ἀρχῆς
διετήρησε σταυροπηγιακὸν ἐλεύθερον πάντη, καὶ
ἀδούλωτον, κοινόν τε Μοναστήριον καὶ προσκύνημα
τῶν ἐκεῖσε χριστιανῶν ὑπάρχον καὶ γνωριζόμενον . . .

τῇ ὑπογραφῇ τοῦ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ προεδρικῶς ἀρ-
χιερατεύοντος ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Σίφνου πρῶτην
Καισαρίας κύρ Γεδεών, αἵτινες καὶ ἐνεφανίσθησαν ἤδη
ἡμῖν, τὸ ῥηθὲν μοναστήριον ἀνηγέρθη, καὶ ὠκοδομή-

θη ἐκ βάρθρων καὶ θεμελίων ὑπὸ δύο Ἱερομονάχων ἐκ τῆς νήσου Πάρου ἐπονομαζομένων τῆς Ἀρχοντίσσης, κατὰ τὸ χιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν τεσσαρακοστὸν δεύτερον σωτήριον ἔτος, συνεφαψχμένων αὐτοῖς εἰς τοῦτο καὶ τῶν χριστιανῶν κοινῶς τῆς Νήσου Μυκόνου, ὧν τινων ἱερομονάχων ἐμμονασάντων καὶ συναποθανόντων ἐν τῷ ῥηθέντι Μοναστηρίῳ, . . .

Ἰγνάτιός τις Ἱερομόναχος Ραουζαῖος τοῦ πύκλην. . .

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ προρρηθέντος προέδρου κὺρ Γεδεὼν ὁ Παπᾶ Ἰωάννης Καλλιάρχης ἐπὶ προφάσει τοῦ προχρηματίσαντος, ὡς εἴρηται, Ἡγουμένου Ἰγνατίου καὶ προγόνου αὐτῶν, ἠθέλησε μὲν καὶ ἐζήτησε ἀντιποιηθῆναι λόγῳ, τάχα κτητορικῷ δικαίου τὸ ῥηθὲν μοναστήριον, καὶ ἰδιοποιηθῆναι αὐτὸ, ἀλλ' οὐκ ἴσχυσεν αὐτὸ κατορθῶσαι, ἅτε μαρτυρηθέντος, καὶ ἀποδειχθέντος καὶ τότε εἶναι ἄνωθεν αὐτὸ τῆς κοινότητος τῶν χριστιανῶν· ὅθεν ἔμεινε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὑπὸ τὴν κοινὴν ἐπίσκεψιν τῶν χριστιανῶν ὡς καὶ πρότερον. Ἀλλὰ πρὸ χρόνων ἤδη δύο ὁ παπᾶ Γεώργιος Καλλιάρχης καὶ υἱὸς τοῦ εἰρημένου παπᾶ Ἰωάννου Καλλιάρχου οὐκ οἶδμεν ὅπως ἔφθασε λαβεῖν παρ' ἡμῶν κατὰ ἀπάτην γράμμα ἐκκλησιαστικὸν ἀποφαινόμενον εἶναι αὐτὸν κτήτορα καὶ διοικητὴν, καὶ δεσπόζειν κτητορικῶς τοῦ ῥηθέντος μοναστηρίου· ὅθεν ἀναμνησθέντες ἤδη καὶ βεβαιωθέντες καλῶς ἀπὸ τῆς σταλείσης εἰς ἡμᾶς κοινῆς ἀναφορᾶς τῶν χριστιανῶν τῆς νήσου Μυκόνου Ἱερομονάχων καὶ λαϊκῶν καὶ τῶν εἰρημένων ἐγγράφων

μαρτυριῶν, ὅτι τὸ ῥηθὲν Μοναστήριον τῆς Τουρλια-
νῆς .....
καὶ ἐξ ὅτου καιροῦ ἐπελάβετο αὐτοῦ κτητορικῶς ὁ
ῥηθεὶς παπᾶ Γεώργιος Καλλιάρχης οὐ μόνον πᾶσαν
εὐκοσμίαν καὶ εὐταξίαν ἀπέβαλεν, ἀλλὰ καὶ κινδυ-
νεύει παραταθέντος οὕτω τοῦ πράγματος κατὰ μικρὸν
εἰς φθοράν παντελῇ καὶ ἀφανισμόν κατενεχθῆναι, δε-
ομένων κοινῶς τῶν εἰρημένων χριστιανῶν, καὶ ἀξι-
οῦντων ἡμᾶς ἀντιλαβέσθαι αὐτοῦ τὸν ἐνόντα τρόπον,
καὶ τῆς μὲν κτητορικῆς καὶ παραλόγου ταύτης δια-
κατοχῆς, καὶ δουλείας ἐξελεῖν αὐτὸ καὶ ἐλευθερῶσαι,
εἰς δὲ τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν καὶ κατάστασιν ἐπα-
ναγαγεῖν, καὶ τῇ σταυροπηγιακῇ ἐμπεδῶσαι φιλοτι-
μίᾳ, δεῖν ἐγνωμὲν ἀποδέξασθαι εὐμενῶς τὴν δέησιν
αὐτῶν εὐλογον οὔσαν καὶ δικαίαν, καὶ πρὸς θεοφιλῇ
σκοπὸν ἀφορῶσαν, ἅτε περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τὴν
σύστασιν καὶ βελτίωσιν τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν, καὶ
σεπτῶν Μοναστηρίων· καὶ δὴ γράφοντες ἀποφαινό-
μεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων
καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν
ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν. Ἵνα τὸ μὲν προ-
εκδοθὲν γράμμα τοῦ παπᾶ Γεωργίου Καλλιάρχου περὶ
τοῦ ἔχειν αὐτὸν κτητορικὸν δίκαιον ἐν τῷ ῥηθέντι
μοναστηρίῳ, ὥς κατὰ ἀπάτην ὅπως δῆποτε ληφθὲν
ὑπάρχη ἄκυρον καὶ ἀνίσχυρον καὶ μηδόλως ἐνεργού-
μενον .....
σταυροπηγιακῇ ἀξίᾳ τετιμημένον, ...
.....
λέγεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται Πατριαρχι-
κὸν σταυροπηγιακόν, ἐλεύθερον πάντη καὶ ἀδούλω-

τον, καὶ ἀκαταπάτητον, καὶ ἀνεπηρέαστον παρὰ πάντος προσώπου ἱερωμένου, ἢ λαϊκοῦ διακυβερνώμενον καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἡμέτερα σταυροπήγια μηδενὸς τολμῶντος τὸ παράπαν, οὔτε τοῦ εἰρημένου παπαῖ Γεωργίου Καλλιάρχου, ἢ ἄλλου τινὸς τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, ἢ οἰουδήτινος ἄλλου προσώπου ἀντιποιεῖσθαι τοῦ μοναστηρίου, ἢ ἐπὶ προφάσει κτητορικοῦ δικαίου ἢ ὅπως οὖν ἄλλως, καὶ κατεπεμβαίνειν αὐτοῦ, καὶ ἐνοχλεῖν, καὶ ἐπηρεάζειν, ἢ τῶν πραγμάτων καὶ κτημάτων, καὶ προσόδων αὐτοῦ κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων τελείως ἄπτεσθαι, καὶ μηδενὶ μηδὲν ὄφελος παρέχειν ὀλοτελῶς, εἰμὴ μόνον τὸ ἤδη διορισθὲν ἐτήσιον πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν ἔχειν διδόναι κατ' ἔτος λίτρας κηροῦ δύο, εἰς σημεῖον ὑποταγῆς καὶ γνωρισμὸν τῆς σταυροπηγιακῆς αὐτοῦ ἐμπεδώσεως, μνημονευομένου ἐν αὐτῷ ἀενάως τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς μόνῳ τε τῷ πατριαρχικῷ Θρόνῳ ἀμέσως ὑποκείμενον, καὶ ὑπ' αὐτοῦ προστατευόμενον, καὶ διεξαγόμενον, ...

Μοναστήριον σταυροπήγιον, καὶ ἐλεύθερον καὶ τῆς κοινότητος ὅλων τῶν χριστιανῶν, καθὼς ἐξ ἀρχῆς διετήρησε, μηδενὸς τὸ παράπαν, οὔτε τοῦ κατὰ τύπον ἀρχιερέως, οὔτε ἄλλου τινὸς οἰουδήτινος προσώπου ἰδιάζουσιν τινὰ ἐξουσίαν, καὶ μετοχὴν, ἢ κτητορικόν τι δίκαιον ἔχειν ἐν αὐτῷ δυναμένου, ἀλλ' ὑπάρχει ὑπὸ τὴν κοινὴν προστασίαν καὶ φροντίδα, καὶ κυβέρνησιν, καὶ ἐπίσκεψιν τῶν συνασκουμένων πατέρων, καὶ τῆς κοινότητος τῶν ἐν τῇ νήσῳ χρι-

στιανῶν. Ὃς δ' ἂν ὀφέποτε φανῇ ἀντιτείνων τοῖς ἐν τῷ παρόντι γεγραμμένοις, καὶ θελήσῃ βίαν ἐπάγειν τινὰ καὶ ἐνόχλησιν, ἢ ζημίαν προστρέψαι τῷ ῥηθέντι Μοναστηρίῳ οἰφδῆτινι τρόπῳ, ἢ δόσιν ἀπαιτεῖν παρ' αὐτοῦ πολλὴν ἢ ὀλίγην, ἢ τῶν κτημάτων καὶ προσόδων αὐτοῦ ἐφάσασθαι ἢ ἀντιποιεῖσθαι αὐτοῦ ἐπὶ προφάσει κτητορικοῦ δικαίου, ἢ ὅπως δῆποτε ἄλλως εἰς δουλείαν αὐτὸ ἐπαγαγεῖν, ὁ τοιοῦτος ὁποίας ἂν εἴῃ τάξεως, καὶ ὁποίου βαθμοῦ, ἀφωρισμενος εἴῃ παρὰ τῆς μακαρίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ζωοποιοῦ, καὶ ἀδαιρέτου Τριάδος τοῦ ἐνὸς τῇ φύσει Θεοῦ, καὶ κατηραμένος, καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος, καὶ πάσαις ταῖς πατρικαῖς καὶ συνδικαῖς ἀραῖς, καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος, ὅθεν εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν συνοδικὸν τῆς σταυροπηγιακῆς φιλοτιμίας γράμμα, καὶ ἐπεδόθη τῷ ῥηθέντι Μοναστηρίῳ τῆς Τουρλιανῆς 1726.

Ἐν Μηνὶ Μαρτίῳ Ἰνδικτιῶνος 4.

† Ὁ Καίσαρις Θεόκλητος	† Ὁ Κυζίκου Κωνσταντῖος
† Ὁ Νικοδημία Δωρόθεος.	† Ὁ Νικαίας Γεράσιμος.
† Ὁ Πρωτοπύργος Γαβριὴλ καὶ Ἐπαρχος τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου.	
† Ὁ Ἀνδριανουπόλεως Ἀθανάσιος.	† Ὁ Σιδηρίας Μακάριος.
† Ὁ Προύσης Σωφρόνιος.	† Ὁ Ἀγχιάλλου Καλλίνικος.
† Ὁ Χίου Μάξιμος.	† Ὁ Σισανῆου Παρθένιος.
† Ὁ Γάνου Ἀβέγκιος.	† Ὁ Λιτίτζης Μεθόδιος.
† Φαρσάλων Κωνσταντῖος.	

† ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας
Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ὅσα μὲν κατὰ τοὺς θείους θεσμούς καὶ τοὺς ἱε-

ροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας τυγχάνει διακυβερνώμενα πολλὴν ἔχουσι τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ καὶ τὸ τέλος μέγιστον, ὅσα δὲ τούναντίον παραβάσει τῶν ἔρων ἐκτρεπόμενα, ἐν τούτοις προφανῆς ἡ ἀκοσμία, κατὰδηλος ἡ φθορά, καὶ ἡ ἐπὶ πᾶσιν ἡ τῶν ψυχῶν ἀπώλεια· . . . . .

μόνα δὲ τὰ τῇ σταυροπηγιακῇ ἀξία τετιμημένα, οὐκ οἶδαμεν ὅπως πρὸ χρόνων πολλῶν παρημέληται· καὶ δέον ὡς Θεοῦ ἐφορῶντος διοικεῖσθαι αὐτὰ, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου ἐπιμελείας τῆς ἀναλόγου ἀξιουῖσθαι, ὅπως αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ὑπάρχοντα διαμένῃ, περιποιῇται δὲ τὰ προσγενησόμενα, αὐτῶν δὲ φαύλων τὰ μὲν προσόντα ἀποδιοπομπῇται, τὰ δὲ συμβησόμενα διακωλύονται τοιαύτην οὖν κατὰ νόμους τὴν ὑπὲρ αὐτῶν πάντων τῶν σταυροπηγιακῶν Μοναστηρίων καθόλου φροντίδα κατεβάλομεν ἐκθέμενοι κατὰ κοινὴν γνώμην καὶ συνοδικὴν διάγνωσιν ἱερὸν τόμον ἀποφαινόμενον σὺν τοῖς ἱεροῖς νόμοις, καὶ τοῖς ὧδε γεγραμμένοις, περὶ τῆς εἰς τὸ ἐξῆς ἀρίστης διοικήσεως ἐκάστου σταυροπηγιακοῦ Μοναστηρίου, καὶ εὐνομαὶ τῶν ἀσκουμένων ὁσιωτάτων πατέρων, καὶ τῆς δυνατῆς ἀντιλήψεως καὶ ἀμέσου προστασίας αὐτῶν, παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἀνανεοῦντες τὰ παλαιγενῆ πατριαρχικά καὶ συνοδικὰ αὐτῶν σιγγίλλια δωρεὰν καὶ ἐπικυροῦντες ἅπαξ τὰ σταυροπηγιακὰ αὐτῶν προνόμια, εἰς διηνεκῇ συντήρησιν αὐτῶν καὶ ἀσφάλειαν, μὴ δεόμενά ποτε ἀνανεώσεως καὶ ἐπικυρώσεως ὡς καὶ περὶ τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Μυκόνῳ Ἱεροῦ καὶ σεβασμίου Μοναστηρίου τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης

ἡμῶν Θεοτόκου ἐπικεκλημένης Τουρλιανῆς, ἐνεφανίσθη καὶ ἤδη ἡμῖν πατριαρχικὸν συνοδικὸν σιγγιλιῶδες ἐν Μεμβράναις γράμμα, τοῦ αἰοδίου ἐν Πατριαρχαῖς Κωνσταντινουπόλεως Νεοφύτου τοῦ παλαιοῦ μνημονευομένου παλαιγενοῦς ἐτέρου σιγγιλίου καὶ δηλοποιοῦν, ὅτι τὸ Μοναστήριον τοῦτο ἀνέκαθεν ὑπάρχει σταυροπήγιον ἐκ βάθρων ἀνεγηγερμένον, ὑπὸ δύο Ἱερομονάχων Παρίων, ἐπονομαζομένων τῆς Ἀρχοντίσσης, συνεφαπτομένου εἰς τοῦτο κοινῶς καὶ τῶν χριστιανῶν τῆς νήσου Μυκόνου, οἱ ἀπόγονοί ποτε Ἰγνατίου ἐπεχείρησαν μὲν κατασχεῖν τὸ Μοναστήριον τοῦτο ὡς κτητορικὸν ἑαυτῶν καὶ ἔλαβον καὶ γράμμα Πατριαρχικὸν κατὰ ἀπάτην, ὕστερον ὅμως ἀναφανείσης τῆς ἀληθείας δι' ἐγγράφου μαρτυριῶν τῶν ἐντοπίων χριστιανῶν ἀπεβλήθησαν, καὶ ἔμεινε πάλιν τὸ Μοναστήριον τοῦτο αὐτοδέσποτον οὐ πέρα εἰς ἀνακαίνισιν γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τὸ Μοναστήριον τοῦτο . . . . . τὸ ἐν τῇ νήσῳ Μυκόνῳ, μετὰ πάντων τῶν κτημάτων, κινήτων καὶ ἀκινήτων τῶν τε ἤδη ὄντων, καὶ τῶν εἰσέπειτα προσγενησομένων ὑπάρχει, καὶ λέγεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται, ἡμέτερον Πατριαρχικόν, σταυροπηγιακόν, ἀδοῦλῶτον, ἀκαταπάτητον καὶ ὅλως ἀενόχλητον, παρ' οὐτινοσοῦν προσώπου Ἱερωμένου τε ἢ λαϊκοῦ, μνημονευομένου ἐν αὐτῷ τοῦ κανόνικοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος, ἔχον καὶ τὸ προνόμιον κατὰ πατριαρχικὴν φιλοτιμίαν,

ὥστε τὸν κατὰ καιροὺς ἐν αὐτῷ Ἡγούμενον ἐν ταῖς
 ἑορτασίμοις ἡμέραις φορεῖν ἐπ' ἐκκλησίας μανδύαν
 προχειριζόμενον καὶ πατερίτζαν· καὶ πρῶτον μὲν
 ὑπάρχειν ἀπηλλαγμένον πάσης ἐξαρχικῆς ἐξουσίας καὶ
 δεσποτίας· δεύτερον δὲ λόγῳ ἐπιταγῆς ἀποδιδότω
 καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπαραιτήτως γρόσια εἴκοσιπέντε
 εἰς τὸ κοινὸν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης
 ἐκκλησίας, καὶ λαμβάνειν ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν κα-
 τὰ τὸ ὕψος τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ οὕτως ἀναλαβὸν τὸ
 ἀρχαῖον γεραρὸν τῆς σταυροπηγιακῆς ἀξίας προνό-
 μιον καὶ καλῶς διοικούμενον ὡς μέλος γνήσιον τοῦ
 καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου Πατριαρχικοῦ, ἀποστολικοῦ
 καὶ οἰκουμενικοῦ θρόνου . . . . .

τρίτον διαφυλάττωνται παραγεγραμμένα ἐν τῷ διω-
 ρισμένῳ Κώδικι ἅπαντα τὰ κτήματα, καὶ ἀφιερώ-
 ματα αὐτοῦ καὶ τὰ χρεῖα καὶ τὸ τοῦ ἡγουμένου
 ὄνομα· τέταρτον δὲ τὸ σιγγίλιον αὐτοῦ ἔχῃ· μένειν
 ἀπαράτρεπτον καὶ ἀπαράβατον μὴ δεόμενόν ποτε
 ἀνανεώσεως καὶ ἐπικυρώσεως ἐκκλησιαστικῶς· πέμ-
 πτον μηδεὶς τοῦ λοιποῦ γίνηται ἐν αὐτῷ ἡγούμενος
 ἄνευ γράμματος ἐκκλησιαστικοῦ καὶ συνοδικοῦ, ...
 . . . . .

ὀφείλει κατ' ἔτος ἐξαποστέλλειν ἀκριβῆ ἐνυπόγραφον
 ἐνσφράγιστον καταγραφὴν τῶν τοῦ ἔτους ἐκείνου μο-
 ναστηριακῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων· ἕκτον ἡ σφραγὶς τοῦ
 Μοναστηρίου διαιρεθῇ εἰς τμήματα τέσσαρα, καὶ ἡ
 μὲν λαβὴ παρακατατεθειμένη ὑπάρχει τῷ Ἡγουμέ-
 νῳ, τὰ δὲ τέσσαρα τμήματα τέσσαρες πατέρες· ἑβδό-
 μον οἱ ἐπιτετραμμένοι τὰ τέσσαρα τμήματα καὶ τὴν
 λαβὴν μὴ ἔχωσιν ἄδειαν καθ' ἑαυτοὺς σφραγίζειν

Μοναστηριακὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας, ἀλλ' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν προκριτωτέρων ὑπογραφομένων καὶ κεινῶν ἰδίαις χερσίν, αἱ δὲ μὴ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον γεγραμμέναι καὶ ἐσφραγισμέναι ὁμολογίαι νομίζονται μὴ τοῦ Μοναστηρίου, ἀλλ' ἰδίαι τῶν κατ' ἰδίαν σφραγισάντων καὶ ἐκεῖνοι ἐξ ἰδίων ἀποπληρῶσι τὰς ἐμπεριεχομένας ἐν ταῖς τοιαύταις ὁμολογίαις χρηματικὰς ποσότητας· οὗτοι δὲ δηλ. ὁ Ἡγούμενος μετὰ τῶν τεσσάρων τῶν ἐπιτετραμμένων τὰ τῆς σφραγίδος τμήματα ἔχωσι πᾶσαν πληρεξουσιότητα τῆς ἐκκλησίας, ἐπιτιμᾶν, σωφρονίζειν, ἀποβάλλειν ἐκ τῆς μονῆς τοὺς ἀτακτοῦντας . . . . .

ὁ γδοον μηδεὶς τοῦ Μοναστηρίου τούτου δύνηται τοῦ λοιποῦ πωλεῖν μοναστηριακὸν ὑποστατικὸν ἄνευ τῆς νομίμου εἰδήσεως τοῦ κατὰ καιρὸν οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, εἰμὴ μόνον τὰς κατ' ἔτος ἐπικαρπίας καὶ τὰ γεννήματα καὶ τὰ μοναστηριακὰ θρέμματα διὰ τὰς ἀναγκαίας αὐτῶν χρείας· ἕνατον ἐπειδὴν ἐν χρεία χειροτονίας γένωνται, ἔχωσι πᾶσαν πληρεξουσιότητα προσκαλεῖν εἰς τὸ σταυροπηγιακὸν ἡμῶν τοῦτο μοναστήριον, ὃν ἂν βούλωνται τῶν ἀρχιερέων, φέροντα ἔγγραφον ἄδειαν Πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν ἐπὶ τῷ ἐκτελεῖν αὐτὴν μετὰ πάσης τῆς κανονικῆς παρατηρήσεως· δέκατον δὲ καὶ τελευταῖον ὀφείλωσιν οἱ ἐν αὐτῷ συνασκούμενοι ὀσιώτατοι πατέρες φυλάττειν τὰ ἐν τῷ παρόντι ἐκτεθέντα ἀπαράτρεπτα, καὶ ἀπαράβαστα διὰ παντὸς καὶ πείθεσθαι τῷ κατὰ καιροῦς ἡγουμένῳ καὶ διάγειν σεμνῶς, εἰρηνικῶς καὶ ἀμέμπτως κατὰ τὸν τύπον τοῦ μοναδικοῦ ἐπαγγέλματος

ἀφορώντων πρὸς τὴν κοσμιότητα αὐτῶν καὶ τὴν κα-
τὰ Θεὸν διαγωγὴν καὶ πολιτείαν καὶ πρὸς τὴν βελ-
τίωσιν καὶ αὐξήσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν τούτου σταυρο-
πηγιακοῦ μοναστηρίου, ἐπόμενοι τῷ Θεοφιλεῖ σκοπῷ
τῆς ἐκκλησίας, τῆς ἀγρύπνως προνοούσης περὶ τῆς
εὐσταθείας τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ σταυροπηγιακῶν
μοναστηρίων καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις διαφυ-
λάττειν τὴν ἀρχαίαν διατύπωσιν ἀπαράτρεπτον· ὅς-
τις δὲ καὶ ὅποιος τῶν χριστιανῶν Ἱερωμένος, ἢ λαΐ-
κός ὁποιασοῦν τάξεως καὶ βαθμοῦ τολμήσῃ παρα-
βῆναι τὰ ἐν τῷ παρόντι νομίμως καὶ κανονικῶς ἀπο-
φανθέντα, καὶ ἀνατρέψῃ τι τῶν ἀνωτέρω καταγε-
γραμμένων, ὁ τοιοῦτος ἀφωρισμένος εἶη καὶ κατη-
ραμένος, καὶ ἀσυγχώρητος καὶ ἄλυτος μετὰ θάνα-
τον, καὶ πάσαις ταῖς πατρικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς
ὑπεύθυνος καὶ ὑπόδικος καὶ ἐνοχος τῷ αἰωνίῳ πυρὶ
τῆς γεαίνης. Ὅθεν εἰς ἐνδειξὴν καὶ διηνεκῇ τὴν ἀσφά-
λειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν
σιγγιλιῶδες ἐν μεμβράναις, γράμμα καταστρωθὲν
κἀν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ με-
γάλης ἐκκλησίας, τῷ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διερρισθέντι καὶ
ἐδόθη εἰς τὸ ῥῆθὲν Μοναστήριον, ἐν ἔτει σωτηρίου
χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ ὀγδόῳ κατὰ
μῆνα Μάρτιον, ἐπινεμήσεως πρώτη.

† ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ἐλὼν Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ
Οἰκουμενικός Πατριάρχης.

† Ἐφέτου **Θωμᾶς.**

† Νικαίας **Καλλίνικος.**

† Χαλκιδόνος **Εὐγένιος.**

† Δέρκων **Μακάριος.**

† Γρεγενῶν **Αὐξέντιος.**

† Νισάβας **Ἡδοῖας.**

† Λέρνης **Διονύδιος.**

† Ἀγκύρας **Κλήμης.**

† Πόσνας **Νεόφυτος.**

† Βάρνης **Γρηγόριος.**

† Δρίστας **Νεόφυτος.**

† Διδημοτύχου **Ἱεροθέος.**

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

τῶν ἀφιερωσάντων κτήματα καὶ εἴ τι ἄλλο
τῇ Μονῇ.

1542 Ὁ Ἱερομόναχος Καλλέργης ἄμπελον ἐν Λινῷ*
καὶ χωράφιον ἐν Κενουρίοις Κλείσμασι, καὶ Κλείσμα
τῆς Καυκάρας* ἐπιλεγόμενον.

Ὁ Ἱερεὺς Ἰωάννης Σχορδίλης καὶ ἡ Πρεσβυτέρου του Κτή-
ματα εἰς τὴν θέσιν «Κυρία τῶν Ἀγγέλων».*

Ἡ Μαγδαλινὴ Ἀντωνίου τὸ Κλείσμα παρὰ τὴν Μονήν.

Ὁ Κύρ Καλιώρας καὶ ὁ Κύρ Γεώργιος Νικήτας ἐν Κλείσμα
εἰς Καρδαμίδα.

Ἡ Πρεποῦ τεμάχιον χωραφίου εἰς Καρδαμίδα.

Ὁ Μιχαὴλ Μοσκέτος Καλλέργης λειβάδιον εἰς Καλὸν Λει-
βάδι.

Κλείσμα εἰς τὸν Ὁμβροδέκτην*.

Χωράφια εἰς τὸν Γλάστρον*.

Χωράφια εἰς τὸ Γλυκοσκύδι*.

Κλείσμα εἰς τὰς Βουδομάνδρας*.

Χωράφια εἰς τὸν Καλαφάτην*.

Χωράφια εἰς τοῦ Στεφανῆ τὴν Σπηλιὰν ἀπὸ Νικόλαον
Τζανάκον*.

Χωράφια εἰς τὰ Ποτάμια ἀπὸ τὸν Σολωμόν.

Χωράφια εἰς τὰς Βίγλας*.

1634 Ἐπὶ ἡγουμένηας Ἰγνατίου Καλλιάρχου ἀφι-
ερώθησαν τὰ κάτω κτήματα ἢ ἡγοράσθησαν
καὶ ὑπ' αὐτοῦ.

1636 ἡ Ἀννοῦσα Μιχαὴλ Νάζου χωράφια εἰς τὰ Λει-
βαδάκια*.

1636 ὁ Γεράσιμος Κλείσμα εἰς τὸν Βαρούχαν*

- 1636 ὁ Παπᾶ Νικηφόρος Σκορδίλης Κλεῖσμα εἰς τὸ Μο-
ροέργον*
- 1637 ἡ Κυρά Καλλιστράτη Κλεῖσμα εἰς τὴν Ἑλκίαν, καὶ
χωράφιον εἰς τὸν Λοῦλον.
- 1642 ἡ Ἀνέζα Μουζούρη Κλεῖσμα εἰς τὴν Τελαμούραν*
- 1643 Μαρία Κωφοῦ Κλεῖσμα πλησίον τοῦ Πηλαιοκάστρου*
- 1646 Μαρία τοῦ Γιαννοῦλη Πασένα Κλεῖσμα εἰς τὰ Πο-
τάμια.
- 1646 ὁ Νικόδημος Στάθης οἰκίσκον ἀγροικίαν εἰς Ἀγίους
Ἀποστόλους*
- 1646 Σωφρονία Ἀντωνίου Κοντοφραίου, λειβάδιον εἰς Κε-
λὸν Λειβάδι.
- 1648 Μαρῖνος Κοντοφραῖος χωράφιον εἰς τὴν Ἀστιβοπὴν.
- 1648 Ἰωάννης Σαντορινάτος τοῦ Φράγκου, ἄμπελον τοῦ
Φραγγιᾶ Λυσάρδου*
- 1648 Καλὴ Δούκα Καμιζῆ Λειβάδιον εἰς καλὸν Λειβάδι
- 1648 Ἡ Φραντζέσκα Ζαννῆ Ταρόδου ἄμπελον εἰς Καρδα-
μίδα*
- 1648 Εἰρήνη-Γεώργη Κλεῖσμα εἰς Καρδαμίδα
- 1648 Εἰρήνη Ζαννῆ Ταρόδου Κλεῖσμα εἰς Πετεινάρον*
- 1648 Παπᾶ Ἰωάννης Καλέργης Κλεῖσμα τοῦ Καλόνικου
- 1648 Ἀντώνιος Μανιάτης ἄμπελον εἰς τὴν Στέραν.*
- 1648 Παῖσιος Κλεῖσμα εἰς Πύργον*
- 1648 Μᾶρκος τῆς Δάφνης ἄμπελον εἰς Φτελιάν*
- 1648 Φραγγιᾶς Λύσανδρος ἀγροικίαν εἰς Δραφάκι καὶ
ἄμπελον*
- 1648 Μαρία Κουσούλου ἄμπελον εἰς Τελαμούραν*
- 1648 Φλουρέντζα Παππαθεντούρη Κλεῖσμα εἰς Καρδαμί-
δα.
- 1648 Ἰωάννης Παππαγιάκουμος τὸ ἥμισυ Κλεῖσμα εἰς
Λοῦλον.
- 1648 Μᾶρκος τοῦ Γιάκουμου Μακροῦ Κλεῖσμα εἰς τὴν
Λάπην

- 1648 Γιακούμος Τζαννῆ ἄμπελον εἰς καλὸν Λειβάδι
 1648 Μανώλης Βλάσης Κλεῖσμα εἰς Λοῦλον.
 1648 Φράγκος Κορίνθιος χωράφια εἰς Ἅγιον Παῦλον.
 1648 Ἡγούμενος Ἰγνατίος Καλλιάρχης ἄμπελον εἰς καλὸν
 Λειβάδι καὶ Κλεῖσμα τοῦ Ρεσούνου
 1648 Παππᾶ Μᾶρκος Χανιώτης συκόδενδρα εἰς τὴν Ἑ-
 λαίαν πλησίον τῶν χωραφίων τῆς Μονῆς.
 1648 Μαρία Ἀντωνίου Βάλενζα τεμάχιον χωραφίου εἰς
 κάτω Λειβάδι.
 1648 Μοναχὸς Μωραΐτης τεμάχιον Κλείσματος εἰς τὸ
 Στενόν*
 1648 Ὁ Γέρων Κορνάρος ἄμπελον εἰς τὸ Στενόν* ἀγρο-
 κίας εἰς Πύργον* καὶ Κλεῖσμα εἰς τὸν Βαρούχαν*
 1648 Ὁ Λαμπριανὸς Σκορδίλης Κλεῖσμα εἰς Ποτάμια
 1648 Κασούρης μίαν Στάλαν χωράφιον εἰς τὴν Ἑλαίαν*
 1648 Μακάριος Καλλέργης τῆς Συκαμηναίας τὸ Λαγκαδι*
 1648 Πατέστος Ἀταλιώτης, χωράφια εἰς Ἀγίαν Μαρίναν*
 1648 Νικόλαος Πέρου Βαλενζάε, χωράφια εἰς Βαρούχαν*
 1648 Πέρος Λυσάρδος ἄμπελον εἰς Φτελιάν.*
 1648 Ἀντωνέλος Μπόννης, ἀγροικίαν εἰς Ἀγίους Ἀπο-
 στόλους*
 1648 ἡ Ζηνοβία Φαλκκοῦ, τεμάχιον χωραφίου μὲ οἰκίαν
 τοῦ Σπαργόρη*

Ἐπὶ Τῶν ἡμερῶν Ἰγνατίου Μπάσσολα

- 1758 9δρίου. 20. Δημήτριος Κορνάρος Κλεῖσμα εἰς τὴν
 θέσιν Πύργου μὲ ἀγροικίαν
 1758 Ἰουνίου. 10. Ἡ θυγάτηρ τοῦ Καλέγκα ἐν λουρίον
 Ἀμπέλιον, εἰς Καλαφάτην*
 1758 Λούκας Ἰωάννου Ἀγγελέτας Κλεῖσμα Καλὸν Λει-
 βάδι
 1759 Ἰουλίου 15. ὁ Μιχαὴλ Πλουμιστὸς χωράφιον εἰς
 τὴν Ἑλαίαν

- 1761 7βρίου 8. Ὁ Μῆρκος Δεσουδάς ἀμπέλιον εἰς τὰ
Λειβάδαια
- 1767 8βρίου 10. Ὁ Γιάκουμος Ζύκος χωράφιον Σκαλάδον*
- 1763 8βρίου 9. Μαρία χήρα Πληρωτίδαινα Κλεῖσμα εἰς
τὰ Ποτάμια.
- 1762 9βρίου. 23. Ἀνθιμος Ἀρχιερεὺς Λιτήτζης ἔλην του
τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν καὶ χρήματα. 1767. ὁ
Κωνσταν. Μπακος δύο ἀμπελώνας καλοὺς εἰς θέσιν
Ἑυμαοῦς.
- 1767 7βρίου 9. Θεόδωρος Σκορδίλης ἀμπέλιον εἰς τὴν
Καρδαμίδα
- 1767 9βρίου 18. Ἡ Εὐγενούλα Γεωργούλη Τρυπάρη χω-
ράφιον εἰς τὸ λαγκαδι τῆς Ἐλαίας
- 1768 8βρίου 15. Ἡ Εὐγενού ἀνεψιὰ τοῦ ποτὲ ἡγουμέ-
νου τοῦ Πέτρου Κλεῖσμα εἰς τὸν Ἀμπελόκηπον
- 1767 Μαρτίου 10. Ἀντώνιος Ρέζης Φώσκουλος κλεῖσμα
εἰς τὸν Καλαφάτην
- 1767 9βρίου 18. Ὁ Ἀντώνιος Τρυπάρης λειβάδιον εἰς τὸ
Καλὸν Λειβάδι
- 1767 9βρίου 18. Ἡ Καλαύδα Μιχαλάκη χωράφιον εἰς τὰ
Κάτω Λειβάδια
- 1771 Ἀπριλίου 17. Νικόλαος Λαμπαρδῆς τεμάχιον χω-
ραφίου εἰς Κάτω Λειβάδια
- 1768 Ἀπριλίου 17. Ἡ Μπελώνια Δημητρίου Κασσιανοῦ
πωλεῖ ἐν ἀμπέλιον εἰς τὰ Ποτάμια διὰ γρόσια 25
- 1761 7βρίου 1. Ἰερομόναχος Ἰωάννης Μπορῆς πωλεῖ ἐν
ἀμπέλιον εἰς τὰ Ποτάμια διὰ γρόσια 50, ἑμὸς τὰ πέ-
ριε χωράφια ὀνομαζόμενα Φανάρια.
- 1765 Αὐγούστου 15. Ἀντωνέλος Κάρα. Γεώργιος κλεῖ-
σμα εἰς τὴν Ταλαμούραν πλησίον ἡ Μούσαινα
- 1768 Δεκεμβρίου 17. Ὁ Χατζῆ Ἰωάννης Κανισκῆς εἰς
τὸ Ταυρηκῆ*
- 1768 Μαΐου 25. Μῆρκος Κορνάρης κλεῖσμα εἰς τὸν Πύργον*

- 1768 Αὐγούστου 1. Ματθαῖος Μπῆος ἀμπέλιον εἰς τὰ
Λειβαδάκια
- 1775 7θρίου 1. Ἐρηνάκι θυγάτηρ Ματθαίου Μπάου γή-
πεδον εἰς Καραμπαπᾶ*
1769. 10θρίου 30. Κωνσταντῖνος Σαβάρης τμήμα χω-
ραφίου εἰς τὴν Ἑλαίαν
1769. Ἀπριλίου. 14. Γεώργιος Καλαφατάκης χωράφιον
εἰς Προφήτην Ἡλίαν
1769. Μαρτίου 27. Μαρία Βαντελοῦ χωράφια εἰς τὸν
Προφήτην Ἡλίαν
- 1770 Φεβρουαρίου. 28. Ζηννῆς Δεσούδας τὸ ἥμισυ τοῦ πλοίου
του*
- 1770 Μαΐου. 10. Μαροῦσα Ἀντωνίου Σκαρδανῆ ἀμπέ-
λιον καὶ Λειβάδι εἰς τὰ κάτω Λειβάδια
- 1771 8θρίου. 12. Μανδελένια Πέτρου Σπουλιωτάκη, Κλει-
σμα εἰς τὰ Βατούδια πωλεῖ ἢ ἰδίᾳ εἰς τὴν Μονὴν
διὰ Γρόσια 20.
- 1772 Ἰαννουαρίου. 13. Ὁ Γιάκουμος Μαγκιόρος Κρῆς
Πλοίαρχος ἀφιέρωσε γρόσια 700, ἵνα τὸ ὕδραγωγεῖον
τῆς Μονῆς κατασκευασθῇ.
1767. Ἰαννουαρίου 5 Γεώργιος Ζαφείρη Ἀρτακηνός ἀμ-
πελον εἰς τὸ Μαῦρον Πετράδι* καὶ ἡ γυνὴ του Κιου-
ρανὸν Κλεῖσμα καλὸν εἰς τοὺς ἀγίους Ἀποστόλους
ἢ ἰδίᾳ Κλεῖσμα εἰς τοὺς Πύθους.
1768. 7θρίου. 3. Μαρουλάκι Ἀντωνίου Γκῆζη Γήπεδον
εἰς τὴν χώραν*
- 1772 Ἰαννουαρίου 15, Νικολέτα θυγάτηρ Σκεβῆς πωλεῖ
τῆς Μονῆς ἓν τεμάχιον ἀμπέλου εἰς τὴν θέσιν Βατοῦ
διὰ Γρόσια. 20
1771. Ἰουλίου. 26. Ἀντώνιος Νικόλας καὶ Εὐστάθιος
Ἱερωνίμου Ἀγγελῆ Κλεῖσμα εἰς τὸ Καλὸν Λειβάδιον
1776. Αὐγούστου 16. Πέτρος Κανισκῆς Κλεῖσμα εἰς τὸν
Πύργον*

1772. Μαΐου 4. Εὐγενούλα Λυμπερίου Κλεισμα εἰς τὸν Ὀμβροδέκτην τοῦ Λάμπη*
1772. Ἰουλίου 10. Ὁργεῶ Ματθαίου Βιτάλε, Κλεισμα εἰς τὸν Ὀμβροδέκτην τοῦ Λάμπη*
1773. Ἀπριλίου. 25. Ζωρζάκης Μπῆος Κλεισμα εἰς τοῦ Λάμπη τὸν Ὀμβροδέκτην*
1766. 7θρίου 3. Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἀνθιμος Λιτίτζης ἐπώλησεν εἰς τὴν Μονὴν τὴν οἰκίαν δεσποτικῶς ὀνομαζομένην τὸν Κῆπον τὸ Κλεισμα διὰ Γρόσια δύο χιλιάδας, ἐκ τῶν ὁποίων ἀφιερώνει Γρόσια 400.
1796. Ἰουνίου 15. Ὁ ἱερεὺς Ζαχαρίας Πετροῦς καὶ ἀδελφὴ αὐτοῦ Μανδελένα Κλεισμα εἰς τὴν Καρδαμίδα
1797. Φεβρουαρίου 6. Φρανζέσκα καὶ Γρηγόριος Ἀρτακηνὸς Κλεισμα εἰς τὴν Ἑλαίαν.
1797. Μαρτίου 22. Παῦλος Κανισκῆς Κλεισμα εἰς τοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους* ἐπὶ Μεθοδίου Ἡγουμένου.
1777. 8θρίου 16. Ὁ Ἀρχὼν Δημήτριος Μαυρογένης Κλεισμα μέγα εἰς τὴν θέσιν τοῦ Καλαφάτη καὶ προσέτι Γρόσια 100
1777. Ὁ Ἀρχὼν Νικόλαος Μαυρογένης Γρόσια 100
1781. Αὐγούστου 2. Εὐστάθιος Γεωργίου Ἀγγελῆ Κλεισμα εἰς Λειβαδάκι*
1778. Μαρτίου 3. Πέτρος Γκούζης Γήπεδον εἰς τὴν χώραν*
1778. Αὐγούστου 24. Γεώργιος Ἀρτακηνὸς ἄμπελον εἰς Κάτω Λειβαδάκι*
1782. 7θρίου 25. Πιατρίτσα Δούκα Βιτάλε ἐπώλησεν εἰς τὴν Μονὴν ἐν Κλεισμα εἰς τὴν Ἑλιά διὰ γρόσια 30.
1782. Αὐγούστου 28. Πλούσια Τζόρτζου Κορνάρου Κλεισμα εἰς τὴν Καλιβαργιάν*
1784. Λαωρέτα Μιχαήλ Βιτάλε, Κλεισμα καὶ λοιπὰ εἰς τὸν Προφῆτην Ἠλίαν τοῦ Βορείου μέρους*
1787. Πιατρίτσα Ἀλεξάνδρου Γρυπάρη, κελλίον εἰς θέσιν Ἀγίᾳ Μαρίνᾳ*

1794. 8βρίου. 6 Ἀντώνιος Μπατζῆς ἐπὶ Μεθοδίου Ἡγου-
μένου λειβᾶδι εἰς τὸ Καλὸν Λειβᾶδι
- 1804 Ἀυγούστου 25 ἡ Πιατρίτσα Γεωργίου Λαμπριανοῦ
Κλεῖσμα εἰς τοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους*
- 1804 8βρίου 9. Χριστάδουλος Μάρακαρης Κλεῖσμα εἰς τὰ
Κάτω Λειβᾶδια*
1804. Δεκεμβρίου 30. Φλουρὼ Παπᾶ Ἀθανασίου Κλεῖ-
σμα εἰς τὰ Κάτω Λειβᾶδια
1807. 8βρίου 15. Κιουρκανούλα Ρίζου Κλεῖσμα εἰς τὰ
Καινούρια Κλείσματα.
- 1810 Ἰανουαρίου. 7 Λασκαρίνα Νικολάου Ἀσάκη, Κλεῖ-
σμα εἰς τὸν Πύργον*
- 1813 Ὁ Ἰωάννης Νάζος Κλεῖσμα εἰς τὸν Ἅγιον Ὀνού-
φριον
1814. Ἰουνίου. 9. Ἰγνᾶτιος Παρθένης ἐν Κλεῖσμα εἰς
Καινούρια Κλείσματα.
1816. 8βρίου 17. Ἑλένη Μπονάκη Χατζῆ Δημητρίου ἐπώ-
λησεν εἰς τὴν Μονὴν τὸ Κλεῖσμα εἰς θέσιν Καρδαμί-
δα διὰ Γρόσια 400.
- 1816 Μαΐου. Μαρία τοῦ Χατζῆ Λαμπριανοῦ Κλεῖσμα εἰς
τὰ Κάτω Λειβᾶδια
1818. Ἰουλίου 18, Ἡ Σταματούλα τοῦ Βερὲ εἰς Ἐμμά-
ους ἄμπελον εἰς τὴν Καυκίστραν*
- 1821 Μαΐου 1. Νικόλαος Βουγιούρης κλεῖσμα εἰς τὸν
Λούλον.
- 1822 Ἰουλίου 11. Νικόλαος Ἀνδριόπουλος ἐν ζευγὸς βορ-
χιόλια καὶ μίαν βοζέταν.*
- 1827 Ναρτίου 11. Ἐρηνῶ Χατζῆ Ἀντωνάκη κλεῖσμα
εἰς τὰ κάτω Λειβᾶδια
- 1827 Μαΐου 11. Ἀντώνιος Καραγεωργῆς, κλεῖσμα εἰς
τὴν Ἐλασίαν.
- 1828 9βρίου 13. Στάθης Στρατούδαινας τρεῖς ζευγαριάς
εἰς ἄγιον Πέτρον.

- 1831 9βρίου 21 Δημήτριος Σταυρακόπουλος κλεισμα εἰς
Μαῦρο Πετράδι
- 1832 Ἰουνίου 3. Ματθαῖος Ματζουρανῆς, χωράφια εἰς
Ποτάμια
- 1774 Φεβρουαρίου 23. Μιχαὴλ Βαρσκαμῆς Πάριος εἰς Μέγα
Κρημνὸν χωράφια*
- 1762 Ἰαννουαρίου 16. Ἀννα Πασκουλοῦ χωράφια εἰς τὰ
Λειβαδάκια*
- 1782 Ἰουλίου 17. Ζαννῆς Καλαμαρῆς παραγκαιριὰν εἰς τὰ
Γιαλούδια.* χωράφια εἰς τοῦ Λουμπίνη τὴν Πλάκα,
χωράφια εἰς τὸ Σκουλικοσκύρη* καὶ εἰς τὸν Λούλον
χωράφια*
- 1837 8βρίου 24. Διονύσιος Ἱερομόναχος Χανιώτης ὁ καὶ
Ἡγούμενος χρηματίσας, Μάρκος Χανιώτης, Νικόλαος
Χανιώτης, Ἰωάννης ἀδελφοί, ἀφιέρωσαν τὸ Μονύ-
δριον τῆς οἰκογενείας των καὶ τὰ κτήματα αὐτοῦ
πάντα. Κλεισμα ἐν ᾧ περιέρχεται τὸ Μονύδριον καὶ
μὲ κελλίον, ἕτερον κλεισμα εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἓνα
κῆπον μικρὸν εἰς τὸ ἴδιον μέρος, ἀμπέλιον, καὶ κλει-
σμα, εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, μίαν παραγκαιριὰν, κλει-
σμα, ἕτερον ἀμπέλιον καὶ κλεισμα εἰς Λούλον,
Κλεισμα εἰς Καλαφάτην, Κλεισμα εἰς Λιάν*
Κλεισματάκι εἰς Ἀσπαλάθους,* δύο Κλείσματα εἰς
Πίθους
Κλεισμα εἰς Ἀσβεστοπὴν, Κλεισμα εἰς Στενὸν
Κλεισμα μικρὸν εἰς Ποτάμια μὲ συγκόδενδρα
Χωράφια εἰς Τζαγκάρη, χωράφια εἰς Λούλον* εἰς
τοῦ Στεφανῆ τὸν λόγον*
- 1842 7βρίου 23. Ἀρχιερεὺς Ἀνθιμος Κομνηνὸς διὰ δια-
θήκης του ἀφιέρωσε εἰς τὴν Μοῆν ὅλην τὴν δευτέ-
ραν ἀρχιερατικὴν στολὴν του, ἐπὶ Διονυσίου Κοσμᾶ ἡ
Ῥουζαίου.
- 1850 Αὐγούστου 23. Γεώργιος Κωνσταντίνου Μπαλτῆς

- εἰς θέσιν Λιγαρίδια χωράφια ζευγαριαῖς πέντε, ἐπὶ
 ἡγουμενίας Γρηγορίου Φραγκάκη.
- 1850 Δεκεμβρίου 10. Ὁ Μοναχὸς Σωφρόνιος Ψάρὸς δρ.
 500 ἐπὶ Γρηγορίου
- 1822 Φεβρουαρίου 15. Μανώλης Μισολόγου Χανιώτης Κλεῖ-
 σμα εἰς θέσιν Καλαφάτη
- 1855 Φεβρ. 2. Τζαννῆς Πολυκανδριώτης καὶ οἱ υἱοὶ του
 Ἀντώνιος, Δημήτριος, Ἰωάννης ἐν κλεῖσμα εἰς Κα-
 λὸν Λειβάδι
- 1855 19 Μαΐου Νικόλαος Μπέλτας καὶ σύζυγος Μαρία
 Λουμπιδάκη κλεῖσμα πλησίον τοῦ Κλείσματος
 Μακρῆ
- 1855 19 Ἰουλίου Ὁ Μοναχὸς Ἱερεμίας Ἀργουδέλλης εἰς
 Νάξον χωρίον Ἀπεύρανθον Κλεῖσμα μὲ 80 ἐλαιό-
 δενδρα
- 1856 10 Ἰουλίου Βιατρίτῳ Δρακοπούλου ἐν ἐπιτορχή-
 λιον χρυσοκέντητον μὲ τοὺς Ἀποστόλους, ἐν ἐπιγο-
 νάτιον καὶ ἓνα σταυρὸν ἀργυροῦν
- 1857 27 Μαΐου. Μιχαὴλ Ἀσημομύτης Κλεῖσμα εἰς Λει-
 βαδάκι
- 1856 30 Μαΐου. Ὁ Μοναχὸς Ἀθανάσιος Αἴλος Ροῦσσοι
 ἁγίας εἰκόνας 28, 4 στολὰς ἱερατικὰς, κηροπήγια
 ἀρξάν, πλακέ, 2 ἑτέρας ἱερατικὰς στολὰς, φελόνια,
 μίαν στολὴν ἱεροδιακόνων, 13 εἰκόνας, δύο καλύμ-
 ματα ἀπὸ φέλπα ἢ μία μαῦρον κατηφὲν ἁγίας τρα-
 πέζης, 4 ζεύγη ποδιῶν, 1 ἀπλάδα ἁγιασμοῦ ἀπὸ
 Ρωσσίαν δωρήματα τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν
- 1858 2 Ἰανουαρίου. Ὁ Μοναχὸς Μάξιμος Φώσκολος μίαν
 οἰκίαν εἰς χώραν εἰς τὸν ἅγιον Εὐθύμιον
- 1862 25 Μαρτίου. Ἀγγελετῶ γυνὴ Κωνσταντίνου Μορ-
 φινοῦ ἐν ζεύγος βραχιόλια χρυσοῦ*
1861. 20 Μαρτίου Μαρουσῶ Ἐμμανουὴλ Καπάκη ἐν ζεύ-
 γος βραχιόλια χρυσοῦ*

1863. 12 Ἰανουαρίου Μιχαὴλ Κορνάρος καὶ σύζυγος Κα-
λυψὼ Κώνστ. Γκύζη ἐν ἀμπέλιον εἰς Ἑμμελοῦς δύο
ζευγαριάς
1865. Θωμᾶς Δ. Χάμπας παραγκαιρίας εἰς Ἑλεημονή-
τρων*
1876. Αὐγούστου 20. Ἀγορὰν τῶν τριῶν κτημάτων, δύο
Κλείσματα καὶ μία παραγκαιρία τῆς Μούσαινας ἀπὸ
τοὺς κληρονόμους τοῦ ἐπισκόπου Φαρσάλων Νικοδή-
μου διὰ γρόσια 400.
- 1875 Ἰουλίου 22. Παναγῆς Δ. Βαλιάνος Μυκόνιος ἐξ
Ἰασίου ἀφιέρωσεν εἰς τὴν Μονὴν ἅγιον Ποτήριον
μετὰ Διασκαρίου καὶ λοιπῶν, καὶ ἱεροκαλυμμάτων
χρυσοκεντήτων, ἐν θυμιατὸν, ταῦτα πάντα μεγαλο-
πρεπῆ ἀργυρᾷ, χρυσωμένα.
- Λαμπριανὸς καὶ Γεώργιος Ν. Ἀμπανόπουλοι συνδρομὰς ἐκ
διαλειμμάτων, καὶ δίαφορα ἐπιπλά πρὸς χρῆσιν τῆς
Μονῆς.
- Ἀλκιβιάδης καὶ Γεώργιος Π. Γρυπάρη συνδρομὰς ἐκ δια-
λειμμάτων πρὸς βοήθειαν τῆς Μονῆς
1869. Μαριγὼ Καλλιάρχῃ συνδρομὴ πρὸς τὴν Μονὴν ἐκ
δραχμῶν τρισχιλίων.
- Ἰωάννης Καλλιάρχης μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Μακα-
ρίου Καλλιάρχου ἐκ διαλειμμάτων συνεισφορὰς πρὸς
βοήθειαν τῆς Μονῆς.
- 1876 Αὐγούστου 2. Ἡ Κατίγκω Ἰακώβου Κοκόλη ἐν
Κόρφι μὲ ἀδάμαντας εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.
- Γεώργιος Ἀγγελῆς ἐν κανδύλιον ἀργυροῦν.
- Ἡ Σταματική Βογιατζῆ ἀπὸ Κέρζῃ ἱερὰ ἄμφια καὶ ἐν
κανδύλι ἀργυροῦν.
- Ἡ οἰκογένεια Π. Γρυπάρη ἀφειδῶς πάμπολλα παρέχει
τῇ Μονῇ. Κυρ. Χανιώτης κτῆμα.
- *Ο μακαρίτης Δ. Βέλλης εὐηργέτησε τὴν Μονήν.
- *Ο μακαρίτης Σαλματανάκης ἀφῆκε 5 χιλ. δραχ. χρυσᾶς.

Ἡ Φλ. Κοντιζζα κήμ. δύο χιλ. ἐπὶ ἡγούμεν. Ἀλ. Ἀναργ. Ὁ κ. Νικόλαος Π. Γρυπάρης ἐκ διαλειμμάτων τρόφιμα καὶ ἐπίχρυσον πολυέλαιον ἐπὶ ἡγ. Ἀλεξ. Ἀναργύρου.

Ἐνταῦθα καταχωρίζοντες τὰ ἔργα τοῦ νῦν ἡγουμένου κ. Ἀλεξ. Π. Ἀναργύρου, ἅπερ θεωροῦμεν ὡς ἀπαρχάς, εὐελπιστοῦμεν, ὅτι ὁ ἐπίμονος αὐτοῦ χαρακτήρ θὰ ὤψελήσῃ καὶ διὰ μειζόνων τὴν Μονήν. Καὶ δὴ ἐποιήσατο:

1) Ἐπιδιόρθωσιν πάντων τῶν ἱερῶν χειρῶν τῆς Μονῆς,

2) Ἐπισκευὴν τοῦ νοῦ προσωρινὴν δι' ὑδροχρωματισμοῦ,

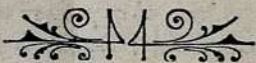
3) Δι' αὐστηρῶν ἐτησίων οἰκονομιῶν ποίμνιον πολλὰ πλυσισθέν,

4) Ἀγορὰν ἡμιόνων, ὄνων καὶ φορβάδος,

5) Ἐκ δωρηθεῖσων βοῶν παρὰ τῶν κ. κ. Ι. Κελαμύρη καὶ Π. Γρυπάρη ἀγέλην,

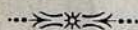
6) Σκέψιν πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῆς Μονῆς, καθ' ἣν προσέβη εἰς τὴν δέουσαν συνεννόησιν μετὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἑρμουπόλει Μυκονίων πρὸς ἐκδοσιν βιβλίου τῆς Μονῆς, ἐξ οὗ θὰ προσέλθῃ ἱκανὸς πόρος. Ἡ σκέψις ἦτο λίαν τελεσφόρος, διότι εἰς τὴν φωνὴν τοῦ προέδρου τοῦ εἰρημένου Συλλόγου καὶ τοῦ ἡγουμένου κ. Ἀλεξάνδρου πάμπολλοι ἔσπευσαν, ὅπως ἐγγραφῶσι συνδρομηταί, ὧν τινες ἐκ παρθυμίας καὶ προκτετέβχλον τὸν αὐτῶν ὀβολόν.

Οὐδὲν τῶν δι' ἀστερίσκων σημειουμένων κατέχει σήμερον ἡ Μονή· ἐξ αὐτῶν ἄλλα μὲν κατέχονται παρανόμως, τινὰ δ' ἐπωλήθησαν καὶ τινὰ ἐδωρήθησαν παρὰ τῶν ἡγουμένων ἐπὶ τουρκοκρατίας, πολλὰ δὲ τεμάχια ἀγρῶν καὶ ἀμπελῶν ἐκ τῶν σήμερον ὑπαρχόντων συνήνωσεν εἰς ἓν ὁ ἡγούμενος Μεθόδιος.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Μιχ. Κορηλάκης	5	Στυλιανός Ζάκης	1
Μιχ. Σάντορινάτος	1	Γ. Α. Μπόνης πλοίαρχ.	1
Νικ. Καρναλάκης	15.	Εύστρ. Ι. Βαμβακούρης	1
Μιχ. Κονσολόπουλος	1	Ν.Ζ. Πιταρχις πλοίαρχ.	1
Φραγ. Σολωμός	1	Μαρίο Ι. Δακτυλίδου	1
Νικ. Ἀλειμπατύρης	1	Ἀναστασία Ι. Ἰγγλέση	1
Χαρ. Βαρβέρης	2	Οἰκογέν. Ν. Πατρινού	1
Ἀντων. Γκίζης	1	Ζ.Ν. Πιταρχις πλοίαρχ.	1
Ματθ. Ἀνδρόνικος	1	Νικ. Κ. Ζουγανέλλης	1
Στεφ. Πατρινός	1	Ἰω. Ἐμ. Πλουμιστός	1
Βασίλ. Δρίτσας	1	Βασ. Ν. Γρυπάρης	1
Δαμ. Βούλγαρις ἱερεὺς	1	Νικ. Θ. Μπουγιούρης	1
Σωτήριος Ἀγίους ἐργοδ.	1	Μιχ. Α. Μπόνης	1
Μιχ. Βρετόπουλος	1	Ἰω. Π. Κουτσοῦκος	1
Ἀντ. Μπαντιεράκης	1	Νικ. Π. Κουτσοῦκος	1
Ἀντ. Κ. Ζουγανέλλης	1	Ἰωάν. Γ. Κόπελλος	1
Ἀντ. Ι. Κουκῆς	1	Νικ. Ι. Δακτυλίδης	1
Παναγῆς Καλλιάρχης	1	Δημ. Κ. Ζουγανέλλης	1
Ἐμ. Μ. Ἀνδρόνικος	1	Νικ. Κελέρμιος	1
Γεώργ. Εὐαγγέλου	1	Νικ. Μ. Παπουτσῆς	1
Παναγ. Ἀγγελῆς	1	Νικ. Γ. Βερώνης	1
Θ. Α. Χάμπας ἔμπορ.	1	Ἀντ. Ι. Ἀμουριανός	1
Νικ. Ι. Γρέγος »	1	Ἰάκωβος Δ. Ζουγανέλλης	1
Γ. Κριτσιδήμας »	1	[ἢ Μπαλτᾶς	1
Βασ. Χ. Εὐδης δημοδ.	1	Ἰωάν. Δ. Ἀργουδέλλης	1
Γεώργιος Τζίνης	1	Δομέν. Κ. Ἀθαμαρίτης	1
Καλουνδῶ Ἀθυμαρίτου	1	Ζώρης Ι. Σικινιώτης	1

Ἄνδρ. Ἀλαφάνος	1	Φραντ. Ζ. Κοντιζᾶς	1
Ἄννουσὸ Σ. Γρέγου	1	Ἐμ. Καλαμαρᾶς	1
Ἄννουσὸ Β. Λομβάρδου	1	Ἰωαν. Β. Σαμιώτης	1
Ἰερ. Παντελόπουλος	1	Ἀ. Δ. Σταυρακόπουλος	1
Σπ. Ε. Ἀντύπας	1	Ἰωαν. Ἀ. Ἀσημομύτης	1
Γεώργ. Π. Παγανέλης	1	Ζ. Δ. Ἀσημομύτης	1
Ἰωάν. Ν. Γρυπάρης	1	Γεωργ. Μιχ. Ὀρφανὸς	1
Ἰωάννης Δ. Βράκας	1	Γεωργ. Δ. Κατσαρὸς	1
Λοῖζος Ν. Ξενάριος	1	Δ. Ν. Πολυκανδριώτης	1
Πέτρος Ἐλευθερίου	1	Ἀντ. Μ. Καλαμαρᾶς	1
Ἀναστ. Ζ. Χανιώτης	1	Φραντζ. Δ. Παπουτσᾶς	1
Ἀντ. Ν. Χανιώτης	1	Ἰωαν. Π. Κοντὸς	1
Ἀντ. Μονογιός	1	Ἰ. Γ. Πολυκανδριώτης	1
Νικ. Σ. Καπέλλας	1	Νικ. Στ. Κουκᾶς	1
Σταῦρος Καλαμαρᾶς	1	Γεωρ. Δ. Κουκᾶς	1
Θωμᾶς Κονταρίνης	1	Γεωργ. Ἰ. Καθρέπτης	1
Ζάννης Ἀργουδέλης	1	Νικ. Γ. Μπουγιούρης	1
Ζαννῆς Γ. Στάης	1	Ἰωαν. Κοσμᾶ Καλαμαρᾶς	1
Στυλ. Ζ. Πολυκανδριώτης	1	Μαρία Ἰ. Καλαμαρᾶ	1
Ἰωαν. Ζ. Χανιώτης	1	Κυριᾶκος Ν. Λοῖζου	1
Μιχ. Δ. Κουκᾶς	1	Κυριᾶκος Γ. Μανδυλαρᾶς	1
Νικ. Ἀντ. Ταγιᾶδος	1	Ἀντ. Ν. Μπουγιούρης	1
Ἰωαν. Ἀλ. Μπουγιούρης	1	Νεοφ. Γλυκογιαννᾶκης	1
Κυριᾶκος Μ. Καλαμαρᾶς	1	[Ἰεροδ.	1
Ἐμμ. Πλουμιστὸς	1	Ἑλένη Καρύδη	1
Μιχαήλ Γ. Κουνάνης	1	Φρασκὸ Μαλαματένια	1
Ἰ. Κ. Ζουγανέλλης	1	Ἰωαν. Ματθαϊόπουλος	1
Χαρ. Μπαρμπέρης	1	Ζαννῆς Πουντούρης	1
Ἰωαν. Β. Κοντὸς	1	Μαρία Μ. Καθρέπτη	1
Φιλ. Β. Κοντὸς	1	Ἑλένη Ἀ. Θεοχάρη	1
Θεοδ. Κ. Ζουγανέλλης	1	Δημ. Ἀμπανόπουλος	1
Δημ. Ἰ. Μπουγιούρης	1	Σωτ. Βαμβακούρης	1
Στ. Δ. Σταυρακόπουλος	1	Νικ. Ράμπλιας	1

Δημ. Κορφιάτης	1	Ἰωαν. Ν. Σατορινάτος	1
Φρασκὼ Κορώνη.	1	Ἰ. Θ. Παναγιωτόπουλος	1
Ἰωαν. Κολλαξῆς	1	Λεονάρδος Καπῆς	1
Ἰωαν. Τραπέλλας	1	Νικ. Ἀλεξ. Δακτυλίδης	1
Μαρία Ψάλτου	1	Μανδελουσὼ Σ. Πετρῇ	1
Ἀδαμαντία Μουσούρη	1	Φρασκὼ Κ. Καλοζύλου	1
Ἀντ. Ν. Δαμουλιῆνος	1	Ἀλεξ. Ἀσημομύτης	2
Ἰωαν. Θυμαρᾶς	1	Αἰκ. χήρ. Σταυρακοπούλου	1
Καλλιόπη Ἰ. Γαλῶνη	1	Στυλιανὸς Στινάκις	1
Ἀννεζὼ Θ. Χαρτοπούλου	1	Μιχ. Ἀντ. Μάρκαρης	1
Δημ. Δ. Βράκας	1	Δημ. Φ. Ἀργουδέλλης	1
Στυλιανὸς Ἰ. Γρέζος	1	Θεοδ. Α. Χαρακίόπουλος	1
Νικ. Ἡρ. Κοντόσταυλος	1	Γεωργ. Κάντας Ἱερεὺς	1
Δημ. Μ. Δαβερώνης	1	Μιχ. Λεμωνῆς	1
Αἰκ. Π. Φιδέλη	1	Γεωργ. Σαμιώτης	1
Κωνστ. Καμπάνης	1	Ξένος Ν. Καλαμαρᾶς	2
Κωνστ. Π. Ευδάκις	1	Γεωργ. Ξενάριος	1
Μαρουσὼ Γ. Ἀσημομύτου	1	Μαργαρίττα Μπάσσουλα	1
Ἰωαν. Ἠλ. Ἀναπλιώτης	1	Δημ. Ἀ. Ἀγγελετᾶκις	1
Δημ. Ν. Ἐλευθερίου	1	Μιχ. Ἀ. Ἀγγελετᾶκις	1
Σταματικὴ Π. Καλοζύλου	1	Σταματ. Τρικαμηνᾶς	1
Ἀννουσὼ Ν. Κουσαθανᾶ	1	Ζιννῆς Καλαμαρᾶς	2
Γιαννούλης Μανιᾶτης	1	Ἀνδρέας Πατερᾶκις	1
Θεοχάρης Χαρτόπουλος	1	Γιανκουμνὼ Ἀγγελετᾶκη	1
Κωνστ. Ἀθυμαρίτης	1	Μαρ. Χ. Ζουγανέλλη	1
Εἰρ. Ἀνδρ. Ρούσου	1	Ἐλένη Ζ. Ζουγανέλλη	1
Μιχ. Ευδάκις	1	Γεωργ. Ν. Ἀντωνίνης	1
Νικ. Λυκούρης	1	Ζαννετίνα Ζ. Κουκῆ	1
Μιχ. Βαμβακούρης	1	Μαρίνα Δ. Βερώνη	1
Ἀθ. Παπορτᾶς	1	Μικὲς Μάρκουλος	1
Γεωργ. Σπινιόλος	1	Ἀντων. Κ. Συριανὸς	1
Ἀντ. Μ. Ξενάριος	1	Ἀθαν. Ν. Καμπάνης	1
Γεωργ. Δ. Κουκῆς	1	Ματθ. Ἀντωνίνης	2

Φρατζ. Νάζος	1	Ἰωάννης Ν. Σακκᾶς	
Δημ. Γρυπάρης	1	[φοιτ. Θεολογ.	1
Ἰωάν. Γρυπάρης	1	Δημ. Ζ. Χανιώτης	3
Ἀλέξ. Κουνάνης	1	Νικ. Γ. Ξενάριος	1
Σταμ. Μ. Ἀντωνίνης	1	Χρ. Πολυκανδριώτης	1
Γ. Βερνῆς Ἐπισ. ἐπίτρ.	2	Γεώργ. Ν. Ξενάριος	3
Σοφία Καμπάνη	1	Νικόλ. Λυκούρης	1
Μαρουλίνα Θανοπούλου	1	Κωνστ. Ζ. Χανιώτης	1
Κορνηλία Καμπάνη	1	Βασίλ. Σχμιώτης	1
Εἰρήνη Ἀργουδέλλη	1	Πέτρος Ἀλειμματύρης	1
Νικ. Κ. Γεωργούλης	1	Ἐμμ. Βαρδαλάχος	1
Λ. Χαρακόπουλος	1	Δημήτρ. Ξενάριος	1
Ἑλένη Γεωργίου	1	Νικόλ. Α. Ξενάριος	1
Σταμ. Βαβούλης	1	Εὐάγγελ. Κατσούλης	1
Εὐφρ. Γρυπάρη	1	Μικέλλος Δρακόπουλος	1
Ἀνεζώ Μ. Μιχαηλτζιάνου	1	Σοφία Κατσαροῦ	1
Δ. Τρανοῦ	1	Φ. Παπουτσᾶς (ἱερομ.)	2
Καλ. Γρυπάρη	1	Νικόλ. Ε. Ἐλευθερίου	1
Μαρία Δ. Βένσις	1	Δημήτρ. Σ. Παπουτσᾶς	
Σταῦρος Παντελόπουλος	1	[οἰνοπώλης	1
Ἀννουσῶ Ζ. Ζουγανέλλη	1	Ματθαῖος Μ. Ξενάριος	1
Μαρίνα Φλ. Λυκούρη	1	Δ. Μ. Σταυρικόπουλος	1
Ἰωάννης Λεβαντής	10	Ἰω. Γ. Πολυκανδριώτης	1
Ἰωάννης Κοκκώλης	1	Νικόλαος Λυκούρης	1
Ἰωάννης Μονογιός	1		
Δημήτρ. Δ. Κοντιζᾶς	1	Σύρου	
Μαρία Γ. Κορνηλάκι	1	Δημ. Γρυπάρης	1
Μαρία Δ. Ζηρίλιου	1	Μιχ. Φραντζεδάκης	2
Ἀννουσῶ Ἰμπριάλου	1	Ἰωάν. Πολυκανδριώτης	1
Γεώργιος Καρπουζᾶς	1	Γεώργιος Εὐδάκης	1
Αθ. Κατσούλης δημ.δ.	1	Ἀντων. Μονογιός	1
Δημ. Βασιλόπουλος	1	Χρ. Τσεμπερόπουλος	1
Ἀντ. Ἀσημομύτης	1	Μακροῦς Παπουτσᾶς	1

Φώτης Κατσούλης	1
Γεώργιος Ἀργουδέλλης	1
Ἀν. Γκ. Ἀνταρχίου	1
Κύριλλος Βενιέρης Ἀρχι- [μνδρ. καὶ ἱεροκέρ.	2
Σπ. Δραγάτσης Καθηγ.	1
Φραγκ. Ἀπ. Κοντιζῆς	1
Σταῦρος Δ. Τζιώτης	1
Γεώργ. Α. Κοντιζῆς	2
Ἀλεξ. Κουντούρης	2
Κωνστ. Ν. Κριεζῆς	10

Τήνου

Ἀντώνιος Κριεζῆς	7
Ἰάκωβος Ν. Μαῦρος	1
Ἀντ. Ν. Ἀργουδέλλης	1
Νικόλ. Καλογεράς	1
Ἰωάννης Γαγλιζῆς	1
Γ. Μαραγκῆς (καπνοπ.)	1
Ἡλίας Κριελλῆς	1
Μαρκὸς Δοξαράτορας	1
Γεώργιος Ἀσημουλάκης	1
Νικόλαος Μ. Σοφιανός	1
Κ. Γ. Σαντορινιάτης	1
Νικόλαος Κοινωνῆς	1
Ἀνώνυμος	1
Γεώργιος Γάλλος	1
Νικόλαος Σιγάλας	1
Μιχαὴλ Λεινός	1
Ζωρζάνης Νικολάου	1
Π. Ι. Ρῆγος	1
Σπυρίδων Τερζόπουλος	1
Δημήτριος Σιτάρης	1

Ἰωάννης Μαραγκῆς	1
Στυλιανὸς Κορνάρος	1
Ἀντώνιος Παξυμάδης	1
Ε. Γαβαλλῆς δημ.δ.	1
Δημ. Ἰλαρίων	1
Δ. Λούβαρης	1
Α. Μοσχωνᾶς	1
Κ. Θ. Ἀφεντούλης	1
Μάριος Καῖσαρ	1
Ἀδελφοὶ Κοντογεώργη	1
Εὐάγγελος Γέμελος	1
Μηνῆς Ζαχαρίου	1
Θ. Κουλουρόπουλος	1
Μιχαὴλ Καλαμαράς	1
Σταῦρ. Ν. Φιλιππίδης	1

Ἀθηνῶν

Δημ. Μ. Βενιέρης	5
Ἰωάν. Δ. Βενιέρης	5
Ξενοφ. Κορνηλάκης	2
Πέτρος Καλλίνικος	2
Εὐστρ. Ἀ. Γρυπάρης	3
Δημ. Φαμέλλης	2
Δημ. Κρητικός	1
Θεοδ. Παπαδόπουλος	1
Νικηρ. Ἀμπανόπουλος	2
Εὐάγ. Ἰγγλέσης	2
Ἀγγελικὴ Ν. Ἐλευθερίου	1
Ἀπόστολος Ἀποστολίδης	3

Ἰθάκης

Ἐλ. Παπουτσᾶς Ἱεροδ.	1
----------------------	---

Πειραιῶς

Δημ. Ι. Κουκᾶς	1*
Ζαννῆς Ι. Κουκᾶς	1
Γεωργ. Γρεβενιώτης	1
Βασίλειος Λαδονικόλας	1
Ἀνδρέας Νικολάου	1
Ἀθανάσ. Πλοῦμος	1
Χαρ. Ἀθ. Λιάπης	1
Ἀντών. Χαλίκης	1
Δ. Μανδυλαρᾶς	1
Γεωργ. Ἐλευθερίου	1
Ἐπαμεινώνδας Μαραγκάκης	1
Ἀνδ. Μαραγκάκης	1
Ἀνδ. Μιτολόγος	1
Γεώργ. Ἐλευθερίου	1
Γεώργ. Χρυσανθόπουλος	1
Γεώργ. Πολυκανδριώτης	1
Ζουγάνες Ἐλευθερίου	1
Δημ. Ν. Ἐλευθερίου	1
Κωσ. Ἡσύρβαλος	1
Φραζέσκος Παπουτσῆς	1
Δημήτριος Λαμπρού	1
Ἐλευθ. Ἐλευθερίου	1
Μανοῦσος Χαλίκης	1
Ἀνδρ. Πασσῆς	1
Χριστοφ. Νοταρᾶς	1
Στεφ. Γαλάτης	1
Ἰωάν. Δημ. Κουκᾶς	1
Γ. Βακάλας	1
Ἰωάννης Δρακόπουλος	1
Δημ. Γαλανάκης	1
Π. Μπαλτζῆς	1
Θεοδ. Ζουλιᾶκος	2

Ἀγησίλ. Βούρβαλης 1

Κορίνθου

Δημ. Ἐ. Πλουμιστός	20
Μαρουλῶ Κέρδαινα	10
Γεώργ. Σταματέλλος	10
Ν. Ἰωάν. Πλουμιστός	10
Σταῦρος Ν. Σάμιος	2

**Οἱ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει συνδρομῶνται**

Α. Ζ. Ἀντωνίνης Ἀρ- [χιμανδρίτης	5
Δ. Ε. Παρθενόπουλος	1
Εἰρ. Δ. Παρθενοπούλου	1
Ἀργυρῶ Δ. »	1
Ἀνδρέας » »	4
Γεώργιος » »	1
Ἐλευθέριος Δ. »	1
Ζαχαρούλα Κ. Πρόκου	1
Γ. Ι. Κοῦζος Διευθυντῆς [Ἑλλ. Σχολ.	1
Ἡρακλῆς Ἀναστασιᾶδης	1
Θ. Α. Θεοφυλακτίδης	1
Θεμισ. Μ. Ἀλπερτής	1
Μανασσῆς Κατερινάκης [Ἀρχιμανδρ.	1
† Ὁ Μυρ. Ἀθανάσιος	5
Γ. Κ. Παπαδόπουλος Δι- [ευθυντ. Ἑλλ. Σχολ.	1
Ι. Ἀναστασιᾶδης	1
Ἰωακεῖμ Ζ. Μουστάκας	2

Θεοδ. Χ. Σπανίδου Δι-		Ἀνδρόνικος Κυτάρογλους	1
[ευθύνητρ, Ἑλλ. Παρθ.	1		
Ἑλένη Ποντίδου	1	Βραῖλας Ρουμανίας	
Ὀλγα Νικολαΐδου	1	Γεώργ. Φ. Φειδέλης	2
Α. Τρυφωνίδης	1	Κωνστ. Ἀντ. Φειδέλης	1
Ἀριστείδης Ἰατρόπουλος	1	Ἀργύριος Παππαδάτος	1
Ἀντ. Ι. Χαλκιάπουλος	5	Ν. Ζ. Φερεντίνος	2
† Ὁ Ἑλ, Ἀγαθόγγελος	2	Ἰωάννης Τρωϊάννος	1
† Ὁ Συννάδων Εὐγένιος	5	Κοσμάς Λάμπρου	3
Ἀντ. Κ. Βετσόπουλος	1	Μάρκος Φ. Δαροῦσος	1
Ἀδελφοὶ Ἀθανασιάδου	1	Δημ. Β. Θεοδορόπουλος	1
Κυριάκος Ἀναστασιάδης	1	Ἀλέξανδρ. Ἀρσενίτης	1
Ζήσης Παπαζήσης	1	Νικόλαος Τσιμάρας	1
Ἀβραάμ Παπαδόπουλος		Ἰωάννης Βερτόπουλος	
[ιεροδ.	1	Παῦλος Παλαμάρας	1
Πολυχρόνης Καρυαδάκης	1	Σπύρος Ἀγγελῆτας	1
Μιχαήλ Παπαδόπουλος	1	Δημήτριος Βάρναλης	1
Γεώργ. Θεολόγου Καστε-		Κωστής Πετρίδης	1
[λιώτης	1	Δημήτριος Ἀθυμαρίτης	1
Δημήτριος Σουλιώτης	1	Πέτρος Ἀλειμμάτσης	1
Κωνσταντ. Παλαμίδης	1	Γεώργιος Φάρρος	1
Κωνσ. Ι. Ἰωσηφίδης	1	Ἰωάννης Γαρούμπης	1
Ἰωάννης Ζαχαρόπουλος		Περρῆς Καλόξυλος	1
[Πρωτοψάλτης	1	Χαριτωμένη Γ. Φειδέλη	1
Πρόδρομος Νομίδης Μου-		Πολυξένη Ἀντ. Φειδέλη	1
[χτάρης	1	Θεάλη Φειδέλη	1
Ἀντώνιος Μάρκου	1	Ἀλέξ. Θ. Λαμπρινός	2
Νικόλαος Βασιλειάδης	1	Οὐρανία Α. Λαμπρινού	2
Ἀναστ. Δελεκόπουλος	1		
Ἰωάννης Τσαρόπουλος	1	Ἀλεξανδρείας	
Στυλιανός Γιαννακῆς	1	Δ. Ἀγγελετᾶκης	10
Θεοδώρα Ἀργυριάδου Δι-		Π. Ν. Γρυπάρης	10
[ευθύνητρ, Ἑλλ. Παρθ.	1	Α. Δελακοβιάς	2

Ἄ. Νταπρώνης	2	Γεωργ. Μαρώνης	3
Κων. Γ. Ἀνστασιάρχης	5	Μπουφίδης	2
Γ. Τήμος	1	Κερχαγίης	2
Ίδου. Δενδρινός	2	Σταῦρος Μιχαηλίδης	1
Κ. Κουρκουτόπουλος	2	Κ. Βαβούλης	3
Ἄντ. Δ. Γλοῦ	2	Ἐμ. Περγάκης	1
Σπυρ. Καμβύσης	1	Σταῦρος Ἀρχοντάκης	2
Bubinia N. Dendrinos	1	Ἰωαν. Καλλιάρχης	1
Κωνστ. Χρυσοβέργης	2	Παναγής Καλλιάρχης	10
Μ. Φούτριος	1		
Φ. Κοσυλλάτης	1		
Κ. Μ. Σιμωνίδης	1		
Π. Ί. Φραντζίδης	1		

Ποστ-Σάϊδ

Οἰκογέν. Ι. Γεωργιάδου 10

Ἐπ' ἀγγελίας τοῦ βιβλίου ὁ ἀξιότιμος κ. Γ. Γρώμην μεταλλειολόγος ἐν Σερίφῳ ἐνεγράφη διὰ 1200 δραχμὰς.

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κυρίων συνδρομητῶν, ὧν τὰ ὀνόματα δὲν ἀνεγράφησαν ἢ ἡμαρτημένως κατεχωρίσθησαν ὡς δυσδιάγνωστα.

Παροράματα

Σελ.	12'	ἐγρόφη	ἀφοσιωμένων	ἀντὶ	ἀφῳσιωμένων
»	15'	»	ἀνγκύψωμεν	»	ἀναγκύψωμεν
»	22	»	ἀφικνεῖται	»	ἀφικνῆται
»	25	»	πατριαρχεῖον	»	πατριαρχεῖον
»	41	»	οἰονόμος	»	οἰκονόμος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ἀ. Νταφώτης
 Κων. Γ. Ἀνκασσι
 Γ. Τήμιος
 Ἰδομ. Δενδρινός
 Κ. Κουρκουτόπουλος
 Ἀντ. Δ. Γλοῦ
 Σπυρ. Καμβύσης
 Buhinia N. Denc
 Κωνστ. Χρυσοβέργης
 Μ. Φούτριος
 Φ. Κοσυλλάκης
 Κ. Μ. Σιμωνίδης
 Π. Ἰ. Φραντζίδης

Ἐπ' ἀγγελίας τ
μεταλλειολόγος ἐν

Ζητοῦμεν συγγ
 τῶν; ὧν τὰ ὀνόμα
 μένως κατεχωρίσ

Σελ.	1α	ἐγρόφ
»	1ε'	»
»	22	»
»	25	»
»	41	»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020705

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τιμᾶται Δραχ. 1.50

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ